

spiritus in columbe specie Ipso iterum die
reuelato vno anno cum esset triginta
vel trigintaunus annorum et tredecim di-
erum aquam in vinum mutauit et ob
hoc vocatur bethphania a beth quod est domus
quia in miraculo facta in domo verus
deus apparuit Ipso similiter die reuolu-
to anno cum esset annorum trigintaunus
vel trigintaduorum quinque milia homi-
num de quinque pambus sacrauit. sicut
dicit beda. et sicut dicitur in illo ymno
Qui in multis ecclesijs cantatur et sic
incipit Illuminans altissimus etc. Et ob
hoc vocatur phagiphania fage quod est
bucca siue manducare. De hoc autem quarto
miraculo verum hac die contigerit du-
bitatur tum quia in originali bede non
sic expresse legitur tum quia iohannis vi.
vbi de hoc miraculo agitur dicitur. Erat
autem pascha etc. Ista ergo quadruplex
apparitio ista die facta est. prima facta est
per stellam in presepio. Secunda per vo-
cem patris in iordanis fluuio Tercia per
mutacionem aque in vinum in conuiuio
Quarta per multiplicacionem panum in
deserto Prima autem apparitio precipue
hodie celebratur. et ideo eius hystoriam
persequamur. Nato enim domino tres
magi ierosolimam venerunt. quorum
nomina in hebreo sunt appellius amari-
damascus grece galgalat malgalat sara-
chim latine gaspar balthasar melchior
cum quibusdam magis fuerit hij triplex est
sententia secundum quod magus triplex dicitur
Magus enim dicitur illusor malefi-
cus et sapiens Dicitur ergo quidam hos
reges ab effectu dictos fuisse magos. id est
illosos ex eo scilicet quod herodem illuse-
runt quia ad eum non redierunt Unde
et dicitur de herode videns quod illusus
esset a magis etc. Magus iterum dicitur
maleficus Unde malefia per hominis dicitur

magi Et inde dicit crisostomus hos magos vo-
catos Dicit enim istos fuisse maleficos sed
postea conuersos quibus dominus voluit nati-
uitatem suam reuelare et eos ad se adducere
et per hoc peccatoribus vanie spei prebere
Iterum magus idem est quod sapiens. Nam per
se magus hebraice scriba grece peritus lati-
ne sapiens dicitur. dicuntur ergo magi
id est sapientes vnde magi quasi in sapien-
tia magni Venerunt ergo hij tres sapientes
et reges cum magno comitatu ierosoli-
mam Sed queritur quare magi ierusa-
lem venerunt cum ibi dominus natus non
sit. super hoc assignat remigius quatuor ra-
ciones Prima quoniam magi tempus natiuita-
tis christi agnouerunt sed locum ignora-
uerunt. Quia autem ierusalem erat ciui-
tas regalis. et ibi erat summus sacerdos cum
suspicati sunt quod tam egregius puer non
misi in regia ciuitate nasci deberet. Secun-
da ut dicitur natiuitatis locum discernere
potuissent cum ibi sapientes legis et scri-
be residerent. Tercia ut iudei in excusabiles
manerent potuissent enim dicere Nos que-
re natiuitatis locum cognouimus. Tempus
autem ignorauimus et ideo non credimus. ma-
gi ergo ostenderunt iudeis tempus et iudei
magis locum. Quarta ut sic studio
magorum condemnaretur pigritia iudeorum
Nam illi vni prophete crediderunt Isti pluri-
bus credere noluerunt. Illi querunt re-
gem alienum. isti non querunt christum. illi vene-
runt elogi in quo. Isti manserunt euano.
Isti reges fuerunt successores balaam et ad
visionem stelle venerunt propter illam
prophetiam patris sui orietur stella ex
iacob etc. Aliam causam vnde isti moti
fuerunt ad veniendum ponit crisostomus in originali
super mattheum asserens quosdam dicere quod
quidam secretorum inspectores eligerunt de se-
ipsis filios. et si quis moriebatur filius eius. aut
aliquis propinquorum in eius loco substituebat

Hij ergo per singulos annos post mē-
 sem ascendebant sup montem victorias-
 lem et tribus diebus ibidem morantes
 se lauabant et orabāt deum vt eis illā
 stellam quam balaam predixerat ostē-
 dret. Quadā igit vice scilicet in die na-
 talis dñi dum sic ibidē manerēt stella
 quedam ad eos sup montem venit que
 habebat formā pulcherrimi pueri super
 cuius capite crux splendebat que mas-
 gos allocuta est dicens. **I**te velocius in-
 terram iuda et ibidē regem quem quere-
 tis natum inuenietis tunc illi continuo
 venire ceperunt. **S**ed quomodo in tā
 paruo tempore scilicet in tredecim dieb?
 per tanta terrarū spacia venire potuerūt
 scilicet ab oriente vsq; in ierusalem que
 in mediculo mundi dicit esse sita. **D**i-
 cendum est secundum remigiū quā talis
 puer ad quem properabāt eos in tam
 breui spacio perducere potuit vel potest
 dici secundum **Jer.** qd sup dramedarios
 qui sūt animalia velocissima qui tantū
 currunt vna die quāntum equus in tri-
 bus. **U**nde dicit dramedarij a dramōs
 qd est cursus et arēs qd est virtus **C**um
 ergo ierosolimam vissent interrogar-
 uerunt dicentes vbi est qui natus ē rex
 iudeorum. **N**on interrogauerunt an
 natus sit quia hoc credebant sed quā-
 vbi natus sit et quasi aliquis interro-
 gasset eos vnde scitis hūc regem natū
 esse rōderunt vidimus stellā eius in ori-
 ente et vnimus adorare eū hoc est nos
 existentes in oriente vidim⁹ stellā eius
 idest natiuitatis ostensiuā vidim⁹ inq;
 sup iudeam positam vel nos existentes
 in nostra regione vidimus stellā eius
 in oriente idest in orientali parte **H**ij
 verbis sicut dicit remigiū in originali
 verum hominem et verum regem et verū
 deum cōfessi sunt. **V**erum hominem cum

dixerūt vbi ē qui natus est. **V**erum re-
 gem cum aiunt rex iudeorū. **V**erum deum
 cum si iungunt vnim⁹ adorare eum pre-
 ceptum em̄ fuit vt nullus nisi solus de⁹
 adoraretur. **S**ed herodes hoc audiens
 turbatus est et omnis ierosolima cum
 illo. **T**riplia de causa rex turbatus est et
 omnis ierosolima cum illo. **P**rimo ne
 iudei regem natum tanq; suum reape-
 rent et se tanq; alienigenam expellerent
Unde crisostimus sicut ramum arboris
 in excelso positum leuis etiā aura mouet
 sic et sublimes homines in culmine di-
 gnitatū existentes leuis etiā fama cōtur-
 bat. **S**edō ne a romanis culpāri pos-
 set si aliquis ibi rex vocaretur. quem
 augustus non constituisset. **S**ic enim
 ordinauerant romani vt nullus deus
 vel rex sine sui licentia et imperio dicere-
 tur. **T**ercio quoniam sic dicit gregorij
Celi regi nato rex terre turbatus est qz
 mirum altitudo terrēna cōfundit dum
 celsitudo celestis aperitur. **O**mnis autem
 ierosolima cum illo turbata est triplia
 de causa. **P**rimo qz impij gaudere neque-
 unt de aduētū iusti secūdo ut regi turba-
 to adularentur p hoc qd se similiter tur-
 batos ostenderēt. **T**ercio quia sicut sese
 vntis concucentibus vnda concutitur
 sic et regibus sese adinuicem certantib⁹
 populus conturbatur et ideo ex hoc tu-
 merunt ne scilicet presenti et venturo re-
 ge adinuicem certantibus ipsi p turbas-
 a omib⁹ inuoluerēt hec rō ē criso. **T**ūc
 herodes oēs sacerdotes et scribas suocās
 sciscitabat ab eis vbi crist⁹ nascerē **C**ū
 autē ab eis didicisset qd i bethlehē iude vo-
 catis ad se etiā magis diligēt ab eis di-
 dicit rōp⁹ stelle ut videlicet sciret qd face-
 ret si ad se magi non redirent. **D**ixitq;
 eis inuento puero ei renuncarent simu-
 lās se velle adorare quē volebat occidere

Et nota q̄ cum magi ierosolimā ingre-
si fuissent stelle ducatum amiserunt ⁊ h̄
p̄pter tres raciones. **P**rimo vt de loco
natiuitatis cristi querere cogerentur vt
sic de ipsius ortu certificaret̄ tā p̄pter stel-
le apparicionem q̄ p̄p̄bie assercionem si-
cut et factum est. **S**ecunda quomiam
auxiliū querentes humanum iuste p̄dere
meruerunt diuinum. **T**ercia qm̄ signa
infidelib⁹ data sunt secūdu ap̄ostolū sed
p̄p̄bia fidelib⁹ ⁊ ideo signum datum est
istis dū adhuc essent infideles non de-
buit apparere dū adhuc essent inter iu-
deos fideles. **H**ec triplex ratio tangitur
in glosa. **C**um autem ierusalem egressi
fuissent stella antecedebat eos vsq; dū
v. sta. fu. v. erat pu. **D**e hac cuiusmodi
fuerit tres sunt opinionēs quas ponit
remigius in originali. **Q**uidam dicūt
fuisse spiritum. s. vt ille qui post modū
descendit sup̄ dominum baptisatū in spe-
cie columbe apparuerit etiā magis in spe-
cie stelle. **A**lij vt crisost. dicunt q̄ fuerit
angel⁹ vt ipse qui apparuit pastorib⁹
iudeis tanq̄ ratione videntibus apparuit
in forma rationalis. **G**entilib⁹ vero tā
q̄ irracionalibus in specie irracionalis.
Alij qd̄ verius creditur q̄ fuerit stella
de nouo creata. que pacto suo ministe-
rio redijt ī p̄tacentē materiā. **I**sta autē
stella scdm̄ q̄ dicit fulgēcius differebat
ab alijs in tribus scz in situ qz non erat
localiter sita ī firmamento sed pendebat
ī medinullo aeris proximo terre in ful-
gore qz ceteris erat splendidior qd̄ inde
patet quia splendorem eius non poterat
splendor solis obfuscare imo in meridie
lucidissima apparebat. **I**n motu quia
p̄cedebat magos more viatoris non
enim mouebatur motu circulari s; q̄si
motu animali ⁊ processiuo. **A**lie tres
differencie tanguntur in glosa math. ij

que incipit sic **H**ec stella dominice nas-
tiuitatis. **P**rima in origine quia alie
in mundi principio sunt facte hoc modo
Secunda in officio quia alie facte sūt
vt sint insigna ⁊ tempora vt dicitur ge-
nesis primo hoc autem vt magis viam
p̄beret. **T**ercia in duracione quia alie
sunt perpetue hoc completo officio suo
redijt in materiam p̄tacentem. **C**um
autem stellam vidissent gauisi sunt gau-
dio magno valde. **N**otādū q̄ quintuplex
ē stella quā isti magi viderūt. scz stella
material' stella spiritual' stella intellectu-
al' stella rōnal' et stella sup̄stācialis.
Primam scilicet materialem viderunt ī
oriēte. **S**ecundam scilicet spirituaalem
que est fides viderunt in corde. **N**isi enim
hec stella scilicet fides in eorum corde ra-
diasset nequaquā ad visionem prime stel-
le venissent. **H**abuerunt enim fidem de
eius humanitate. cum dixerunt **U**bi est
qui natus est. **E**t de eius regali dignitate
cum dixerunt. **R**ex iudeorum et de eius
deitate. **C**um dixerunt. **V**enimus a-
dorare eum. **T**ercā scz intellectualem
que est angelus viderunt in somno.
Quando per angelum sunt moniti ne
redirent ad herodem. **S**ed s̄m̄ q̄dam
glosam **N**on angelus sed ipse dominus
eos admonuit. **Q**uarram scilicet rati-
onalem que fuit beata virgo viderunt
ī diuersorio. **Q**inta scz sup̄stācialē
que fuit cristus viderunt in p̄sep̄io. **E**t
de hac duplici dicitur. **I**ntrantes domū
inueniunt puerum ⁊ c. **Q**uelibet autem
istorum dicitur stella. **D**e prima psalm-
lunam ⁊ stellas que tu fundasti. **D**e sa-
eclesiastica quadragesimo tercio species
celi gloria id est celestis hominis gloria
stellaz id est virtutū. **D**e facta baruth.
stelle autē dederūt lumē ī custodijs suis
De iij. **A**ue ma. stel. **D**e. v. apoc. vlt.

Ego sum radix et genus dauid . stella
splendida et matutina propter visionem pri
me et secunde stelle magi gauisi sunt propter
visionem tercie stelle gauisi sunt gaudio
propter visionem quarte gauisi sunt gaudio
magno propter visionem quinte gauisi sunt
gaudio magno ualde uel sicut dicit glo
sa . Ille gaudet gaudio magno qui de
deo gaudet qui est uerum gaudium et addit
magno quia eo nichil est maius et ualde quia
de magno potest alius plus alius minus
gaudere . Vel per horum uerborum exagrega
tione uoluit ostendere euangelista quod ho
mines plus gaudent de rebus perditis et
iterum inuentis quam de semper possessis . Cum
domunculam intrassent et puerum cum matre in
uenissent flexis genibus singuli hec mu
nera obtulerunt scilicet aurum thuris et mir
ram . hoc exclamans Augustinus dicens o in
fancia cui astra subduntur cuius est ille
magnitudinis et suprene glorie ad cuius
panos et angeli excubant et sidera obsecu
dant et reges trepidant et sectatores sapi
encie genuculant o beatum tugurium o sedes
dei sedes post celum ubi non lucina sed stella
o celeste palacium in quo habitat non rex ge
marum sed deus in corpore cui erant per mollibus
toris dura presepia pro laquearibus
aureis fuliginea culminis tecta sed sideris
obsequia decorata stupeo cum uideo pan
nos et intueor celos estuo cum aspicio in
presepio mendicum et super astra preclarum
Item beatus . Quid facitis o magi quid fa
citis lactentem puerum adoratis in tugu
rio uili in uilibus pannis ergo ne deus
est iste . Quid facitis quod aurum offertis
ergo rex est iste . Et ubi aula regia ubi
thronus ubi curie regalis frequentia . Num
quid aula est stabulum thronus presep
ium curie frequentia ioseph et maria . Isti
insipientes facti sunt ut fierent sapientes
de hoc etiam sic dicit bylarius in libro se

cundo de trinitate parit uirgo sed partus
a deo est . In fano uagat laudantes ange
li audiuntur panis sordet deus adoratur
Itaque potestatis dignitas non amittitur
dum carnis humilitas predicatur . Ecce
quomodo in cristo puero non tantum
fuerunt humilia et infirma sed etiam diu
nitatis sublimia et excelsa de hoc iterum dicit
Ierome super epistolam ad hebreos respicias
cunas cristi inde parit et celum uagientem
in presepio intueris infantem . Sed an
gelos simul ausculta laudantes herodes
persequitur sed adorant magi que igno
rant pharisei sed stella demonstrat bapti
satur a seruo . sed uox dei desuper tonantis
auditur aquis immergitur . Sed col
umba descendit immo spiritus sanctus
in columba . Quare autem magi hu
ius munera obtulerunt multiplex est ra
tio . Prima quoniam traditio antiquo
rum fuit ut dicit remigius ut nullus ad
deum uel ad regem uacuum introiret pro se
autem et caldei talia munera consueuerant
offerre . Isti enim ut dicitur in hystoria
scot . uenerunt a finibus persarum et calde
orum ubi est fluuius saba . a quo et saba
dicit regio . Secunda que est beatus . quoniam
beate uirgini aurum obtulerunt propter in
opie subleuationem thuris propter stabuli
fretorem mirram propter membrorum pue
ri consolidationem et malorum uermium ex
pulsionem . Tercia quoniam aurum ad
tributum thuris ad sacrificium mirra ad se
pulturam pertinet mortuorum pro hec tria
ergo in cristo intimatur regia potestas
diuina maiestas et humana mortalitas
Quarta quoniam aurum significat dis
lectionem thuris orationem mirra car
nis mortificationem . Et hec tria cristo
debemus offerre . Quinta quoniam pro
hec tria significantur tria que erant
in cristo scilicet diuinitas preclarissima

Anima deuotissima ⁊ caro integra ⁊ incorrupta. Hec tria significabantur p̄ illa que erant in archa. Nam uirga que floruit caro cristi que resurrexit p̄s. Et refloruit caro mea ⁊c. tabule ubi erunt scripta precepta anima in qua sunt omnes thesauri science ⁊ sapientie dei absconditi. Anna deitas q̄ habet omnem sapientiam ⁊ omnem suauitatem. Per aurum ergo quod est preciosius omnibus metallis intelligitur diuinitas preciosissima. Per thus anima deuotissima q̄ thus significat deuotionem ⁊ orationem p̄s. Dirigatur oratio mea ⁊c. Per mirram que conseruat a corruptione caro incorrupta. Admoniti autem magi in somnis ne redirent ad herodem p̄ aliam uiam reuersi sunt. Ecce quomodo magi p̄fecerunt nam stella duce uenerunt p̄ homines immo p̄ p̄bam edocti sunt angelo duce redierunt ⁊ in christo quieuerunt. Horum corpora mediolani ⁊ in ecclesia q̄ nunc est fratrum predicatorum quiescebant s̄ nunc colonie reuoluerunt. *De paulo heremita*

Paulus primus heremita. ut testatur iero. qui eius uitam conscripsit feruente decem persecutione heremum vastissimam adiit ibique in quadam spelunca lx. annis hominibus incognitus permansit iste autem dicitur fuisse galienus qui fuit binomius qui cepit anno domini cclvi. Videns enim sanctus paulus christianis tot tormentorum genera irrogari in heremum au fugit. Eo siquidem tempore duo iuuenes christiani comprehensum quorum unus toto corpore melle pungitur. Et sub ardore solis aculeis muscarum ⁊ scorpionum ⁊ uersarum lacerandus exponitur. Alter uero mollissimo lecto inponitur ⁊ in loco amantissimo collocatur. ubi aeris erat temperies riuorum somitus cantus auum et florum olfactus. fumi

bus tamen floreis coloribus obiectis. sic iuuenis cingitur ut manibus uel pedibus se uiuare non posset. Adest quedam iuuenula corpore pulcherrima ⁊ impudica ac impudice tractat iuuenem dei amore repletum. Cum autem ille in carne motus contrarios rationi sensisset. non habens arma quibus ab hoste se eruat linguam p̄am dentibus suis incidit et in faciem impudice expuit ⁊ sic temptationem dolor fugauit ⁊ tropheum laude dignum p̄meruit. Horum ⁊ aliorum penis sanctus paulus terribus heremum percipit. Eo tempore cum anthomius primum se inter monachos heremicolam cogitaret in somnis alium se multo meliorem heremum colere edocetur. Qui dum cum p̄ siluas inquireret obuium habuit yppocentaurum hominem equo mixtum qui ei uiam dexteram demonstrauit. Postmodum obuium habuit animal ferens fructus palmarum supra ymagine hominis insignitum deorsum uero ca p̄re formam habens. Qui dum ipsum per deum conuaret ut sibi diceret quis esset. Respondit se esse satrum deum siluorum secundum errorem gentilium. Postremo obuiauit ei lupus qui cum ad cellam sancti pauli perduxit. Paulus autem anthomium presens hostium sera clausit. Anthomius uero rogat ut sibi aperiat asserens se nunquam inde recessurum. Sed sibi potius moriturum. Dicitur paulus ei aperuit. statimque ambo in amplexu ruunt. Cumque hora prandij adesset coruus duplicatam panis partem attulit. Cum quia de hoc anthomius miraretur Respondit paulus quod deus sibi omnem diuitaliter ministrabat. Et prebendam propter hospitem duplicauerat. Pialis oritur quis magis dignus esset panem diuidere: desert paulus hospiti ⁊ anthomius seniori

Tandē uterq; manū apponūt et ī equas partes panē diuidūt. Cū aut̄ anthom⁹ rediens et iā cello sue appropinquaret vidit angelos pauli animā deferentes. qui velociter rediēs inuenit corpus pauli flexis ginub; in modū orātis erectū ita ut ipsū viuere estimaret sed cū ipsum mortuū didicisset ait. O sancta aīa qđ gerebas in vita in morte monstasti. Cū aut̄ nō haberet vnde sepulturā faceret ecce duo leones aduenerūt et foueā parauerūt sepulcroq; eo ad siluam redierūt. Anthomius aut̄ tunicā pauli ex palmis ostentū assūpsit qua postmodū ī solemnitatib; vtrab; obiit aut̄ arca annos. cc. lxxxvij.

De sancto Remigio

Remigius dicit̄ a remi qđ ē pascēs et geos qđ ē terra quasi pascens terrenos doctrina. Vel remigius dicitur a remi qđ ē pastor et gyon qđ ē lucra do quasi pastor et lucrator. paut̄ enī gregem suū verbo predicationis exēplo conuersationis suffragio orationis. Est etiā triplex genus armorū defensionis ut scutū pugnationis ut gladius munitiomis ut lorica siue galea. Lucratus ē igitur contra dyabolū scuto fidei gladio vbi dei et galea spei. Eius vitā Remens̄ Ignat⁹ archiepiscopus scripsit

Remigius doctor egregius et confessor dñi gloriofus a quodā heremita nasci taliter est puerus. Cū enim vandalorū persecutio totam frāciā deuastasset quidā reclusus vir factus qđ lumen oculorū amiserat pro pace ecclesie gallicane crebris orationib; dñm exorabat. Et ecce angelus dñi ī visu ei astitit eiq; dixit. Scito qđ mulier illa noīe alina filii noīe remigii generabit. qđ gentē suā a malorū incurribus liberauit. Cūq; euigilasset statim ad domū aline venit et qđ viderat enarrauit. Cūq;

illa nō crederet eo qđ annus iā esset. Ille rñdit scias qđ cū puerū ab lactaueris oculos meos de lacte tuo punget et continuo michi visū restituet. Cūq; p ordine hec omnia contigissent. Remigius mūdum fugit et reclusū intrauit. Crescente aut̄ eius fama cū esset. xx. duorū annorum ab omni populo Remens̄ archiepiscopus est electus. tante aut̄ māfuetudinis fuit qđ etiā ad mensam eius passerēs veniebant et de manu eius reliquias ciborū comedebāt. Quodā tpe cū ī domo cuiusdam matrone hospitatus fuisset et illa modicū vini haberet Remigius celariū introiuit et sup doliū crucē fecit. Cūq; ibidē orasset mox desup vinum egreditur ita qđ p mediū celariū fundebatur. Cū aut̄ clodoneus Rex francie tūc r̄pis gentilis esset nec ab vxore sua christianissima conuerti posset videns qđ infinitus exercitus alamanorū sup se venisset dño deo quē vxor sua colebat votum vouit qđ si de almanis sibi victricem concederet mox fidē cristi reciperet. Qđ cū fuisset ad libitū consecutus beatus Remigii adijt et se baptizari poposcit. Cūq; ad fontē baptismatis aduenisset nec ibidē sacrum crisma haberēt ecce columba quedam ampulā cū crismate in rostro detulit de quo regem pontifex imiuit. Nec aut̄ ampula in remensi ecclesia conseruaf et inde usq; hodie reges francie inungunt. Post longū tempus cū genebaldus vir prouidus dignus. nepotem beati remigij in vxorē haberet. et se religionis causā mutuo absolussēt predictū genebaldū beatus Remigius laudunens̄ episcopū ordinauit ac genebaldus cū vxorē suā causā instruens dī ad se sepius venire permitteret et frequentī colloquio animus eius in concupiscentiā inflammatur et usq; ī peccatū

secū plabie q̄ sapiēs ⁊ filiū piēs h̄ ep̄o
 itimauit ⁊ ille oful⁹ ad eā remādauit
 dicēs qm̄ puer de latroamio acq̄sit⁹ est.
 volo vt latro vocet̄. Ne aut̄ suspicio a
 liq̄ oziret̄ vxozē suā sicut̄ pri⁹ ad se ve
 nire pmisit. Verūn̄ p⁹ primi peccati fle
 tū secū ruit iterū i peccatū q̄ cū filiā pepe
 risset ⁊ h̄ ep̄o retuliss; ille r̄ndit illā filiā
 vulpeculā nomīate. tādē ad se reuert⁹ be
 atum remigiū adijt ⁊ ad pedes suos p̄
 cidens stolam de collo suo deponere vo
 luit. Qd̄ cū sanctus remigiū phibuit
 ser ⁊ ab eo quid acaderit audiuss̄et blā
 de eū consolans ipsum in quadam cellu
 la parua p̄ septē annos reclusit ⁊ ipse
 interim eius ecclesiam gubernauit. **S**e
 ptimo igitur anno cū in cena domini in
 oratione p̄sisteret angelus domini eidem
 assistit ⁊ peccatū suū sibi dimissū phibuit
 ac vt foris ex ire debeat ipeaui. cui
 cū respondisset non possū qm̄ dominus
 meus remigiū hostiū hoc clausit ⁊ sigil
 lo suo muniuit. Angelus ait ecce vt sc
 as tibi celum apertū esse h̄ etiā hospiciū
 saluo sigillo nunc aperietur. **S**tatimq̄
 vt dixerat est apertū. Tūc genebandus
 iactans se in medio hostij in modū cru
 ds ait etiā si domin⁹ me⁹ ihesus cristus
 ad me veniret huc hinc non egrediar n̄
 domin⁹ me⁹ remigiū huc veniat q̄ me
 reclusit. Tūc sanctus remignis ad amoz
 nicō; angeli laudun̄ venit et ip̄sū in lo
 cū suū restituit qui vsq; ad obitū i san
 ctis opib; pseuerauit ⁊ latro fili⁹ ei⁹ i
 episcopatu eidem successit q̄ etiā sanctus
 fuit. Tādē sanct⁹ remigiū multis clar⁹
 virtutib; i pace q̄euit circa annū .d. d.⁹

De sancto hylario
Hylarius dictus est quasi hylaris.
 quia i seruitute dei valde hylaris
 fuit vt hylari⁹. q. alari⁹ ab alt⁹ ⁊ ares
 vrr⁹ qz fuit alt⁹ in sciencia ⁊ virtuos⁹

in uita. **H**ylari⁹ dicitur q. ab yle qd̄ ē
 quasi primordialis materia. q̄ obscura
 fuit ⁊ ipse in dictis suis magnā habet
 obscuritatē ⁊ pfūditatē.

Hylari⁹ pictauiorū vrbis episcop⁹
 regionis equitame oriū⁹. q. lu
 aser refulgens int̄ astra p̄cessit hic vxo
 rem primitus habens ⁊ filiā in laycali
 habitu monasticā vitā ducebat. Tādē
 in vitā ⁊ sciencia p̄fidens i episcopum
 est electus. Cū igitur beatus hylari⁹ nō
 solū dicitatē suā sed totā frācā ab hereti
 cis defensas; ad fugationē duoz episco
 porum qui ab heresi fuerant de prauati
 ab iperatore q̄ hereticozū fautor erat cū
 beato eusebio vcellen̄. episcopo ē in exi
 liū relegat⁹. **D**emq; cū vbiq; arziana
 heresis pullularet ⁊ ab iperatore licēcia
 data esset vt omnes episcopi ouerent
 et de veritate fidei disputarent. cū sanct⁹
 hylari⁹ aduenisset ad petitionē dictozū
 episcopoz q̄ ei⁹ eloquēciā ferre non pos
 terat pictauiā redire opellit. Cū aut̄ ad
 insulā galliariā q̄ tota erat plena serpen
 tib; p̄pinquasset et i ipsā descēdisset om̄s
 serpētis ex sui visione fugabat ⁊ i medio
 insule palū fixit nec apli⁹ libtas data
 est illis occupare qd̄ vniū tāq; pars i
 sule nō sit terza h̄ pelag⁹. Cū ergo picta
 uis cēt quēdā i fantē sine baptismo defū
 ctū suis oracōib; ad vitā restituit. **N**ā
 du iacuit i pluce donec p̄t surgēt ser
 nex de oroe ⁊ i fans de morte. Cū filia
 ei⁹ apia maritū vll; acapē hy⁹ p̄ eius
 ei predicat⁹ ⁊ i sacre v̄gitalis p̄ oīto cō
 firma⁹. q̄dū ille firmā cōsidans ⁊ ne a
 liq̄ flecteret formidās dñm istā⁹ ex
 ora⁹ vt eā ad se recipet nec vlē viuere
 pmittret qd̄ ⁊ factū ē nā p⁹ paucos die
 es ad dñm miguit q̄ ipse p̄p̄s māib;
 sepeliuit qd̄ mat. b. apie. cōsidans ep̄m
 rogauit vt sibi quod ⁊ filie impetraret

Ad et fecit et ipsa oratione sua ad regnum premisit. Eo tempore leo papa hereticorum perfidia deprivatus omnium episcoporum consilium convocavit quibus convocatis hylarius non vocatis advenit. Quod audiens papa precepit ne aliquis sibi assurgeret nec aliquem locum daret. Cum ergo ingressus fuisset dixit ad eum papa tu es hylarius gallus et ille. Non sum galus sed de gallia et ego sum leo romane sedis apostolicus et iudex. Cui hylarius et si sis leo non de tribu iuda et si iudicas residens sed non in sede maiestatis. Tunc papa cum indignatione surrexit dicens modicum prestolire donec redeam et tibi quod mereris reddam. Cui hylarius si non redieris quis michi pro te responsum erit et ille conatus redire et suam superbiam humiliavit. Cum ergo ad secreta sue nature iussisset discretia periret et omnia intestina ibidem piens miserabiliter vitam finivit. Interea videns hylarius quod nullus sibi assurgeret patienter ferens in terram se posuit dicens. Domini est terra. Statimque nutu dei terra quam insederat sursum se extulit et usque ad equalitatem aliorum episcoporum se levavit. Cum igitur papa miserabiliter nuntiaretur defunctus assurgens hylarius omnes episcopos in fide catholica confirmavit et confirmatos ad propria remisit. Hoc autem miraculum de morte leonis pape dubitationem habet tamen quia hystoria ecclesiastica vel triptita nichil de hoc loquitur tamen quia aliquem papam talis nominis tunc fuisse cronica non testatur tamen quia Jeronimus dicit. Sancta romana ecclesia semper immaculata permansit et in futuro manebit sine ulla hereticorum insultatione posset tamen dici quod tunc esset aliquis papa sic vocatus non quidem canonice electus sed tyrannice intrusus vel forte liberius papa qui constantino here-

tico fauebat alio nomine dictus est leo. Tandem multis miraculis petrans cum beatus hylarius infirmatus obitum suum immineere cognosceret leonem presbiterum quem maxime diligebat ad se vocavit et nocte imminente ut foras exeat admonuit et si quid audiret renunciet imperavit. Ille iussa complens voces adhuc civitatis tumultuantis se audisse revertens exposuit et cum circa eum vigilaret finem eius expectans media nocte iterum huc exire et quid audiret latenti referet qui cum se nichil audisse renunciasset. maxima claritas quam etiam predictus presbiter sufferre non poterat ad eum intravit et sic paulatim recedente lumine ad dominum migravit. floruit autem circa annos domini .ccc. xl. sub constantino.

De sancto Machario

Macharius dicitur a macha quod est ingemium et ares virtus vel dicitur a macha quod est percussio et riuo magister fuit enim ingemiosus contra demones fallaciam virtuosus quantum ad vitam percussio in donatione corporis magister in regimine prelatum vel macharius id est beatus.

Macharius abbas descendit de syria in fuit dormire in monumento ubi sepulta erant corpora paganorum et extraxit unum corpus sub caput suum tanquam pulmarium. Demones autem volentes eum terzere vocabant quasi unam mulierem dicentes surge veni nobiscum ad balneum et alter demon sub ipso tanquam ex mortuo illo dicebat peregrinum quem habeo super me et non possum venire. Ille autem non expavit sed respondebat corpus illud dicens surge et vade si potes et audientes demones fugerunt voce magna clamantes viciisti nos domine. Dum aliquando abbas macharius a palude ad cellam suam preteriret occurrit ei dyabolus

cū falce messoria ⁊ volens eū cū falce p
cutere nō potuit Et dixit ei multā vio
lētā pator a te machari qz nō possum
preualere aduersū te. Ecce enī qdqd tu
facis ⁊ ego facio ieiunas tu ⁊ ego pemit
nō comedo. vigilas tu ⁊ ego modo nō
dormio. Unū ē solūmō in q me supas. ⁊
dixit abbas qd est illud. Cui ille humi
litas tua p quā nō preualeo aduersū te.
Dum tēptacōes ipsū iuuenē molestarēt
furgēs ⁊ magnū saccū arene humeris su
is imponēs dieb; multis sic p desertum
ibat quē theosebi⁹ iuuenēs dixit. abba
cur tantū on⁹ portas. Et ille. vxo vxa
tē me Abbas machari⁹ vidit sathanam
nāseūtē in habitu hoīs ⁊ habētē vestimē
tū lineū laceratū ⁊ p oīa foramiā depen
debāt ampulle ⁊ dixit ei. Quo vadis. et
ille vado pottonare fratres. Cui mach.
qre tot ampullas portas. rñdit gustū
fratrib; porto ⁊ si vnū alicui n̄ placebit
offerā aliud vel terciū ⁊ sic p ordinē. vt
aliquod placeat. Et cū rediret dixit ei
machari⁹ quid fecisti respondit omnes
sanctificati sūt ⁊ nemo michi acqueuit
mī vn⁹ qui vocat theotist⁹. Surgēs
aut machari⁹ illuc iuit et fratrē tēptatū
iuuenēs sua eū exhortacōe ouertit. Post
hec iterū eū machari⁹ iuuenēs dixit. quo
vadis. Cui ille ad frēs vado reuertēti oc
currit senex ⁊ dixit. Quid faciūt frēs il
li cui dyabol⁹ male ⁊ dixit. qre. qz oēs
sācti sūt ⁊ qd ē mai⁹ malū vnū qz habe
bā amisi ⁊ oīb; sāctior fact⁹ ē. audies h
senex grās agit deo qdā die. s. mach. ca
put defūcti repit ⁊ dū orasset interrogat
illud. Cui⁹ caput fuerit ⁊ rñdit se fuisse
paganū. et dixit ei mach. Vbi est aīa
tua rñdit in inferno. Cumq; requireret si
multū in pfūdo eet rñdit q tantū i pfū
do erat quantum distaret terra a celo.
Cui macharius sūt ne aliqui te pfundi

ozes rñdit etiā iudei. cui iterū ille ⁊ ultra
iudeos sunt aliqui pfudiozes. cui ille p
fundiozes omnib; sūt falsi cristiani qui
cristi sanguinem redempti tantum precii
paruipendunt. dum p quandā solitudi
pfundissimam pgeret ad miliare arūdi
nem figebat vt postmodū redire sciret.
Sed dum iam nouem dietas fecisset et
i quodā loco quiesceret dyabolus oīs
arundines collegit ⁊ ad caput eius pos
fuit. Vnde ad redeundum plurimum la
toramie frater quidam plurimum cogi
tationibus suis molestabatur q scilicet
in cella sua inutiliter esset. Sed si inter
homines habitaret multis pdesse posset.
Qui cum cogitationes suas machario
retulisset. Ille ait. fili sic illis responde
b saltem facio quia ppter cristum parie
tes istius celle custodio. Dū queda cili
cem se pungentem manu occidisset. Et
multum de illo sanguinis emanasset res
prehendens se q propriam vindicasset
miuriam nudus sex mensibus in deserto
mansit ⁊ inde a scabomb; totus lace
ratus exiuit. Post hoc multis clarus vir
tutibus in pace quieuit. *De sancto felice*

Felix prenomine in pīcis dicitur
Vel a loco in quo requiescit. Vel
a subulis cum quibus passus phibetur.
Nā pīca subula dicit. aut enī q cum
magister pueroꝝ extiterit ⁊ eis mīum
rigid⁹ fuerit. tēnt⁹ a pagans eū cristū
libere cōfiteret traditus fuit in maīb; pu
eroꝝ quoz ipse docuerat q eū cū stilis ⁊
subulis occiderūt ecclesia tñ tenere videt
q nō martir extitit sed cōfessor. Vnde ad
qd cūq; ydolū ducebat vt ei sacrificaret
i illud exsufflabat ⁊ otino corruerat.
Legitur aut in quadam legenda alia q
dum maximus nolanus episcopus p
secucōꝝ fugiēs fame ⁊ gelu afflictus so
lo corruisset felix ab āgelo ad eū mittit

Et cū nichil ibi cū haberet desente p̄t: ma pendente vidit racemū de quo i os ei expressit vinū humerisq; impositū se cū detulit Ipso igit d̄sum d̄ro felix in episcopū eligitur. Qui dū predicaret et p̄secutor eū quereret inter parietes dirutes p̄ modicū aditū se occultavit. Statimq; nutu d̄i p̄ aditū illū telas aranee referūt Quas dū p̄secutores cōspiciunt neminē illie esse putātes abscedūt. Inde aut ad aliū locū sanctus felix p̄gens a quadā vidua p̄ tres mēses alimenta suscepit nunq̄ tamē eius faciē vidit. Tandem pace reddita ad ecclesiā suā redijt et ibi in pace requieuit. Sepult⁹ iuxta urbem in loco qui dicitur pinas. huic et alius erat frater qui felix similiter dicebatur. Cūq; etiā ipse ydola adorare cōgeretur dixit inimici d̄stis deozū v̄ozum quia si me ad illos duxeritis i eos sicut frater meus exsufflato et corruent. Excolebat aut sanctus felix ortū. Quidam vero olera eius rapere cupientes. dū furtem se facere cogitabāt tota nocte ortū diligentius excolebāt mane aut a sacro felice salutati peccatū suum confitentes ad p̄ria redierūt. Venētes aut gentiles ut sanctū felicē tenerent manus eozum dolor nimius apprehendit. Qui cum vlularent dixit eis cristus est deus ⁊ dolor otinuo vos dimittet quib; dicētib; sanati sunt. Pontifex ydolorū ad eū venit dicens. Dñe deus meus ut te v̄mētum vidit cōtinuo fugā arripuit. Cui dū dicerem quare fugis ait virtutē huius felix ferre nō possū. Si ergo deus meus ita te timet q̄tē magis ego timere debeo. Quē cū felix in fide instruxisset baptizari se fecit adorātib; appollinē dixit felix. Si vero est deus appollo dicat michi. Quid est qd̄ in manu nūc clausū teneo. habebat aut in manu cedelam

in qua oracio dominicā erat scripta quo nichil respondenti gentiles conuersi sūt Tandē missa celebrata. et populo data pace i paramento i oracione se proiciēs migravit ad dñm. *De sancto marcello*

Marcellus dicitur est quasi arcens malū a se v̄l dicitur marcellus q̄ si maria p̄cellēs id est mūdanas aduersitates p̄cuttens ⁊ conculeans. Assimilatur em̄ mundus mari quia sicut dicit Criso. sup̄ mat̄. In mari est sonus cōfusio timor continu⁹ ymago mortis. v̄ndarū contentio infatigabilis inconstātia fugis.

Marcellus cū Rome summus pontifex esset et maximianū Imperatorem de nimia i cristianos seuerā increparet et quadā domo cuiusdā matrone in ecclesia consecratā missā ageret. Itatus Imperator domū illā fecit stabulum iumentozū. et eundē marcellū ibidē ad seruiciū cū custodia aīaliū deputauit. In quo seruicio post multos annos in dño requieuit circa ānos dñi. cc. lxxvij.

De sancto Anthonio

Anthonius dicitur ab ana qd̄ est surfū et tenens quasi supra tenēs et mūdū despiciens desepit aut mundū quia mundus inquietus transitorius deceptiuus amarus. De hīs dicit Aug⁹. O mūde immūde quid p̄strepis quid auertere conaris nos tenere vis fugiēs qd̄ faceres si maneres quē nō deaperes dulcis qui amarus dulcia alimenta mentiris. Eius vitā anastasi⁹ scripsit.

Anthonius cū. xx. esset annozū ⁊ audiret legi in ecclesia si vis p̄fectus esse vade ⁊ v̄de omnia que habes ⁊ da pauperib; erogauit ⁊ heremiticā vitā duxit hic innumerabilia demonū t̄ptamēta sustinuit Quadā vice dū sp̄ritum fornicacionis

virtute fidei superas sed dyabolus in specie
pueri nigri ante eum prostratus apparuit et
se ab eo victum confessus est. Nam et hoc
precebat impetraret ut videret fornicator
nis demonem uiuentibus insidiantem quem
cum in predicta forma vidisset dixit vi
lissima michi apparuisti specie te ultra non
timebo. **A**lia vice dum in quodam tumulto
latitaret multitudo demonum eum a deo
lacerauit quod minister eius quasi mortuum
eum propriis humeris asportaret. Cumque eum
omnes qui conuenerant quasi mortuum ploras
sent dolentibus cunctis subito anthomius
reuuiscit et a ministro ad predictum tu
mulum se iterum portari fecit. **Q**ui cum
ibi ex dolore uolnerum prostratus iaceret
ex virtute animi ad conflictum demones
excitabat. Tunc illi in formas varias
ferarum apparuerunt et eum iterum denti
bus cornibus et unguibus crudelissime lacerar
uerunt. Tunc subito splendor mirabilis
ibi apparuit et demones cunctos fugauit.
Anthomius autem continuo sanatus est ibique
cristum adesse intelligens ait ubi eras bo
ne ihesu ubi eras quare a principio non
fuiisti hic. ut me adiuuares et vulnera
mea sanares. **C**ui dominus anthomius. **H**ic
eram sed expectabam videre certamen tu
um. **N**unc autem quod uiriliter dimicasti in to
to orbe te faciam notari. **T**anti autem fer
uoris erat quod cum maximo imperator cristi
anos occideret. **I**psae martires sequebatur
ut cum eis martyr fieri mereret et uolentem
tristabat eo quod sibi martiri non daret.
Cum autem in alteram heremum pergeret ar
gentum discum cepit et intra se sic dicere ce
pit unde hic argenteus discus ubi homi
num vestigia nulla videntur. **S**i enim ui
atorum cecidisset utique presui magnitudi
e latere non posset sed dyabole artificum tuum
est uoluntate tuam mea nunquam poteris imitar
re et sic dicens discus ut fumus euauit post

modum ingentem massam ueri auri cepit sed
ut incedum aurum fugit. **S**icque ad mortem
fugies. **P**er annos ibi permansit in numeris
coruscans miraculis. **Q**uadam vice dum in
spiritu raptus esset totum mundum laqueis
se mucos connectentibus plenum uidit. qui ex
clamans ait **O** quis istos euadet et au
diuit humilitas. **A**liquam dum ab angelis
in aere eleuaretur. **A**ssunt demones et ei
transitum prohibent peccata eius ab exordio na
tuitatis eius obiectes. **U**bi angeli non
debetis illa narrare que cristi iam pieta
te sunt deleta. **S**i quia autem scitis ex quo
factus est moachus illa proferte. **E**t cum in p
batione deficerent liber anthomius in sibi
me tollit et liber deponit. **P**arizat anthomius
de se dicens uidi aliquando dyabolum celsum cor
pere qui se dei uirtute et prudentia ausus
est dicere et ait. quod uis ut a me tibi des
anthomius. **A**t ego sputa in os eius cogentem
totum me in eum cristi nomine armatus ingressi
et statim euauit huic dyabolus aliquando
in tanta proceritate apparuit quod celum ca
pite tangere uideretur. **Q**uem cum antho
nius quis esset interrogasset et ipse se sa
thani esse dixisset addidit sathanas.
cur me sic impugnant monachi et ma
ledicunt cristiani. **C**ui anthomius. **I**uste
hoc faciunt quia tuis sepe insidijs mole
stantur et ille ego eos nequaquam molesto
sed ipsi inuicem se turbant. **E**go enim
ad nichilum sum redactus quia iam in
cunctis partibus regnat cristus. **Q**ui
dam sagittarius beatum anthonium gau
dentem cum fratribus quadam vice con
spexit et ei displicuit. **C**ui anthonius po
ne sagittam in arcum et trahere. **Q**uod et fecit.
Cumque secundo et tertio hoc fieri man
dasset dixit sagittarius. **T**antum trahere
potero quod de eius fractione dolebo. **C**ui
anthomius. **S**ic est in opere dei quam si super
mensuram tendere uellemus. **C**um frangeremur

Expediit ergo rigorem aliqui relaxari h
 audiens ille edificatus recessit. Interro
 gavit quidam anthomiu dicens quid custo
 diens placebo deo. Et respondens dixit
 quocumque vadis semper deum pro oculis
 tuis habes. In hijs que agis testimo
 nium sacrarum scripturarum adhibeas in
 quocumque loco sederis non inde cito recedes
 hec tria custode et saluus eris. Abbas qu
 dam interrogavit anthomiu dicens quid
 faciam. Cui anthomius non confidas in
 tua iusticia ventris et lingue sit tibi con
 tinencia et ne penitearis de re transacta
 Dixit anthomius et sicut pisces si in sicco
 tardauctis moriuntur ita et monachi ex
 cellam tardantes aut cum viris seculari
 bus immorantes a quietis proposito resol
 uuntur. Iterum dixit anthomius qui sedet in
 solitudine et quiescit a tribus bellis erit
 punitur scilicet auditus locutionis et visus
 et oia unum tantummodo pugnam habebit
 scilicet cordis. Quidam fratres cum quodam
 senem ad abbatem anthomiu visitandum iue
 runt dixitque anthomius fratribus bonum co
 mitem habuistis senem hunc deinde dixit
 seni. Bonos fratres inuenisti tunc abba
 Cui ille bonos quidem inueni sed habita
 tio eorum non habet ianuam. Quocumque enim
 vult intrat in stabulum et soluit asinum
 hoc autem dicebat quoniam omnia que erant
 in corde eorum statim erant in ore. Dixit
 abbas anthomius scire conuenit quoniam
 sunt tres motus corporales unus qui
 de nature alius ex ciborum plenitudine
 tercius ex demone. Frater quidam renun
 cauerat seculo sed non plene quod quedam
 adhuc sibi retinebat. Cui anthomius vas
 de et eme carnes qui vadens et emit car
 nes et portans eas dum veniret lacerabat
 cum aues. Cui anthomius qui renunciat
 seculo et voluit habere pecunias ita im
 pugnat a demonibus describunt Anthomius

dum in heremo tedio afficeret dixit domine
 volo saluus fieri et non permittunt me cogi
 taciones mee. Et surgens exiit foras
 et vidit quendam sedentem atque oprantem et
 deinde surgentem et orantem. Erat autem ange
 lus domini et dixit ei sic fac et saluus eris
 Cum quadam vice fratres de statu aiaz
 rum ab anthomio quesisset sequenti nocte
 vox vocauit eum dicens. Surge et exi
 et vide et ecce uidit quoddam longum et terri
 bile caput usque ad nubes tollentem quod quoddam
 pennatos ad celum volare cupientes exi
 sis manibus prohibebat et alios libere per
 volantes retinere non poterat et maximam
 gaudium mixtum cum nimio dolore audie
 bat et intellexit animarum illorum esse sensum
 et dyabolum prohibentem qui quosdam ob
 noxias retineret et de sanctorum volatu
 quos retinere non poterat sic doleret. Aliquam
 cum fratribus operaret anthomius suspici
 ens in celum cum tristem visionem vidis
 set provolutus ante deum rogauit ut fu
 turum scelus auerteret fratribus vero su
 per hoc eum interrogantibus cum lacrimis
 et singultibus dixit quod in auditum scelus
 seculis immieret. Vidi inquit altare dei
 a multitudine arcudanorum qui calibus
 omnia discerebant. Magno enim turbi
 ne fides catholica subuerteret et homines
 iumentis similes christi sacramenta diripi
 ent. Factaque est vox domini dicens abho
 mimabitur altare meum. Post duos autem
 annos erupantibus arianis ecclesie vni
 tate scidentis baptisterium et ecclesiasticas
 polluerunt et super altaria christianos ad
 instar ouium mactauerunt. Dux quidem
 egypti arianus nomine ballachus cum
 ita ecclesiam dei infestaret et virgines et
 monachos nudatos publice verberaret
 Sic ei scripsit anthomius video iram dei
 super te venientem. Jam desine persequi christi
 anos ne ira dei te occupet qui primum

terminatur incertum. In felix legit epi-
 stolam irasit et in eam excreans ad ter-
 ram piceat ac portitores verberibus mul-
 tis afficiens anthonium talia remanda-
 uit qm̄ tibi est tanta cura de monachis
 ad te q̄ pueniet nostri disciplina rigoris
 Post quinque autē dies equū suum man-
 fuetissimū insedens morfu iphus equi
 ad terzā p̄ciat corosis atq; laceratis
 eruribus intra triduum expirauit. Cum
 quidam fratres verbū salutis ab antho-
 nio quesuissent. ait ille. Audistis do-
 minum dicentem. si quis te percussit in
 maxillam prebe ei alteram. dicunt ei hoc
 implere non possumus. et ille saltem de
 vna patienter ferte. Et illi etiam nec hoc
 possemus. Tunc anthomius dixit disci-
 pulo suo. fucos prepa fratrib; istis qz
 nimis delicati sunt. Sola oratio neces-
 saria est vobis hec inuitas patrū legūe
 Tandē beatus anthomius c. v. anno vi-
 te sue fratres deosculās in pace quieuit
 sub cōstantino qui cepit circa annū do-

Ammi ecc. xl. *De sancto fabiano*
 Abianus quasi fabricās beatitudi-
 nē supnam idest eam sibi aquirens tri-
 plicia scz iure ad opciōis empciōis de-
 bellaciōis.

Abianus cuius roman⁹ fuit ⁊ cū
 papa defuncto p̄ alio eligēdo p̄p̄s que-
 misset inter eos ⁊ ipse vnit. Rei exitum
 scire volens Et ecce columba candida
 descendit super caput eius. Quod cum
 omnes mirarentur ab eis in papam eli-
 gitur. Dic vt ait damasus papa p̄t
 omnes regiones septem dyacones mis-
 sit. Et eisdem septem subdyacones tradi-
 dit qui omnium gesta martirum colle-
 gerunt. vt ait baïmo. Dic imperatori
 philippo volenti interesse pasce vigilijs
 et cōmūicare misterijs restitit nec quo-
 usq; peccata confiteretur. et inter peniten-

tes stare interesse permisit passus est cir-
 ca annum domini ducentimum quin-
 q̄gesimu terciū. Tandē pōtificat⁹ sui āno
 tredecimo iussu decij capitis obrūcaciōe
 martirio coronat. *De sancto sebastiano*

Sebastianus dicitur est a sequens
 ⁊ beatitudo ⁊ asti qd̄ ē ciuitas et a
 na quod est sursum quasi sequens bea-
 titudinem ciuitatis summe ⁊ supne glo-
 rie hoc est eam possidens et aequimens ⁊
 hoc quintuplici denario secundum au-
 gustinum. Paupertate regnum. dolore
 gaudium. labore requiem ignominia
 gloriā. morte vitam. Vel dicitur seba-
 stianus a basto. Nam miles. cristus.
 equus ecclesia bastum siue sella sebasti-
 anus. quo mediante cristus in ecclesia
 militauit et de mltis martirib; victoriā
 obtinuit. Vel sebastianus. interpretatur
 vallatus vel circuiens. vallatus quia sa-
 gittis tanq̄ hericus fuit circumdatus.
 circuiens. quia omnes martires circui-
 bat et omnes confortabat.

Sebastianus vir cristianissimus.
 Partonensis genere. cuius medio-
 lanensis dyodecano et maximiano im-
 peratoribus adeo carus erat vt prinipa-
 tum et p̄te cohortis traderent ⁊ suo aspe-
 ctu iuberent semper astare. Dic militas-
 rem clamidem ad hoc tantum ferebat.
 vt xp̄ianoz aīas q̄s ī torstis videbat
 deficere confortaret. Dū autē preclarissimi
 viri marcellian⁹ ⁊ marc⁹ gemini f̄es
 p̄ fide cristi decollari deberēt. ad eos pen-
 tes aduenūt vt ipsoz aīos a suo p̄posi-
 to reuocarēt. Aduent ḡ mater ⁊ soluto
 capite scissiq; vestib; vberib; ostensis
 aiebat. O predulces filij arcūdat me ī
 audita miseria ⁊ in tollerabil' luct⁹. heu
 me miserā amitto filios meos ad mortē
 vltro tendentes. Quos si michi hostes
 auferzēt p̄ media sequerer bella raptores

Qui violenta iudicia concludunt carce-
 rem irzumpere moritatur. **R**ouum hic
 preundi genus est in quo carnis pro-
 gatur ut sciat vita opratur ut preat
 mors inuitatur ut vniat. **N**ouus hic
 luctus noua miseria. in qua natozum
 iuuentus sponte amittitur et parentum
 miserada cogitur senectus ut viuat hec
 dicente matre pater senior manibus ad-
 duatur seruulozum et capite asperso pul-
 uere huusmodi voces dabat ad celum
Ad mortem vltro pfficientibz filiis vale
 dicitur adueni ut que mee sepulture pa-
 ueram in filiozum sepulturis inchi ex-
 pendam. **O** filij mee baculum senectutis
 et geminum meoz visceru lumen. **T**ur-
 sic mortem diligitis vnde huc iuuenes
 flete sup iuuenes sponte preuntes **V**en-
 te huc senes et mecu super filios meos
 plangite huc accedant patres et phibe-
 te ne talia pacamini defiate plorando
 oculi mei ne videz filios meos gladio
 cedi hec dicente patre adueniunt diuges
 aspectibz eoz ppos filios afferetes atqz
 euigilando clamantes quibus nos dis-
 mittitis qui erunt horu iufanum dni
Quis nostras largas diuidet possessio-
 nes heu qz ferrea peccora qz parentes de-
 spiciatis amicos respuitis vroz abidit
 filios abdicatis et vos carnisibz spon-
 taneos exhibetis. **I**nter hec aut ceperit
 viroz corda mollescere. **T**uc sanctus
 sebastianus qui aderat erupns in mediu
 dixit. **O** fortissimi milites cristu nolite p-
 misera blandimenta coronam deponere
 sempiterna. **S**ed et parentibz dixit. **N**o-
 lite timere no sepabuntur a vobis. sed
 vadut in celu vobis parare sideras ma-
 siones. **P**am ab initio mudi hec vita
 in se sperates fecellit sed expectantes de-
 ceperit de se presumetes irzisit et ita nul-
 lu onimo cu certu reddidit ut omnibz

probetur esse mentita vita hec admonet
 furem ut rapiat iracudu ut seuiat meda-
 cem ut fallat. **I**psa impat crimma iubet
 facinora suadet iniusta hec aut psecutio
 qua b patimur hodie exardescit et cras
 euanescit hodie exardescit et es ifrigescit
 si vna hora inducit et sub vna hora ex-
 cluditur. **D**olor aut eternus renouat.
 ut seuiat augmentatur ut exurat infla-
 matur ut puiat. **I**n amore ergo marti-
 rij vros cu ia fuscitimus affectus. **I**bi
 em dyabolus se vncate estimat qui du
 capit captus est du tenet victus est du
 torquet torquetur du vigilat ocafus e
 et du insulcat irzifus est. **I**gitur du be-
 atus sebastianus hec ex ore proferret.
 subito p vna hre hora a splendore mi-
 mio de celo descendente illuminatus est
 et sub illo splendore pallio candidissi-
 mo amictus et ab angelis sept clarissi-
 mis circudatus. **I**uuenis etia apparuit
 iuxta eu dans ei pacem et dices **T**u sem-
 per mecu eris. **C**u aut beatus sebastianus
 hec et hys similia predicaret 30e vroz
 nicolstrati in cuius domo sancti custodi-
 ebantur que loquelā amiserat pedibus
 eius nutibz vna postulabat. **T**unc se-
 bastianus ait. **S**i ego cristu seruus hu
 et si vna sut omnia que ex ore meo. hec
 mulier audiuit et credidit aperiat os ei
 qui aperuit os zaeharie pphete deo **A**d
 hanc voce mulier exclamauit. **B**enedic-
 ctus sermo oris et benedic ti qui omnibz
 que locutus es credut **V**idi em angela
 libru tenentē ante te vbi omnia que di-
 xisti scripta erant. **V**ir aut eius hoc au-
 diens p oadis ad pedes sancti sebastia-
 ni sibi postulans indulgeri. **P**ratimqz
 absoluens martires rogabat ut liberi
 abirent. **Q**ui dixerunt nulatum se de-
 serturos victoria qua cepissent. **T**anta
 igit gratia et vntē vbis sancti sebastiani

dominus contulerat q̄ non solū marcel-
lianum ⁊ marcum in martirij constan-
cia roborauit sed etiā patrem eorū noīe
tranquilinū et matrem cū multis alijs
ad fidem cōuertit quos omnes policar-
pus presbiter baptisauit. **T**ranquilin⁹ autē
morbo grauissimo laborans mox ut ba-
ptisat⁹ ē sanitatē recepit. Prefectus autē
urbis rome. qui ⁊ ipse morbo grauissi-
mo laborabat rogauit tranquilinū ut
ad se adduceret eum qui sibi sanitatem
dederat. **C**ū ergo ad eū venisset poliscarp⁹
presbiter ⁊ sebastian⁹. et ipse eos roga-
ret ut etiā sanitatē reciperet. dixit ei seba-
stianus ut prius ydola abnegaret ⁊ cō-
fringendi ea sibi potestatem traderet. et sic
sanitatem reciperet. **C**ui cum cromacius
prefectus diceret q̄ serui sui hoc facerent
et non ipse dixit sebastianus. **T**imidū de
os suos confringere formidant sed et si
dyabol⁹ ea occasiōe eos lederet diceret
infideles eos esse ob hoc lesos q̄ deos cō-
fringerent. **S**icq̄ poliscarpus ⁊ sebasti-
acian⁹ plus q̄ cc. ydola cōfrigerūt. p̄
hoc autē dixerūt cromacio. **C**ū nob̄ ydo-
la cōfringentib⁹ sanitatē reape debuisti
certum est q̄ aut infidelitatē nondū ab-
iecasti aut aliq̄ ydola reseruasti. **T**ūc in-
dicauit se habere thalamum in quo erat
omnis disciplina stellarum p̄ quo pa-
ter suus plus q̄ ducenta pondera auri ex-
penderat ⁊ p̄ que futura omnia preuide-
bat. **C**ui sebastianus q̄ diu hoc integrū
habueris. teip̄m integrum nō habebis.
Cūq̄ ad hoc ille assentiret. tiburci⁹ ei⁹
filius iuuenis egregius dixit. **N**ō paucar
opus destrui tā preclarū. sed ne paters
ne sanitati videar esse strari⁹. duo eliba-
ni accēdantur ut si destructo ope pater
me⁹ sanitatē nō recepit ambo uiui con-
crementur. **C**ui sebastianus. sic fiat ut
locut⁹ es. dū igif̄ illa cōfringerent an ge-

lus prefecto apparuit ⁊ sibi a dño ihu
sanitatē redditā nunciauit. **S**tatinq̄ sa-
nus effectus cucurrit post eum ut eius
pedes oscularet qui eum prohibuit ex eo
q̄ baptismū nōdum receperat. **H**icq̄
ipse et tiburci⁹ filius eius et mille. ecce-
de eius familia baptisati sunt. **H**oc autē
ab infidelib⁹ tenta et diu crudata emisit
spiritum. **Q**uod cum audisset tranquilli-
nus prupit ⁊ dixit femine. **R**os ad cor-
ronam precedunt ut quid uiuimus.
Ipsē autem post paucos dies lapidat⁹
est. **S**anctus autē tiburci⁹ sup̄ prunas
allatas iubetur aut incensis dijs impone-
re. **A**ut super ipsas nudis plantis in-
cedere. **Q**ui sibi signum crucis faciens con-
stanter super ipsas nudis ingressus est
plātis dicens uidef michi q̄ sup̄ roseos
flores incedam ī nomine domini nostri
ihesu cristi. **C**ui sebastianus prefectus dixit.
Quis ignorat magicam artem cristum
vos docuisse. **C**ui tiburcius obmutescē
infelix. q̄ nō es dignus nomen tā san-
ctū ⁊ tā mellifluū nominare. **T**ūc iratus
prefectus iussit eum decollari. **M**arcellia-
nus autē ⁊ marcus stipite affigunt. **C**ū
q̄ fuissent affixi psallentes dicebant. **E**c-
ce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundum rē. **Q**uib⁹
prefectus. **I**nfelices depomite amenciam
et vos ipsos liberate. **C**ui illi. **R**unq̄ tam
bene epulati sumus utinam tam diu sic
nos esse permittas. q̄ diu corporis regi-
mur indumento. **T**ūc prefectus iussit
eos lanceis p̄ latera transuerberari ⁊ sic
martirium consumauerunt. **P**ost hoc
prefectus dyocleciano imperatori de se-
bastiano suggerit. **Q**uem ad se vocās
dixit. **E**go te inter primos in palacio
meo semper habui. **E**t tu contra salu-
tem meam. **E**t deorum iniuriam hactē-
nus latuisti. **C**ui sebastianus. **P**ro salu-
te tua cristum semper colui. **E**t pro statu

Romani imperij deū qui in celis est semper adorari dyoclecianus iussit cum in medium capum ligari et a militibus sagittari qui ita cum sagittis impleuerunt ve quasi ericius videretur et estimantes illū mortuū abierūt. Qui intra paucos dies liberatus stans sup gradum pallacij Imperatores venientes de malis qui christianis inferebāt dure redarguens Dixeruntq; imperatores iste ne est sebastianus quē diu sagittis interfici iusserim? Cui sebastianus ad hoc me dominus refulcitare dignatus est ut etiam vos et redarguam vos de malis vestris que cisti famulis irrogatis Tūc imperator eandem eum fustigari iussit donec spiritū exalaret factq; corpus eius in cloaca piana a christianis p martire coleretur sicut autē Sebastianus sequenti nocte sancte luce apparuit et corpus eius sibi reuelavit et ut iuxta vestigia apolorum illud sepeliret precepit quod et factum ē. Passus est autē sub dyoclecono et maximo imperatoribus qui ceperūt circa annos dñi. cc. lxxvij. Refert gre. in primo libro dyalogorum q; quedam mulier in tuscia nupr nupta cū ad dedicationem ecclesie sancti sebastiani ab alijs invitata esset. In ipsa nocte. qua sequenti die ire debebat carnis voluptatē stimulata a viro suo se abstinere non potuit. Facto autē mane magis erubescens vultū hōis q; dei illuc profecta ē mox autē ut oratorū ubi erant relique sancti sebastiani ingressa est diabolus eam arripuit et corā omnib; vexare cepit tamen presbiter illius ecclesie pallium altaris arripens in eā operuit sed diabolus statim ipsū presbiterū inuasit Dixerūt autē eā amici sui ad incantatores ut suis cantationib; diabolū effugarent sed mox dū incantaret iudicō

dei legis dñi onū. i. vi. m. d. c. et lxxvi. in eam ingressi ipsam acius vexare ceperunt. Quidā autē vir noie fortunatus sanctitate conspicuus suis precib; eam sanavit. Regis q; in gatis longobardorum q; tpe Gumpiti regis. ytaliam tota tanta peste percussa est ut vir vnus alterum sufficeret sepelire et hec pestis maxime Rome ac papie crassabatur. Tunc visibiliter bonus angelus multis apparuit malo angelo sequenti et vocabulū ferenti precipiens ut percuteret ac cedere faceret. quocies autē aliquā domum percutiebat tot inde mortui efferebant. tūc eundā diuinitus reuelatū est q; nequas q; hec pestis cessaret donec sancto sebastiano altare papie construeret qd quidā constructū est in ecclesia sancti petri qui dicit ad vincula quo facto statim cessauit illa quassatio et illuc a roma relique sancti sebastiani sunt delate. Ambrosius in prefati sic ait. Beati martiris sebastiani pro confessione nois tui demine venerabiliter sanguis effusus simp et tua mirabilia manifestat qd pficit in infirmitatem virtutem et vestris studijs dat profectū et infirmis a prece prestat auxiliū. *De Agnete virgine*

Agnes dicta est agna quia mitis et humilis tanq; agna fuit. vel a greco qdam agno qd est puī quia pia et misericors extitit. vel agnes ab agno scēdo q; viā veritatis agnouit Veritas autē scdm augustinū opponitur vanitati et falsitati et duplicati que tria a se remouit p virtutē quā habuit.

Agnes virgo prudentissima ut testatur Ambrosius q; eius passionem cōscripsit xij. a. no etatis sue mortem perdidit et vitā inuenit. Infantia quidē cōputatur in annis sed erit senectus mentis immensa corpe iuencula

sed animo cana pulcra facie s̄ pulcrior
fide. pue dū a scolis reuertit̄ a prefecti
filio adamat̄ Cui ille gemas ⁊ diuicias
inuerabiles pmisit si consensu eius coniugio
nō negaret. cui agnes r̄ndit. **D**iscede a
me fomes peccati. nutrimentum facinoris
pabulū mortis. q̄ iā ab alio amatore
preuenta sū cepitq; ipsum suū amatore
et sponsum a quinq; commendare. que
sponse in sponsis precipue requirūt scz
a nobilitate generis a decore pulcritudi
nis a diuiciarum habundancia a fortitu
dine ⁊ potende efficacia ⁊ ab amoris ex
cellencia sic dicens **I**llū amo qui lon
ge te nobilior est et genere dignior. cui
mater virgo ē cui⁹ pater feminā nescit
Cui angeli seruiunt. cuius pulcritudine
sol ⁊ luna mirantur cui⁹ opes nunq̄ de
ficiunt. cuius nunq̄ diuicie decrescunt.
cuius odore reuiuiscunt mortui. cuius
tactu confortantur infirmi cuius amor
castitas est. tact⁹ sanctitas. vmo virgi
tas **H**ec autē quinq; ponit in quadam
auctoritate dicens. **C**uius generositas
celis⁹ possibilitas foras⁹ aspectus pul
crior amor suauior ⁊ omni gracia elegā
cior. **D**einde ponit quinq; beneficia que
sibi sponsum contulit ⁊ alijs sponsis cō
fert scilicet quia eas fidei anulo sbarra
rauit multiplici virtutū varietate eas
vestit ⁊ ornat passiois sue sanguine eas
assignat vinculo amoris eas sibi copu
lat **E**t thesauris celestis glorie eas dicit
sic dicens. **Q**ui anulo suo sbarrauit
me dextrā meam ⁊ collum meum anxi
lapidibus preciosis. **I**nduit me ad a
uro texta ⁊ imensis mombilibus or
nauit me posuit signum in facie meam
vt nullum preter eum amatorem assu
mā ⁊ sanguis eius ornauit genas meas
Jam amplexibus eius astricta castis
sum **J**am corpus eius corpori meo socia

tum est ostendit michi thesauros inco
perabiles. **Q**uos michi se daturum si in
eo perseuerauero repromisit. **A**udiens
hec misanus iuuenis lecto prosternit. **E**t
q̄ amore egrotet p̄ alta suspiria a mes
dias aperitur. **C**umq; pater iuuenis ea
dem virgini replicaret. **E**t illa prioris
sponsi federa se violare non posse asse
ret **C**epit prefectus inquirere quis esset
ille sponsus de cuius se agnes potestate
iactaret **C**um ergo quidam assereret q̄
christum sponsum suum diceret blandis
prius sermionibus **D**emum terzibus
eam pulsat **C**ui agnes quidq̄ vis age
quia quod queris non poteris obtinere
Ipsam enim terrentem et bladiantem si
militer deridebat **C**ui prefectus vnum t̄
bi de duobus elige. aut cum virginib⁹
dee veste sacrificia si tibi virginitas plas
cet aut cū meretricib⁹ scortaberis. q̄ em̄
nobis erat. vim sibi inferre nō poterat
Et ideo titulū sibi xpianitatis opposuit.
cui illa nec sacrificabo dñs tuis. nec sor
dib⁹ polluar alienis. meū em̄ habeo cu
stode corpus mel angelū dñi. tūc p̄fect⁹
iussit eā expoliari ⁊ nudā ad lupanar
duā tātā aut densitatē capillis ei⁹ dñs
cōtulit vt meli⁹ capillis q̄ vestib⁹ tege
retur. **I**ngressa autem turpitudinis lo
cum. **A**ngelum domini preparatum inue
nit qui locum claritate nimia circumful
sit. sibi q; stolam candidissimam pre
parauit **H**icq; lupanar locus fit orac
onis adeo vt mundior exiret q̄ fuisset
ingressa. **Q**ui immenso lumine dabat
honorem **P**refecti autem filius cū alijs
iuuēbus ad lupanar venit et eos pri⁹
ad ipsam inuitauit. **Q**ui ingressi sed ex
miraculo terziti redierunt. **Q**uos ille
miseros appellans. et ad eam furens
intrans. **C**um eam vellet contingere in
ip̄m̄ lumē irruit **Q**ui cū deo nō dedisset

honorē prefocatus a dyabolo exspiravit
Quod prefectus audiens cum ingenti
 ploratu ad eum venit et causam mortis
 eius diligentē sciscitat. Cui agnes ille
 cuius volūtate volebat perficere potestatem
 in eum accepit et occidit. **P**atres socij eiusdem
 viso miraculo territi redierunt illesi. Cui
 prefectus **I**n hoc apparebit quod non magi-
 cis artibus hoc egisti si impetrare poteris
 ut resuscitet. **O**rans agnetem iuuenis re-
 suscitatur et cristus ab ea publice pre-
 dicatur. **A**d hec templorum pontifices se-
 ditionem exatantes in populo exclama-
 uerunt. tolle magā tolle maleficam quae
 mentes mutat et animos alienat. **P**re-
 fectus autē viso tanto miraculo eam liber-
 rare voluit. **S**ed per scripturam metuens
 vicariū dereliquit et quia eam liberare non po-
 tuit tristis abcessit. **T**ūc vicarius aspa-
 sius nomine iussit eam in copiosū ignem
 iactari. **S**ed in duas partes flamma
 diuisa seditionis populū exurebat. **T**ūc
 aspasius in gutture eius gladiū immer-
 git precepit et sic sponsus candidus tur-
 bicundus ipsam sibi sponsam et martirē
 consecrauit. **P**assa est autē ut creditur te-
 pore constantini magni qui cepit anno
 dñi ecc. ix. **C**um igitur corpus eius cri-
 stiani et parentes ipsius cum gaudio sepe-
 lirēt vix a pagamis in eos lapides mitte-
 tibi euaserūt. **E**merenciana autē eius colle-
 ctanea virgo sanctissima licet adhuc ca-
 thecumia dū iuxta sepulchra eius staret et
 ostēter gentiles argueret ab eis lapidas-
 ta ē. **S**tatimque terrae motus et coruscationes
 et fulgura extiterūt a deo et ex pagamis
 plurimi perierūt ita quod ipsi de caetero veni-
 entes ad sepulcrum virginis non lese-
 rūt corpus autē emerenciane iuxta corpus
 sancte agnetis positum est. **C**umque pa-
 rentes eius viij. die iuxta tumultū vige-
 larent viderunt chorū virginum vesti-

bus aureis radiantem inter quas vide-
 runt beatam agnetem simile veste ful-
 gentem et a dextris eius candidiorem
 agnū mure stantem. **Q**uibus illa uidere
 ne me quasi mortuam lugratis sed con-
 gaudete mecum et congratulamini quia
 cum hijs omnibus lucidas sedes accepi
Propter hanc visionem celebratur fe-
 stum agnetis secundo. **C**onstantia vir-
 go filia constantini lepra grauissima la-
 borans. **C**um hanc visionem audisset
 tumultū eius adiit et ibi dum in oratio-
 ne persisteret obdormiuit viditque beatam
 agnetem sibi dicentem constanter age
 constantia si in cristum credideris con-
 tinuo liberaberis ad hanc vocem cuius-
 lans perfecte se sanata inuenit. **Q**ue
 baptismum recipiens super corpus sanc-
 tae agnetis basilicam fecit et ibi in vir-
 ginitate degens multas exemplo suo ibi-
 dem virgines agregauit. **Q**uidam vir
 nomine paulinus in ecclesia sancte agne-
 tis sacerdotij fungens officio mira cepit
 carnis temptatione vexari. **S**ed cum
 deum offendere nollet a summo ponti-
 fice licentiam petijt contrahendi. **C**uius
 libertatem et simplicitatem papa conside-
 rans annulum ei cum smaragdo dedit
 et iussit ut ymagini formose beate agne-
 tis que in sua ecclesia depicta erat ex par-
 te sua preceperet ut se permitteret despon-
 sari. **C**umque hoc sacerdos ymagini impe-
 raret illa continuo digitum annularem
 porrigens. **E**t annulo suscepto digitum
 retrahens omnem temptationem a sacer-
 dote fugauit. **P**redictus autem annu-
 lus adhuc dicitur in eius digito appare-
 re. **A**libi cum legitur quod cum ecclesia
 beate agnetis rueret papa cuiusdam sacer-
 doti dixit se sibi velle quandam spon-
 sam custodiendam et nutriendam scilicet
 ecclesiam sancte agnetis committere

Dansq; ei anulū iussit vt dictā ymagi
 nē despōsaret quā illa extendēte ⁊ retrahē
 te digitū despōsavit De hac virgīe dicit
 ambro. i libro de virginib; hāc senes.
 hāc iuvenes. hāc pueri canāt. nemo est
 laudabilior q̄ q̄ ab oīb; laudari potest
 q̄t hoīes tot preconēs q̄ martirē predi
 cāt dū locūt. Stupere vnuerſi q̄ iā di
 uinitatis testis extiterit q̄ adhuc arbitra
 sui p̄ etatem esse n̄ poss; fecit deniq; vt
 ei de deo crederet qz q̄ vltra naturā ē h̄
 de autore nature ē Nouū martirij gen⁹
 n̄ dū ydonea pene. et iā matura victorie
 certare difficilis habilis coronari. **A**a
 gisterū virtutis impleuit q̄ iudiciū vber
 bat etatis n̄ sic ad thalamū nupta ppe
 rar; ut ad supplicij locū leta successu gra
 du festina virgo p̄cessit. Itē ambro. in
 prefacōe. beata agnes generositatis ob
 lectamta despiciēs celestem meruit dis
 gnicatē. societatis hūane vota contem
 nens eterri regis ē sociata osortio. Pre
 ciosa mortē p̄ cristi cōfessōe suscipiēs si
 mul ē ei facta osortio. **De sancto vincen**

Vincencus quasi viciū incendens
 Del vincens incendia. Del victo
 riam tenens Ipse em̄ incendit idest con
 sumpsit vicia p̄ carnis mortificationē
 Dicit incendia supplicioꝝ p̄ ostātem pe
 naz passionē. Victoriā tenuit mun
 di per ipsius despectionem. Dicit enim
 tria que erant in mundo scilicet falsos er
 rores imūdos amores mundanos ti
 mores quos viciat p̄ sapiēciam mundi
 ciam ⁊ constantiam. De quibus dicit
 augu. vt cum omnib; erroribus amo
 ribus et timoribus vincatur hic mūd⁹
 sanctorum martiria docent ⁊ docuerūt
 Eius passionem quidam beatus augu.
 asserunt compilasse quā prudencus verbi
 bus luculenter exequit.

Vincencus nobilis genere sed fide

ac religione nobilior beati valerij epi
 scopi dyaconus fuit. cui episcopus qz i
 predicatoris erat lingue vices suas comi
 serat ⁊ ipse oracōi ⁊ ostēplacōi vacabat
Iussu igitur daiani presidis ualenciam
 trahūtur et diro carceri mancipant. Cū
 qz eos fame pene defecisse cerneret. eos
 suo aspectū iussit a stare quoscumq; sa
 nos cerneret ⁊ gaudentes iratus in hanc
 vocē prapit **Q**uid dicas tu valerij qui
 sub nomine religionis cōtra decreta prin
 cipum facis Cū aut beatus valerius lemi
 us responderet dixit ei vincencus **N**oli
 pater venerabilis quasi mente timida s̄
 murmurare sed libera voce exclama **S**i
 q̄ vides p̄ scē. r̄n̄sis iudicē aggredior
Cui ille. **J**am dudum tibi fili karissime
 loquendi curā comiseram ⁊ nunc p̄ fide
 qua astamus responsa comitto. **T**unc
 vincencus cōuersus ad daianum hac
 tenus inquit a te sermo deneganda fide
 porauit sed nepharium apud cristiano
 rum prudenciam esse cognosce. detatis
 cultum abnegando blasphemare. **T**ūc
 iratus daianus episcopum in exilium
 mitti precepit vincencum vero tanquā
 contumacem ⁊ presumptuosum iuuenē
 vt eius exemplo alij terzeātur in eculeo
 distentum membris omib; dissipari. Cū
 qz corpore totus dissiparetur. **A**it daia
 nus dic michi vincēt v̄ nūc tuū miser
 rimū corpus aspicias at ille s̄ridens ait
 hoc est qd̄ semp optau. **T**ūc iratus pre
 ses cepit ei omnia genera tormentoꝝ mi
 nari nisi ei assensum preberet **C**ui vincē
 a⁹ o felicē me q̄ michi irasci te graui⁹ pu
 tas modo meli⁹ iapis misereri. **i**nfurget
 q̄ miser ⁊ toto malignitatis spū debacha
 re videbis me dei v̄tute pl⁹ posse dū torq̄
 or q̄ possis ipse qui torques ad hoc pre
 ses cepit clamare ⁊ carnifices virgis et
 fustibus verberare. **E**t **A**it vincencus

Quid dicis daciane tu ipse me vindicabis
 de apparitoribus meis. Tunc preses amens
 factus dixit carnificibus miserissimi mi-
 nihil facitis. Cur deficiunt manus vestre
 adulteros et patrias vincere potuistis
 ut nichil inter illata supplicia celare pos-
 sent et nunc solus vincens vestra potu-
 it superare tormenta. Tunc carnifices
 per fines ferreos usque ad intima costarum
 fixerunt ita ut de toto eius corpore sanguis
 efflueret et solutis costarum compaginibus
 viscera interna paterent. Et ait dacianus
 commiserere tui vincenti ut possim tam
 pulchram recuperare iuventutem. et ea que
 supra sunt lucrari tormenta. Et ait vin-
 centius. O venenosa diaboli lingua tor-
 menta tua non timeo. Sed hoc solum val-
 de metuo quod te michi fingis velle misereri
 nam quo te magis iratum video eo am-
 plius et magis exulto. Nolo ut aliquid
 minuas de suppliciis ut te victum in omni-
 bus fatearis. Tunc exequleo depositus
 atque ignis patibulum raptus moras car-
 nificum arguendo ad penam alacriter
 properabat. Craticulam ergo sponte conscen-
 dens ibidem assatur exurit et crematur.
 membrisque omnibus unam ferrei et ar-
 dentes laminae infinguntur. Dumque sangui-
 ne flamma respargitur vulnera vulne-
 ribus imprimuntur sal insuper in ignem
 spargitur ut in corpore eius undique vul-
 neratum resiliens stridentibus flammis crude-
 lius conburatur. Itaque non ad artus sed
 ad viscera tela iacunt itaque intima visce-
 ra de eius corpore extra labunt. Inter hec il-
 le manet immobilis et furibundus credis lu-
 minibus dominum precabatur. Cuius mini-
 stri hec daciano retulissent. Heu ait da-
 cianus vincamini sed iam nunc ut in pena
 diuina viuat ipsum tertio carceri in-
 eludite et ibi testas acutissimas conge-
 rite pedes eius ligno affigite. sine omni

38
 humanis solacio extensum sic super testas
 relinquit et cum defecerit nunciat. fauent
 quod tunc ministri crudeles domino crudeli-
 ori sed ecce rex pro quo miles patitur
 penam commutavit in gloriam. Nam tenebra
 carceris ab immensa luce expellitur. Te-
 starum asperitas in omnium florum suauita-
 tem mutatur pedes dissoluitur et angelo-
 rum solacio venerando perfruitur. Cum
 que super flores cum angelis psallens ince-
 deret modulatio dilectis et mira suau-
 tas florum procul diffunditur. perterriti
 custodes cum primas carceris que inter
 viderent ad fidem conuersi sunt. Nec au-
 diens dacianus amens factus ait et quod
 ei amplius faciemus ecce enim victi sum-
 mus. Transferatur ad lectulum et stramen-
 tis mollioribus reponatur ne plus eum
 gloriosum faciamus. Si forte defecerit in
 tormentis. Sed post recreatur nouis
 iterum suppliciis puniatur. Cum igitur ad
 stratum molliore deportatus esset et ibidem
 paululum quiescisset statim spiritum tradi-
 dit circa annos domini. cc. lxxvij. sub
 dyocleciano et maximiano quo audito
 dacianus vehementer expauit et se sic vi-
 ctum dolens ait et si non potui eum superare
 viuente puniam et defunctum et sic faciam de
 pena et sic poterit michi prouenire vi-
 ctoria. Jussu ergo daciano corpus eius
 in campum ab auiibus et bestiis deuoran-
 dum exponitur sed statim angelorum cu-
 stodia preuenitur et intactum a bestiis
 conseruatur. demum coruus ingluuiet de-
 dit alias aues se maiores impetu ala-
 rum abegit et lupum occurrentem mor-
 bus et clamoribus effugauit. Qui res-
 flexo capite in aspectu corporis sacri fixus
 cernitur utpote qui ibidem angelorum
 custodiam mirabatur. Quod audiens
 dacianus. ait ut puto quod nec defunctum
 potero superare. Jussu ergo corpori eius

ingentē molam alligari ⁊ in pelago p
ia. **U**t quod in terra a bestijs consu
mi non potuit saltē in pelago a marinis
belius deuoretur. **N**aute igitur corpus
eius in pelagus deferentes submergunt
sed ipsis nauis uelociter litora corpus
petit. **Q**uod a quadam matrona ⁊ qui
busdam alijs ipso reuelante inuenitur
et ab eis honorifice sepelitur. **D**e hoc mar
tire sic dicit Aug⁹. **B**eatus vincencius
uiat in uerbis. uiat in penis. uiat in con
fessione. uiat in tribulatione. uiat epu
stus. uiat submersus. uiat ortus. uiat
mortuus. **I**de torquet vincencius ut ex
erceatur. flagellat ut erudiat. tundit
ut subsolideat. exurit ut purget. **A**mbrō
in prelat. q̄ de ipso sic ait torquet vincē
cius. tunditur flagellat ⁊ exurit. sed in
uictus p̄ sancto nomine anim⁹ nō cō
cutitur plus ardens igne celi q̄ ferri pl⁹
nectit timore dei q̄ seculi. plus uoluit
placere deo q̄ foro. pl⁹ dilexit mori
mundo q̄ dño. **I**te aug⁹. **A**n te oculos
nostros mirandū spectaculum cōstitutū
est. **I**udex iniqu⁹ toroz cruentus martir
inuictus. crudelitatis pietatisq; certamē.
Prudenc⁹ q̄ qui elaruit tempore theodo
lij senioris q̄ cepit Anno dñi ccc. lxxviiij.
Ipsū daiano respondisse ait. tormēta
carceres unguale stridentq; flāmis lami
na atq; ipsa penarū ultima mors cri
stianis ludus est. **T**unc daian⁹ uinctū
retortū brachijs sursum ac deorsū exēdit
Conpago. donec ossium diuisa mens
bratim crepet. ut p lacunas uulnerum
secur refectum palpitet. **R**idebat hic mī
les dei man⁹ cruentas increpans q̄ fixa
non p̄fundius intraret atq; unguale
Cum esset in carcere angelus dixit ad eū
Exurge martir inclite. **E**xurge securus.
Exurge ⁊ almis cetibus noster sodalis
adde. **O** miles inuictissime fortissimozū

fortioz. ipsa seua ⁊ aspa tormenta victo
rem tremunt. **E**xclamat prudencius **T**u
solus insignite **S**olus brauij duplias
palmam tulisti. **T**u duas simul parasti
laureas. **De sancto Basilio**

Basilius uenerabilis episcopus et
doctoz p̄cap⁹ cui⁹ uitā scripsit
amphilochus ycornij episcopus quante
sanctitatis extitit cuiusdam heremite no
mine effrem in visu monstratum est. cū
enim dictus effrem in extasi positus esset
uidit columnam ignis cuius caput usq;
ad celum pertingebat. et uocem desuper
audiuit dicentem. **T**alis est magnus
Basilius. q̄lis h̄ columna ignis quā
cernis. **D**emens igitur in ciuitatem in
die epiphanię **U**t tantū uirum uidere
posset cum uidisset eum stola candida in
dutum cum clericis uenerabiliter proce
dentem. **A**it mitra se. **U**t uideo inuacuum
laborauit. **I**ste enim cum in tali honore
sit positus nequaquā talis potest esse quē
admodum cogitabam. **R**os enim qui
portauimus pondus dici ⁊ estus nichil
tale consecuti sumus. **E**t hic cum in tali
honore. **E**t constipatione positus sit co
lumnā ignis est. **M**iroz ista Basilius
igitur in spiritu hoc uidens fecit eum ad
se introduce. **Q**ui cum introductus ēet
uidit linguam igneam per os eius lo
quentem. **E**t ait effrem. **D**ere magnus
basilius. **D**ere columna ignis basilus
Dere sponsus loquitur per os eius. **D**i
xitq; illi effrem. **O**bscuro domine ut
michi imperes q̄ grece loquar. **C**ui
basilius. **R**em difficilem postulasti. **P**ro
eo tamen orauit. **E**t continuo grece lo
qui cepit. **Q**uidem alius heremita uie
dens basilium alias in pontificali ha
bitu procedentem eum despecte iudicans
eū in corde suo q̄ in tali pōpa plurimū de
lectaret et ecce uox facta ē ad eū dicens

Tu amplius delectaris in palpando cacte
 tue caudam quam delectetur basilius in
 aperatu suo Valens imperator fautor ar
 rianorum ecclesiam quandam a catho
 licis abstulit et arrianis dedit ad quem
 accedens basilius ait Imperator scriptum
 est honor regis iudicium diligit. et iterum
 iudicium regis iusticia et cur cor tuum im
 peravit ut catholici eicerentur de ecclesia et
 darentur arrianis. Cui imperator iterum
 ad contumelias reuertens o basili non
 decet te et ille deest me per iusticia etiam mori
 Tunc demoscenes prefectus episcopi ar
 rianorum fautor arrianorum et loquens
 per eis fecit barbarisimam. Cui ait basilius
 tuum est de pulmentariis regis cogitare
 non dogmata diuina deccquere quod mox
 confusus tacuit Dicit imperator basilio
 vade et iudica inter eos sed non secundum im
 moderatum amorem populi. Abiens ergo
 dixit coram catholicis et arrianis ut fo
 res ecclesie clauderentur et vtriusque partis
 sigillo murerent et ad quorum orationes
 apperirent sua esset quod cum omnibus pla
 euisset orantibus arrianis tribus diebus
 et noctibus et venientes ad fores ecclesie
 non sunt aperte. Tunc basilius passi
 one ordinata venit ad ecclesiam et facta
 oratione leu icu de baculo pastorali
 fores tetigit dicens. Tollite portas pri
 ncipes vestras et de porta et et et et et
 sunt aperte et intrantes deo gratias red
 diderunt et reddita est ecclesia catholicis
 Fecit autem imperator promitti multa basi
 lio ut in hystoria triptita legitur et sibi
 essentirent. Et ille pueris ista conueniunt
 Nam qui diuinis saginant eloquijs cor
 rumpere de diuinis dogmatibus nec vna
 silabam pacunt. Tunc imperator indig
 gnatus ut ibidem dicit dum de eius exilio
 sententiam vellet scribere primus secundus ter
 us calamus fractus est demum tremor

manus eius manum iniuasi unde indig
 gnatus cartam fregit. Vir quidam vene
 rabilis nomine heradius filiam unicam
 habebat quam consecrare domino dispo
 nebat Sed dyabolus humane generis
 inimicus hoc aduertens unum de seruis
 predicti heradij in amorem puelle plu
 rimam inflammasit vix cum impossibile cer
 neret ut ipse qui seruus erat iam plerum
 quam nobilis puelle accedere posset. ad
 unum de maleficijs accessit promittens ei me
 tam pecunie quantitatem si ad hoc eum
 iuuare vellet. Cui dixit maleficus ego
 hoc agere non possum sed si vis mittam
 te ad dyabolum meum dominum et si feceris quod
 ipse tibi dixerit tuum desiderium obtinebis
 Et dixit iuuenis quecumque dixeris michi
 faciam. Ille ergo maleficus epistolam
 ad dyabolum fecit et ea per dictum iuue
 nem in hec verba transmisit Quomodo mi
 domine oportet me festinanter et solicate
 quascumque a christianorum religione abstra
 here tue adducere voluntati ut pars tua
 cotidie multiplicetur nisi tibi hunc iu
 uenem cupiditate in talem puellam exar
 sum et postulo ut suum desiderium assequat
 ut et in isto gloriatur et alios tibi de cetero
 valeam aggregare et dans ei epistolam
 dixit. Vade et tali hora noctis sta supra
 monumentum gentilis et ibidem demones
 acclames et hanc cartam in aere exalta
 et statim aderunt tibi Qui vadens demo
 nes inuocabat et cartam per aerem elice
 bat. Et ecce adest princeps tenebrarum
 vallatus multitudinem demoniorum qui
 cum epistolam perlegisset ait ad iuuenem
 Credis in me ut tua compleam voluntatem
 qui ait credo domine. Cui dyabolus et
 abnegas christum tuum qui ait abnego
 diat dyabolus perfidi estis christianam quia
 quandoquidem me opus habetis ad me
 venitis quam autem desiderium vestrum assecuti

estis stati me negatis et ad xpm vestrum
acceditis. Ille autem quod clementissimus est sus-
cipit vos. Sed si vis ut tuam compleam
voluntatem fac michi in manu tua scriptum
in quo confitearis te obrenunciare cri-
sto baptismati. et cristiane professioni
et meus sis seruus et mecum in iudicio
condemmandus. Qui statim manu propria scri-
ptum fecit qualiter cristo abrenunciaret
et se seruituti dyaboli manciparet. Con-
tinuo igitur dyabolus accersiuu spiritus
qui erant super fornicationem tubens eis
ut ad predictam puellam accederent et
cor eius in amore iuuenis inflammaret.
Qui accedentes cor eius ad deo accenderunt
ut puella se in terram preceretur et ad patrem
lamentabiliter exclamaret miserere michi pro
miserere michi quod dire torquor pro amore
falis pueri nostri. Miserere visceribus
tuis. Et paternum amorem michi os-
tende et puero quem amo et pro quo cru-
as me coniunge. Simultem post modi-
cum me morituram videbis et pro me in
die iudicij rationem reddes pater autem
eiulans dicebat. Heu me miserum quod con-
tigit misere filie. quis meum thesaurum
furatus est. Quis dulce lumen oculorum
meorum extinxit. Ego te volebam cele-
sti sponso coniungere et pro te saluari pu-
tabam et tu in amorem lasciuie insani-
sti. Sine filia ut te sicut disposui domino
coniungam ne ducas senectutem meam
cum dolore ad inferos. Illa autem cla-
mabat dicens. Pater mi aut cito desideri-
um meum comple. aut morituram pro
modicum me videbis. Cum igitur illa a-
marissime feret et quasi insaniet pater
eius in magna desolatione positus et a-
micorum consilijs deceptus suam volun-
tatem compleuit et eam puero in vxore
dedit ac vniuersam substantiam sibi tri-
buit dicens. Vade filia vere misera. Cum et

ergo insimul permaneret iuuenis ille eccle-
sia non introibat nec sibi crucis signaculum
faciebat nec deo se recomdabat. Unde hic
notatur est a nonnullis qui vxori sue dixer-
unt. Scis quod vir tuus quem tibi elegisti cri-
stianus non est nec ecclesiam ingreditur. quod
illa audies vehementer extimuit et humo
se prosternens vngulis seipsum discerpens
pectus suum contudere cepit et dicere. heu mi-
chi misera cur nata sum et nata continuo rap-
ta non sum. Cum ergo viro suo que au-
dierat retulisset. et ille nequaquam rem sic esse as-
sereret sed oio falsum quod ipsa audierat affir-
maret illa ait. Si vis ut credam et ego
et tu cras ecclesiam ingrediamur. Videns il-
le quod latere non posset narrauit ei totum or-
dinem geste rei. Quod illa audies vehementer
ingemuit. Et ad basilium peruenit et quod
oia que viro suo et sibi contigerant enarrauit.
Basilium autem puerum vocans et oia ab eo
audies dixit ei. vis filii reuertam ad dominum
Qui ait vix dominus. sed non valeo quod dyabo-
lo sum professus et cristum abnegavi et abne-
gacionis mee scriptum feci et dyabolo ipsum
dedi. Cui basilium non sit tibi cure benignus
enim est dominus et te penitentem suscipiat et continuo
apprehens puerum signum crucis in eius fronte
fecit et pro tres dies eum reclusit. postea eum
visitauit et dixit quomodo habes filii. qui ait in ma-
gna sum domine defectio. nec suffero clamores
eorum et terrores seu dilapidaciones. Te-
nentes enim manuscriptum meum causant me
dicentes. tu visisti ad nos. non nos ad te. et
dixit scis. noli timere filii tantummodo crede-
das ei modicam escam faciensque signum crucis.
Iterum eum reclusit et pro eo orauit. pro aliquot
dies eum visitauit et ait. quomodo habes filii. qui
ait pro a longe clamores eorum et mias audi-
o. sed eos non video. et das ei iterum escam et si-
gnas et claudens ostium abiit et pro eo o-
rauit et post die rediens dixit. Quomodo
habes respondit. Bene habeo sancte dei

vidi enim te hodie in visu pugnanti p
 me et dyabolum vincenti post eum edu
 cens omne clerum et religiosos et popu
 lum conuocauit et omnes p eo orare ad
 mouit tenensq; manum pueri ducebat
 eu ad ecclesiam et ecce dyabolus cu mul
 titudine demonu ad eu venit et invisibiliter
 apprehendens puerum conabat eu rapere
 de manu eius et cepit clamare puer san
 cte dei adiuua me et tanta eu improbi
 incostancia gressus est vt etiam sanctum
 impelleret trahens puerum. Qui ait ad
 eu improbissime non sufficit tibi p dicio tua
 nisi et dei mei temptes plasma Dyabolus
 autem dixit ad eu multis audientibus pre
 iudicas michi o basili. Tunc oes clama
 uerunt kyrieleyson dixitq; ad eu basilius
 increpet te dominus dyabole. qui ait pre
 iudicas michi basili. Non abij ego ad
 eu sed ipse venit ad me abnegauit cristu
 suu et p fessus est michi ecce scriptu eius
 in manu habeo Qui ait non cessabimus
 orare donec scriptu reddas. Et orante
 basilio et tenente in celum manus. ecce
 carta p aerem delata et ab omnibus visa
 venit et imposita est in manibus basilij
 quam ille suscipiens dixit puero cogno
 scis has litteras frater et ille etiam manu
 mea scripte sunt et frangens basilij scripu
 p duxit eum ad ecclesia et dignu eu fecit
 misterio et bene instruens et regula sibi
 dans reddidit mulierij. Mulier quedam
 peccata multa habens et ea in carta con
 scribens in fine quoddam grauius conscripsit
 et scriptu ipse beato basilio tradidit ro
 gans vt p ea oraret et suis oratioibus
 peccata ipsa deleteret. Qui cum orasset et
 mulier cartam aperuisset omnia peccata
 preter istud grauius deleta inuenit. Que
 ait ad basiliu miserere mei serue dei et p
 hoc michi indulgentiam impetra sicut
 p alijs impetrasti qui ait ad illa recede

a me mulier quia homo peccator ego su
 indigens indulgentia sicut et tu Cu autem
 illa mstaret dixit ei vade ad sanctu vix
 effrem. et ille que postulas tibi poteris
 impetrare. que cu abisset ad sanctu vix
 effrem et cur ad eu a sancto basilio mis
 sa sit intimasset ille ait Recede quia ho
 mo peccator ego sum. sed redi filia ad
 basiliu et qui tibi pro ceteris vniuersa im
 petrauit. pro isto quoq; impetrare vale
 bit festina cito ut eu viuū inuenias que
 cu in ciuitatem venisset ecce Basileus ad
 tumultu ferebatur. Illa aut post eu cla
 mare cepit et dicere. viderat deus inter
 me et te. qz volens placare deu pro me
 et ad aliu transmisiisti me. Tunc proiecit
 cartam super feretru et post modicu illa
 recipiens et aperiens illud peccatu pe
 nitus deletu inuenit. Sicq; ipsa et omnis
 qui aderat deo immensas gratias reddi
 derunt ante autē qz vir dei migraret a
 corpe positus in infirmitate qua et mor
 tuus est. Quendam iudeum nomine Jos
 seph medicinali arte valde peritu quam
 vir dei multu diligebat eo qz se illu con
 uersurum preuidebat ad fidem quasi ope
 ra indigeret vocauit. Ille vero eius pul
 su tangens et ex tactu mortu i ianuis ce
 cognoscens dixit familie que ad sepul
 turā necessaria sunt preparate quia conti
 nuo morietur. Ad basilius audiens di
 xit ei. nescis quid dicas Cui Joseph cre
 de dñe quia sol eu sole occidit hodie et tu
 eu sole occidies hodie. Cui dixit basili
 us Quid dicas si non moriar hodie Cui
 Joseph Non est possibile dñe. Et basili
 us Et si in crastinu usq; ad hora septa
 supuixero quid facies Et ioseph ait Si
 usq; ad illa supuixeris hora. vtiq; ego
 moriar. Et basilius etiam moriaris peccato
 viuas autem cristo et ille. Scio quid di
 cas si usq; ad illa hora supuixeris facia

quod hortaris. Tunc beatus basilius licet secundum naturam illico mortuus esset a domino tamen mortis inducias impetravit et usque crastinum in hora nona vivit. Quod ioseph videns et stupens in christum credidit. Basilius autem virtute animi imbecillitatem corporis superans de cubiculo suo surrexit. et ecclesiam ingrediens eum suis propriis manibus baptizavit. Postea vero ad lectulum suum rediit. Et statim spiritum deo feliciter reddidit. Floruit circa annos domini tricentesimo. lxxx.

De sancto Johanne Elemosinario

Johannes elemosinarius patriarcha alexandrinus quadam nocte in oratione persistens vidit quandam puellam pulcherrimam sibi assistentem et coronam oliivarum in capite baiulantem. Quam ille videns nimium stupefactus. que esset inquisivit. et illa. Ego sum misericordia que dei filium de celo adduxi. Me sponsam accipe et bene tibi erit. Intelligens ergo pro oliivarum miam designari ab illa die factus est sic misericors ut elemosinarius vocaretur. Pauperes autem suos dominos semper appellabat et inde hospitallarius habent etiam ut pauperes dominos suos vocent. Omnes igitur suos famulos convocavit eisque dixit. Euntes per totam civitatem describite michi usque ad unum omnes dominos meos. Illis vero non intelligentibus dixit. Quos vos egenos et medicos vocatis istos ego dominos et auxiliares predicabo. Isti enim nobis vere auxiliari et celeste regnum donare poterunt. Volens homines ad elemosinam invitare narrare consuevit quod pauperibus semel se ad solam calefactentibus ceperunt iuicem de elemosinatoribus offerre et bonos collaudare et malos vituperare. Erat autem quidam thelonarius nomine petrus dives valde et prepotens sed nimis pauperibus imitatoris quod ad domum suam accessit

deus cum indignatione nimiam repellere. Cum ergo nullus illorum inuentus fuisset qui in domo sua elemosinam recepisset unus illorum dixit. quod vultis michi dare si ego hodie ab eo elemosinam accipiam. Et facientibus cum eo pactum domum eius venit et elemosinam postulavit. At ille domum revertens et pauperem pro foribus videns cum mancipium eius panes siliginis in domum deferret ille lapidem non inueniens panem unum siliginis arripuit et cum furore inde eum percussit. Quem postquam accipiens pauper ad socios rediit. et quod de manu eius elemosinam accepit indicavit post duos dies infirmatus ad mortem vidit se ante iudicium stare et mauros quosdam super stateram eius mala appendere ex altera autem parte stateram quidam dealbati tristes stabant eo quod nichil quod ibi apponeret iuente valebant. Tunc unus eorum dixit. Vere nichil habemus nisi unum panem siliginis quem ante duos dies christo dedit coactus. Quem dum super stateram ponerent equalitas ut sibi iudicatur facta est. Dixerunt ei adauge ad siliginem hanc. alioquin te mauri apprehendent. Evangelicus autem et liberatus dicebat. Si una siligo quam profurore iactavi ita profuit. quantomagis omnia sua indigentibus largiri. quodam igitur die cum optimis vestibus indutus per viam pergeret quidam naufragus ab eo vestimentum aliquid postulabat. Continuo ille precioso vestimento se expoliavit et illi dedit. Quod ille accipiens statim vendidit. Cum autem thelonarius rediret et vestimentum suspensum videret contristatus est valde. adeo ut nec absumere vellet dicens quoniam non fui dignus ut mei memoriam haberet egenus. Et ecce dum dormiret vidit quendam super solem fulgentem et super caput crucem ferentem et habentem indutum vestimentum quod dederat egeno. et dicebat sibi.

Quid ploras petre qui etiam causam suam
 tristitiae sibi dixisset ille ait agnoscis hoc
 et ille etiam domine. Et dominus ad eum illo ego
 vestitor ex quo michi dedisti et gratias a
 go bone voluntati tue quam frigore afflis
 gebar et cooperuisti me. In se ergo reuersus
 cepit egenos beatificare ac dicere uiuit
 dominus. non moriar donec fiam unus ex
 eis. Dans ergo pauperibus que habebat
 et accessit notario suo dixit ei secretum
 uolo tibi committere quod si pro palaueris
 aut si me non audieris barbaris uendam te
 dansque ei decem libras auri dixit ei uade
 in sanctam ciuitatem et merces tibi eme
 et me alicui celsiano uende et pauperibus
 precium tribue. Illo autem recusante dixit
 ei si me non audieris ego barbaris uen
 dam te ducens ergo eum ut dixerat eundem
 argentario uelibus sordidis indutum
 tanquam suum seruum uendidit et xxx. nummi
 sinata inde accipiens pauperibus erogauit.
Petrus ergo omnia officia uilia faciebat
 ita quod ab omnibus contempnebatur et ab
 alijs seruis frequenter percutiebatur et etiam
 iam amens appellabatur. Dominus autem frequen
 ter sibi apparebat et uelimenta et alia os
 tendens ipsum consolabatur. Verum impera
 tore et uniuersis de amissione tanti uiri
 dolentibus. **Q**uidam uiam eius a constanti
 nopoli ad uisitandum loca sancta uene
 runt et a domino ipse uocatus cum pranderet
 sibi adinuicem in aure dixerunt quod similis
 est puer iste domino petro theloneario. Et
 curiose respicientibus unus dixit Vere
 dominus petrus est surgam et tenebo eum.
Quod ille auertens latenter fugit. Erat
 autem hostianus surdus et uunus qui per
 signum hostium ei aperiebat. Cui petrus ut
 sibi aperiret non signis sed uerbis impera
 uit. Et ille continuo audiens et loquela red
 piens sibi que rudes ei aperuit et domum regre
 diens cunctis de eius loquela mirando

dixit. Ille qui coquinam faciebat exijt
 et fugit sed uidere ne dei sit seruus. Cum
 enim michi dixit tibi dico aperi mox ex
 ore eius flama exijt que linguam et aures
 meas tetigit et continuo auditum et loque
 lam recepi. Et exilientes uniuersi et deit
 rentes post eum ipsum amplius inuenire
 non potuerunt. Tunc omnes de domo
 illa penitentiam egerunt eo quod talem ui
 tum sic uiliter tractauerunt. **A**nona ch
 quidam uitalis nomine uolens sanctum
 iohannem temptare si posset sibi uerbis
 persuaderi et ad scandalum facile inclinari.
Ingrediens ergo ciuitatem omnes publi
 cas meretrices conscripsit. **I**ntrabat er
 go ad illas per ordinem dicens cuilibet do
 na michi noctem istam et noli fornicari.
Ipse autem domum eius intrans in angulo
 flexis genibus tota nocte in oratione
 stabat et pro illis orabat et postea mane
 exibat precipiens cuilibet ne alicui res
 uelaret unam autem uirum eius manifesta uit
Que statim orante sene a demone uita
 re cepit. Cui omnes dicebant reddidit
 tibi deus quod merebaris quam mentita
 es ut fornicet enim ingredis pessimum iste
 et non propter aliud. **D**espere autem facto di
 cebat predictus uitalis cunctis audien
 tibus uolo ire quia talis domina expectat me
 multis uero illum criminantibus. **R**espondebat
 nuquam ego non habeo corpus ut omnes
 aut monachis solum iratus est deus uere et
 ipsi homines sunt ut ceteri. **D**icebant au
 tem quidam acipe tibi mulierem unam abba
 et muta habitum ut non scandalises alios.
Ille autem fingens se iratum dicebat uere
 non audiam uos ite a me. **Q**ui uult
 scandalisari scandalisetur et de fronte in pa
 rietem. **N**unquid iudices constituti estis
 super me a deo. **I**te et uobis curam habete
 uos pro me non reddetis rationem. **D**ic
 autem cum clamore dicebat cumque ad

beatū iohannem querimonia deferretur
cor eius de9 induravit ne hijs fidem ad
hiberet Deprecabatur autē deum vt post
mortem suā opus suū alicui reuelaret
vt nō imputaretur in peccatū hijs qui
de eo scandalizabant. Multas igitur de
predictis mulieribus ad conuersionem
pduxit et in monasterio plurimas col-
locauit. Quodam mane dum ab vna
illarum egredere obuiauit ei quidā in-
grediens ad fornicandū cū ea. Danſq;
ei alapam dixit vsq;quo pessime non
emendas te ab hijs tuis imundicijs. Et
ille crede michi accipies a me talem ala-
pam vt tota alexandria congreget. Et
ecce postmodum dyabol9 in specie mau-
ri sibi alapā dedit dicens. h̄ ē alapa quā
mittit tibi abbas vitali9 et statim a demo-
ne vrsat ita qd ad voces ei9 oēs curze-
bāt. Sed tamen penitens p eius oracōs
liberat9 est. Vir autē dei mortis appināns
hanc scripturam reliquit. Polite ante
tempus iudicare. Mulieribus autē ofite-
tibus que faciebat omnes glorificabāt
deum et preapue beatum iohannē dicēs
Quomā alapam quam ille accepit ac-
cepissim et ego. Quidā paup in habitu
peregrini ad iohannē venit et ab eo ele-
mosinam postulauit. At ille vocato di-
spensatore dixit. Da ei sex numismata.
q̄ ille accipiens et abiens habitū mutat.
Et iterum ad patriarcham rediēs ab eo
elemosinam postulauit. Ille autem di-
spensatore vocato dixit. Da ei sex au-
reos. Quos cū sibi dedisset et ille abisset
dixit ei dispensator. Per oraciones tu-
as pater iste idem hodie mutato habitu
bis accepit. Beatus autem iohannes. q.
hoc se nescire dissiml'auit iterū ille tercio
habitum mutans ad beatum iohannem
venit et elemosinā postulauit. tūc dispen-
sator beatū iohannē tetigit. inueniens q̄

ille esset. Cui beatus iohannes respōdit
Vade et da ei duodecim numismata ne
forte sit domin9 meus ihesus crist9 qui
reptare me velit vtrū possit hic plus ac-
cipe q̄ ego dare. Quadā vice cū patriar-
chus quādā pecuniā ecclesie ī mercacōib9
ponere vellet et patriarcha nullaten9 cō-
sentiret sed pauperib9 eam dispensare vel-
let ab9 plurimū ostendentes irati abinui-
cem recesserunt. Adueniente hora nona
mandat patriarcha per archipresbiterū
patriarcho dicens domine sol ad occasum
est. Qd ille audiens lacrimis infusus
ad eum venit et veniam postulauit. Cum
quidam suus nepos a quodam taberna-
rio grauē iniuriā audiussset et ex hoc pa-
triarche lamentabiliter querēs nulla-
ten9 consolari posset. patriarcha respondit
Et quomō est ausus tibi aliquis contra
dicere et os suū contra te apire. Crede fili
mee paruitati qm̄ faciā in eo hodie talē
rem vt tota alexandria miret. Qd audi-
ens ille consolacōs recepit. putans qz eū
faceret grauitr verberari. Videns iohans
nes qz consolacōs recepisset pectus ei9 oscu-
latus est dicēs fili si vere nepos mee hu-
militatis existis prepa te. Et flagellari
et diuicia pati ab omnib9. Vera enī agna-
tio nō ex carne et sanguine s̄ ex virtute
mentis agnoscit. Confestim igit p illo
hoīe misit et ab omni pensione et tributo
liberum esse fecit. Et omīs audientes mir-
rati sunt. Et intellexerunt hoc esse quod
dixerat factam in eum talem rem ut tota
alexandria miret. Audiēs patriarcha cō-
suetudinem esse qz mox vt impator co-
zonatus est confestim monumentoz edifi-
catores sumunt quatuor ul' quinque minu-
cias marmorum pusillas diuersi color-
ris. Et ingredientiē ad imperatorem di-
cunt. De quali marmoze vel metallo iu-
bet imperium tuū sibi fieri monumētum

Imitatus hoc monumentum sibi fieri precepit. Sed tamen usque ad obitum suum illud imperfectum manere precepit. Ordinauitque aliquos qui ad eum celebrari festiuitate cum clero persisterent accederent sibi que dicerent. Domine monumentum tuum imperfectum est precepe ut consumeretur eo quod nescias qua hora fur veniat. Diues quidam cum vidisset beatum iohannem in statu viles pannos habere eo quod ceteris pauperibus erogasset quodam valde preciosum cooperimentum emit et beato iohanni tradidit. Qui cum istud nocte super se haberet tota nocte dormire non potuit cogitans quod ecce domini sui de tanto pretio cooperiri possent tota igitur nocte lamentabatur et dicebat quantum itenati quanti in foro pluuijs madefacti quodam parte frigore dentibus stridentes hodie dormierunt. Tu vero grandes pisces deuorans et in thalamo requiescens cum omnibus malis tuis. Insuper te cooptorio xxxvi. nummismatum te calefacis. Humilis iohannes alia hic vice non vestietur. Statimque facto mane illud vendi fecit et precium pauperibus erogauit. Quod audiens ille diues ipsum cooptorium secundo emit et beato iohanni tradidit rogans ut ipsum decetero non venderet sed super seipsum teneret. At ille istud accipiens iussit iterum vendi. et domini suis precium erogari quod ille diues audiens iterum abiit et ipsum redemit ac beato iohanni detulit eius gratulabundus dixit uidebimus quis deficiet aut tu vendendo aut ego redimendo et sic suauiter quasi diuitem vindemabat dicens quod possit aliquis intentione dandi pauperibus diuites taliter expoliare nec peccat. Duo enim lucratur talis unum quia animas illorum saluat alterum quoniam ex hoc mercedem non modicam accipiet. Volens beatus

iohannes homines ad elemosinam procurrere narrare consuevit de sancto serapione ne quod cum amictum suum pauperi tribuisset et alteri obuianus qui frigus patiebatur tunicam similiter tribuisset et euangelium tenens nudus sedet. Interrogauit eum quidam dicens abba quis te expoliavit et demonstrans euangelium ipsum dixit ille me expoliavit. Alias autem alium pauperem videns euangelium ipsum vendidit et pauperi precium dedit. Qui cum interrogaret ubi ipsum euangelium haberet. Respondit euangelium precepit dicens vade et vende omnia que habes et da pauperibus. Quod ipsum ergo habebam et seipsum vendidi ut mandabat. Cum quidam elemosinam petenti precepisset beatus iohannes quinque nummos indignatus ille quod maiorem sibi elemosinam non fecisset continuo ad contumelias ipsius prorupit ac in eius faciem conuicari cepit. Quod eius famuli audientes etiam eum voluerunt irruere ac ipsum grauius cedere. Quod beatus iohannes omnino prohibuit dicens finite fratres finite ut michi maledicat. Ecce enim habeo sexaginta annos plasmatus per opera mea christum et unum quicum non portabo ab isto. Iussitque sacculum afferri et coram ipso apponi ut inde tolleretur quantum vellet. Cum populus lecto euangelio ecclesiam exiret et foris otiosis verbis vacaret. Quadam vice post euangelium patriarcha cum eis esset in medio eorum sedere cepit omnibus vero de hoc mirantibus dixit ad eos. Filij ubi oues ibi pastor aut igitur intrate et ego vobiscum intrabo et ingrediar aut manete et ego pariter manebo. Semel igitur et bis hoc fecit et sic populum stare in ecclesia erudiuit. Cum quidam iuuenis sanctimonialem quandam rapuisset et clericum tale iuuenem coram beato iohanne exprarent

et ipsum excommunicandum esse dicerent
vtputa qui duas animas pdiderat scilicet
sua et illius conpescit eos beatus
iohannes dicens non sic filij. non sic.
Ostendo vobis. qz et vos duo peccata
comittitis primo qz contra preceptum do
mini facitis. qui ait Nolite iudicare vt
non iudicemini. Secundo qz nescitis p
certo si vsqz hodie peccent et se non pen
teant frequenter autem existente beato
iohanne in oracione et in extasi mentis
posito talibus verbis cum deo disputas
re auditus est. Sic bene ihesu ego di
spargendo et tu ministrando videam qz
vincat. Cum febze correptus se morti
appinquare cerneret dixit. Gracias tibi
ago deus quoniam exaudisti miseriam
mea rogante bonitate tua ne inueniret
morienti michi nisi vnū tremisse. Hoc
igitur pauperibus dari iubeo. Positum
igitur venerabile corpus eius in sepulchro
vbi corpora duorum episcopozū fuerāt
tumulata. Et corpora illa mirabiliter
sancto iohanni cesserunt et locum medi
um vacuum dimiserunt. Ante autē pau
cos dies qz moreret. Cum quedā muli
er quoddam flagitiosissimū peccatū cō
misset et nulli unqz confiteri auderet dixit
et sanctus iohannes vt saltem illud scri
beret eo qd scribere sciebat et sigillatum
ei afferret et ipse p ea oraret. Cui illa as
sensit et peccatū scribens diligenter sigil
lauit et beato iohanni tradidit. Sed p
paucos dies beatus iohannes infirmatus
in domino requieuit. Illa vt audiuit
illū defunctum se vituperatam et confu
sam putauit credens qd scriptū alicui cō
misset et ad manus alterius deuenisset.
ad tumulum igitur sancti iohannis accessit
et ibi vberzime flens clamabat dicens
Heu heu putans confusionem vitare cō
fusio omnibz facta sum. Cumqz amarit

sime fletet et beatū iohannē rogaret vt
sibi ostenderet vbi nam scriptū suum di
misset. Ecce beatus iohannes in habitu
pontificali de tumulo pcessit duobz ep
iscopis qui secum quiescebant. Hinc in
vallatus dixitqz mulieri. Cur nos tantū
infestas et me et sanctos istos qui mecum
sunt quiescere non pmittis. Ecce stole
nostre lacrimis tuis omnes madefacte
sunt. Porrexitqz sibi scriptū suum sigil
latum vt prius fuerat dicens ei. Vide sigil
lum hoc et aperi scriptū tuū et lege. Quod
illa aperiens peccatū suum omnino deletū
inuenit. Et ibi taliter scriptum reperit
propter iohannem seruum meum deletū
est peccatum tuum. Sicqz illa immēsas
deo gracias retulit. Et beatus iohannes
cum alijs episcopis in monumentum
rediit. Claruit arca annos domini
dc. quinto. tempore foce imperatoris

De conuersione sancti pauli apostoli
Conuersio sancti pauli apostoli
facta est eodem anno quo christus
passus est et stephanus lapidatus anno
nō naturali s emergenti. Nā christus. viij.
kal. february passus est. Stephanus eo
dem anno. iij. die augusti lapidatus est
Paulus vero. viij. kal. february cōuer
sus est. Naure autem eius conuersio po
tius qz aliorum sanctorum celebratur
triplex ratio solet assignari. primo pro
pter exemplum vt nullus quantumcum
qz peccator desperet de venia quando tan
tum in culpa postmodum conspiciat fuis
se in gracia. Secundo propter gaudium.
Sicut enim ecclesia magnam tristitiam
habuit in eius persecutione. Ita maxi
mam letitiam recepit in eius conuersio
ne. Tercio propter miraculum quod
scilicet dominus in eo ostēdit. Dum
de seuisimo persecutore fecit fidelissimū pre
dicatorem. Et em conuersio fuit miraculosa

Ratione efficientis id est cristi qui cum conuertit ibi enim ostendit suam mirabilem potentiam in hoc quod dixit durum est tibi contra stimulum recalcitrare. Et in hoc quod ipsum tam subito immutauit. Unde continuo imutatus. Rndit domine quod vis me facere Aug⁹ sup hoc verbo occisus agnus a lupis fecit agnos de lupis. Jam parat se ad obediendum qui prius seuebat ad psequendum. Secundo eius mirabilem sapientiam mirabilis enim sapientia fuit in hoc quod ipsum a timore superbie delectat offerendo infima humilitatis non sublimia maiestatis. Ego inquit. si ihesus nasarenus etc. gloria non deum vel dei filium se vocat sed humilitatis inquit mee suscipe infima et superbie tue squamas depone. Tercio ibi ostendit suam mirabilem clementiam quod notat ex hoc quod ipsum existentem in actu et voluntatem psequendi conuertit licet enim haberet deformem affectum quod spirans minarum etc. puerum conatum quod accessit ad primapres sacerdotum etc. quasi se ingerens. Demum actum quod ibat ut vincit pduce ret in ierusalem et ideo eius iter pessimum erat ipsum tamen minima diuina conuertit. Secundo fuit miraculosa ratione disponens id est lucas que ipsum ad conuersionem disponit. Ipsa enim lux dicit fuisse subita immensa et celica et subito inquit arcifulsit eum lux de celo. Paulus enim tria vicia in se habebat. primum erat audacia quod notatur in hoc quod dicit accessit ad primapres sacerdotum etc. gloria non vocatus sed sponte zelo conditante eum. Secundum erat superbia quod notat in hoc quod dicitur spirans minarum etc. Tercium erat carnalis intelligentia quam scilicet in lege habebat. Unde gloria sup illud Ego si ihesus etc. Ego de celestis loquor quem mortuum putas sensu iudeico. Ipsa igitur

lux diuina fuit subita ut audacem terzeret immensa ut sublimem et superbum in via humilitatis pstereret fuit celica ut carnalem eius intelligentiam in celestem mutaret. Vel potest dici quod illud disponens fuit in tribus scilicet in voce clamante in luce fulgente in virtute potencie. Tercio fuit miraculosa ratione patientis id est ipsius pauli in quo facta est ouersio ipsa. In eo enim hec tria miraculose exteri facta sunt. scilicet prostratio obcecacio et triduanana ieiunacio. est enim prostratus ut erigatur quantum ad depressum affectum aug⁹. prostratus est paulus ut cecaret cecatus ut mutaretur mutat⁹ est ut mittaretur missus est ut pro veritate pateretur. Item aug⁹ elisus est seuens et factus est credens. Elisus est lupus et factus est agnus. Elisus est persecutor et factus est predicator. Elisus est filius per diaconis erectus est vas electionis. Est obcatus ut illustret quantum ad tenebrosam intellectum. Unde et in illo triduo quo mansit cecatus dicitur quod doctus fuerit euangelium. Non enim accepit illud ab homine ut per hominem ut ipse testat sed per reuelacionem ihesu cristi Aug⁹ paulum dico verum athletam cristi doctum ab illo vinctum de illo crucifixum cum illo et gloriosum in illo. Est in carne maceratus ut ipsa caro disponatur ad bone operacionis effectum optime enim deinceps corpus eius ad omne opus bonum dispositum est. Nam esurire et habundare sciebat et vbiq; et in omnibus institutus erat et omnia aduersa libenter sufferebat. Crisostomus. tyrannos ac populos spiritates furorem velut quosdam esse tulices estimabat mortem vero atq; cruciatus et mille suplicia quasi ludum putabat esse puerorum hec amplectabatur libenter. et magnam decorabat cathena vincit⁹ quam diademate coronat⁹ ac liberat⁹ recipiebat

vulnera q̄ alij munera Vel ista tria di-
cunt̄ fuisse in eo cōtra tria que fuerunt i
primo parente. In ipso em̄ fuit contra
deum erectio et econtra i paulo ad terzā
p̄stratio In ipso oculoꝝ apercio ⁊ ecō-
tra in paulo oculoꝝ obcecacio In ipso
fuit manducacio cibi vetiti et econtra in
paulo abstinecia cibi liciti. **De s̄o Juliano**

Julian⁹. q. uibil⁹ ⁊ ana qd̄ ē sura
fū Ince iulian⁹. q. iubilian⁹. qz cū
iubilo supna peijt. Vel a iulius qd̄ est
incipiens ⁊ anus. Rā in dei seruiacio fuit
senex longamimitate sed incipiens sui
reputacione.

Julian⁹ cenomaneñ. ep̄s fuit. b.
Symon ille leprosus dicitur fuisse
quē domin⁹ a lepra sanauit. Et qui do-
minū ad cōuiuū mutauit. Qui post
ascensionē dñi ab apostolis cenomani-
episcopus ordinat⁹ est. Hic multis vir-
tutib⁹ clar⁹. tres etiā mortuos suscitauit
et postmodū in pace quieuit. Iste dicit̄
esse ille iulian⁹ q̄ ab itinerantib⁹ p̄ iuuenē
do bono hospicio inuocat⁹. eo q̄ i domo
eius dñs fuerit hospitatus. S; vñ vide-
tur ēē ali⁹ iulian⁹. q̄ sc; vtrūq; parētem
ignozāter occidit. Fuit ⁊ ali⁹ iulian⁹ de al-
uerma genere nobilis s; fide nobilior q̄
desiderio martirij se vltro p̄secutorib⁹ of-
ferbat tādē crispin⁹ consularis misit mī-
strū ⁊ eum occidi mandauit. qd̄ sentēs
iulian⁹ sponte foras p̄silijt. Furenti et
querenti intrepidus se opponens p̄tin⁹
ictū feriētis excepit. Cui⁹ caput leuātes
ad sanctum ferreolum iuliani locum
detulerunt ⁊ eidē mortē similem mimantē
misi p̄tin⁹ imolaret. Quib⁹ cū assentire
nollet eū occiderunt ⁊ caput sancti iulia-
ni cū corpore sancti ferreoli in vno tu-
mulo posuerūt. Et post multos annos
sanct⁹ mamert⁹ vieneñ episcopus inue-
nit cap⁹. s. iuliani iter man⁹ sancti ferre-

oli ita illesū et integrum ac si eadē die
fuisset sepultū. Inter hui⁹ sancti miracu-
la solet referri q̄ cū qdā dyacon⁹ oues
ecclesie sancti iuliani rapet ⁊ pastores
eidē ex pte sancti iuliani p̄hiberent. ille
rēdit iulian⁹ nō omedit arietes. Et ecce
post modicū febre vehementissima pur-
gat⁹. et inualescente febre q̄ a martire in-
cedit ōstet. Fecitq; sup se iactari aquā
vt refrigeraret. S; statī tant⁹ fum⁹ et
feroz de corpore ei⁹ exijt vt cuncti q̄ aderāt
fugerēt. ⁊ ipse post modicū expiraret. cū
quidā rustic⁹ vt ait Gre. turoneñ i die
domica arare vellet p̄tin⁹ contractis digi-
tis manubziū securis cū qua vomerem
mūdare volbat ei⁹ dextre adhesit. S;
post duos annos in ecclesia sancti iulia-
ni ad ei⁹ preces curat⁹ ē. fuit isup alius
iulian⁹ frater. b. ulij hij duo fratres ad
theo. dñi ipatorē cristiāmissimū vnerūt
parentes vt repla ydolorū vbiq; inue-
nirēt destruerēt ⁊ cristi ecclesias edifica-
rēt. Qd̄ imperator libenter facēs scripsit
vt omnes eis debeat obedire. et eos i oī-
bus s; pena capitis adiuuare. Cū igitur
beati iulian⁹ ⁊ iulij i loco q̄ dicit̄ gaudi-
anū ecclesā fabricarēt. et cūcti trāsēntes
eos i ope ob ipatoris ipnū adiuuarent
stigit vt qdā cū curzu trāsitu facerēt. q̄
dixerūt adinuicē. quā excusacōz p̄terde-
re poterim⁹ ut liberi trāsēam⁹ ⁊ i ope isto
nō occupemur dixerūt qz. p̄ciam⁹ vnū
ex nob i plaustrū supimū ⁊ eū p̄amis co-
opiam⁹ dicem⁹ qz q̄ hoīez mortuū i vehi-
culo hēm⁹ ⁊ sic libi trāsire poterim⁹. Ar-
ripiētq; hoīez vnū sup plaustrū p̄ice-
rūt ei⁹ dixerūt. tu sile ⁊ oculos claudē ⁊
quisq; trāsierim⁹. q. mortu⁹ iace. cūq; ho-
minē tanq̄ mortuū coopuissent et vsq;
ad famulos di iulianū ⁊ iulij venissent
dixerūt eis serue dei filioli parūp s; sisti-
te et nos in hoc ope modicum adiuuate

Qui responderunt non possumus hic stare quomā hominē mortuū in plau- stro habemus. **Quibz** sanctus iulianus dixit ut quid ita mentimini filij et illi non mentimur domie sed sic est ut loq- mur sed sanctus iulianus dixit secundū veritatē dicti vestri ita uobis cōtingat et illi boues pun gentes ptransierunt cū qz pcul ptransissent accedentes ad carzū ceperunt collegam suū vocare ex noīe dicentes. **Surge** amō et stimula boues ut celerius transeamus. **Cum** aut nulla renus se moueret eum pulsare ceperunt dicentes ut quid deliras surge et stimula boues. **Sed** cum nullatenus ille surgeret vel responderet accedentes ad eum dis cooperierūt et mortuum inuenerunt tātusqz timor ipsos et ceteros inuasit ut nullus de cetero famulo dei mētri aude- ret fuit etiā alius iulianus qui vtrūqz parentem nesciens occidit. **Cū** ergo em iulianus predictus iuuenis ac nobilis quadam die venacomi insisteret et quē- dam ceruum repertum insequeret subito ceru? versus eū diuino nutu se uertit elqz dixit. **Tu** me insequeris qz patris et ma- tris tue occasor eris. **Quod** ille audiēs vehementer extimuit et ne sibi forte con- tingret quod a ceruo audierat relicto omnibus clam discessit ad regionē val- de remotam puenit ibiqz cuidam prin- ci adhesit et tam strenue vbiqz et in bel- lo et in palatio se habuit qz piceps eū militem fecit et quandā castellanā vidu- am in coniugem ei tradidit et castellum p dote accepit. **Interea** parentes iuliani p amissione filij iuliani nimium dolen- tes vagabundi vbiqz pergebant et filiū suum soliate requirebant. tanōē ad cas- trum vbi iulianus pceerat deuenerunt. **Tūc** autē iulianus a castro casu recessit rat quos cū vxor iuliani vidisset et qui

nam essent inquisiuisset. **Et** illi omia qz filio suo acciderāt enarzassent. **Intellexit** qz viri sui parentes erant vtrūqz qz hoc a viro suo forte frequenter audierat ip- sos igitur benigne suscepit et p amore vi- ri sui lectum suum eis dimisit et ipsa sibi alibi lectulum collocauit. **facto** autem mane castellana ad ecclesiam perrexit et ecce iulianus mane veniens i thalamū quasi vxorem suam exatatur? intrauit et iuuenis duos pariter dormiētes vxo- rem cum adultro suo silenter extracto gladio ambos pariter interemit exiens autē domum vidit vxorem ei? ab eccle- sia reuertentem et admirās interrogauit qui nam essent illi qui in suo lecto dor- mirent. **At** illa ait parentes vestri sunt qui vos diutissime quiesierunt et eos in vestro thalamo collocaui qz ille audiēs pene exanimis effectus amarissime flere cepit ac dicere heu miser quid faciam qz dulcissimos meos parentes occidi. **Ecce** impletum est verbū cerui quod dum vi- tare volui miserimus adimpleui. **Iā** vale soror dulcissima qz de cetero nō qz- escam donec sciam qz deus penitēciā meā acceperit. **Cui** illa absit dulcissime frater ut te deseram et sine me abeas. **Sed** que sui tecū particeps gaudij ero particeps et doloris. **Tunc** insimul recedentes iux- qddam magnū flumen vbi multi pericli- tabantur qddam hospitale maximū sta- tuerunt ut ibi penitēciā facerent et om- nes qui vellent transire fluum incessan- ter transueherēt et hospicio vniuersos pau- peres reciperent. **Post** multum vero tem- poris media nocte dum iulianus fessus quiesceret et gelu grane esset audiuit vo- cem se miserabiliter lamentantem ac iu- lianum ut se traduceret voce lugubri i- vocantem qz ille audiēs conatus sur- rexit et iam gelu deficientē inueniens in

domum suā portauit ⁊ ignem accendēs
ip̄m calefacere studuit. **S**ed cū calefieri
non posset ⁊ ne ibi deficeret timeret ip̄m
in lectulum suū portauit ⁊ diligētē co-
operuit. **P**ost paululū ille qui sic infir-
mus ⁊ quasi leprosus apparuerat splendi-
dus. scēdit ad ethera ⁊ hospiti suo dixit
Juliane dominus misit me ad te. man-
dans tibi q̄ tuā penitentiā acceptauit
et ambo post modicū in domino quiesce-
tis. **S**icq̄ ille disparuit et iulian⁹ cum
uxore sua post modicum plenus bonis
operib⁹ et elemosinis in domino requie-
scit ⁊ alius iulianus non quidē sanct⁹
sed sceleratissim⁹ scilicet iulian⁹ aposto-
ta. **H**ic iulianus prius fuit monachus
et magne religionis simulator. **Q**uedā
autē mulier vt refert magister iohānes
belech ī sūma de officio ecclēie habēs tres
ollas plenas auri. **A**urū illud ī orificijs
ollarū cinere ne apparerēt operuit et pre-
dictas ollas iuliano quem sanctissimū
hominē estimabat corā quibusdā mo-
nachis seruandū tradidit. **Q**uod aurū ibi-
dē esset nō aliter indicauit **J**ulianus igitē
predictas ollas accipiens ⁊ tam copio-
sum aurū ibidē inueniens totū illud au-
rum furatus est ⁊ ollas impleuit cinere.
Post aliqd̄ tēp⁹ cū mulier depositū suū
requireret ille ollas cū cinere sibi reddi-
dit. **C**ū vero aurum requireret conuincere
illū nō potuit. qz de auro testes nō ha-
buerat. qm̄ monachi corā quibus hoc
sibi tradiderat nil in eis nisi cinerem vi-
derant ⁊ sic aurum obtinuit cū quo ro-
mam fugit. ⁊ p̄ illud aurum sequētē tē-
pore rome obtinuit cōsulatū. dein ī
perium sublimatus est. **Q**ui cū instruct⁹
esset a puericia ī arte magica ⁊ mltū sibi
placeret magistros inde plures secū ha-
bebat. **D**ie autē quadam sicut ī hystoria
triptita habet cū puer adhuc esset recedē

te magistro suo solus remansisset et ad-
iurationes demonum legere incepisset.
Ante eum maxima multitudo demonū
instar ethyopū nigrozū aduenit. **T**unc
iulian⁹ hoc videns et metuens signū cru-
cis p̄tinus fecit. ⁊ omnis illa multitudo
demonū euanuit. **Q**uod cū magistro res-
uertenti quid sibi acciderit retulisset. dixit
ei magister suus hoc signū crucis maxie
demonēs odiunt ⁊ timent. **S**ublimat⁹
igitē ī imperiū hui⁹ rci memorans cum
p̄ artē magicā operari vellet apostota-
uit et signum crucis vbiq̄ destruxit. ac
cristianos in quantum potuit p̄secutus
est. putans q̄ aliter demonēs sibi mini-
me obedirent. **D**escēdens iulian⁹ ī p̄sidā
sicut legit inuitas patrū. misit demonē
in occidentem vt sibi in deportaret res. **Q**uod
cū autē demon ad quēdā locū venisset
p̄ decē dies ibidē immobilis stetit qz quēdā
monach⁹ ibidē die ac nocte orabat et
ei sine effectu regresso. dixit iulianus.
Quare tantum tardasti. **Q**ui respondit.
Sustinui p̄ decē dies publicum mo-
nachum si forte ab oratione cessaret.
Et transire possem. **C**umq̄ non cessaret
prohibitum sum transire. et redij nichil
agens. **T**unc indignatus iulian⁹ dixit
qz cum illuc veniret v̄dictam de illo
monacho faceret. **C**um ergo de p̄ris vi-
ctoriā sibi demonēs p̄mitterēt. sophista
su⁹ dixit cuidā cristiano. **Q**uid putas
nunc facit fabri filius. **E**t ille. **S**epul-
chrum parat iuliano. **D**um igitur vt ī
hystoria sancti basilij legitur fulbert⁹
carnotensis episcopus testatur cesaream
capadoce deuenisset sanct⁹ basilis eidē
occurrit et quatuor panes ordeatos p̄
munere ei misit. at iulian⁹ indignat⁹ eos
reape cōtēpsit ⁊ p̄ panib⁹ sibi fenū misit
dicēs pabulū nob̄ irrationabilū aī altū
obtulisti. reape qd̄ misisti. r̄ndit basilis⁹

Nos quidē qđ comedimus tibi misim?
 tu vero dedisti nobis unde bestias tuas
 nutris Ab hoc iratus iulianus respōdit
 Cum plās subegero hanc urbem destrua
 et arabo vt farzifar magis qđ hominifar
 nominetur. Sequenti autē nocte vidit
 basilius in ecclesia sancte marie in visu
 multitudinem anglozum et in medium
 eorum quandam feminā in throno stā
 tem et astantibz dicentem. Vocate michi
 ato mercuriū qui iulianum apostoram
 occidat qui me et filium meum superbe
 plashemat. Erat autē mercurius miles qđ
 dam qui ab ipso iuliano p fide cristi fue
 rat interfectus et in eadem ecclesia erat se
 pulchus. Statimqz sanctus mercurius
 cum armis suis quiescebat que ibi ser
 uabantur affuit et iussus ab ea in preli
 um se p̄parauit. Exprobrat itaqz ba
 silius ad locum vbi sanctus mercurius
 cum armis suis quiescat iuit et monu
 mentum suū aperiens nec corpus ibidē
 reperit nec arma inuenit. Tūc custodem
 asportauerit inquisiuit. Ille vero cum
 iuramentum affirmabat eadē vespere ibi
 dē fuisse vbi p̄petuo seruabatur. Inde igitur
 basilius recedens et mane illuc redi
 ens inuenit ibidē corpus eius et a rima et
 lanceam sanguine cruentatam ecce qđ
 dē de exercitu rediens dixit cum iulianus
 imperator in exercitu moraretur ecce qui
 dam miles ignotus cum armis suis et
 lancea veniens et calcantibus vrgēs equū
 audaci mente. Iulianum imperatorē im
 pectit et lanceam fortiter vibrans ipsū
 valide p̄ medium perforauit et subito ab
 sedens nusqz cōparuit Ipse vero iulianus
 dum adhuc spiraret sanguine manum
 suam impleuit sicut dicitur in hystoria
 tripartita et in aera picat dicens viciisti
 galilee uicisti sicqz in hijs uocibus mise
 rabiliter expirauit ab omnibus autē suis

in sepulchro reliquitur et a perlis excozi
 atur et de corio suo regi persarum sub
 stratozium efficitur

O Icto de festiuitatibz que occurrūt
 infra tempus qđ partim cōtinet
 sub tempore reconciliacionis partim sū
 tempore peregrinacionis quod tempus
 representat ecclesia a natiuitate xpi usqz
 ad septuagesimā Sequitur videre de fe
 stiuitatibus que eueniunt infra tēpus
 deuacionis qđ incepit ab adam et dura
 uit usqz ad moysen quod tēpus repre
 sentat ecclesia a septuagesima usqz ad
 pascha. **De septuagesima**

S Septuagesima signat tempus deu
 acionis. Sexagesima tempus ui
 duacionis quinquagesima tēpus remis
 sionis. Quadragesima tēpus penitencie
 spiritualis. Inchoatur autē septuagesi
 ma a dominica in qua cantatur arcum
 dederunt me et terminatur i sabato post
 pascha. Instituta est autē septuagesima
 ppter tres rationes sicut inuitur de officio
 magistri iohannis beletz scilicet pro
 ppter redempcionem quoniam sancti pa
 tres statuerūt vt ppter veneracionem di
 ei ascensionis in qua natura nostra ce
 los ascendit et sup choros angelozū sū
 limata est semp ipsa quinta dies solem
 nis et celebrius haberetur et in ea ieiuniū
 non obseruaretur qz in p̄mittua eccle
 sia eque solēnis erat sicut prima feria
 vnde et tūc solēnis p̄cessio fiebat ad
 representandū p̄cessionem discipuloz
 vel ipsozum angelozum Ideo in vulga
 re p̄uerbiū versum est vt diei dominice
 dicatur signata dies iouis qz antiquus
 fuit eque solēnis sed festa sancto
 rum supuenerunt Et celebrare tot festa
 erat honozosum Ideo solēmpnitas illa
 cessauit. In redempcionem ergo illozū
 dierū sancti patres vnam septimanā et

in abstinentia addiderunt et septuagesimam
vocaerunt. Alia est propter significacionem
quam per hoc tempus significatur deuotio
exilium et tribulatio totius humani ge-
neris. Ab adam usque ad finem mundi.
Quod quidem exilium sub reuolutio-
ne septem dierum pagitur. Et sub reuo-
lutione septem milium annorum inclu-
ditur per septuaginta enim dies septuaginta
centenas annorum intelligimus. Ab in-
itio autem mundi usque ad ascensionem sex-
milia annorum computamus. Et tunc
vero quiddam temporis sequitur usque ad
finem mundi sub septimo miliario con-
prehendimus cuius terminum solus deus
nouit. Nos igitur christus in sexta etate
mundi ab hoc exilio in spe eterne retribu-
tionis reddita innocencie stola per ba-
ptismum eripuit. Sed consumato tem-
pore nostri exilij utraque stola nos perfe-
cte decorabit. Vnde est quod in hoc tempo-
re deuotio et exilij cantica leticie de-
ponimus sed tamen in sabbato pasche unum al-
leluia decantamus tanquam in spe eterne pa-
trie gratulantes et stolam innocencie in sexta
mundi etate per christum recuperantes. cui etiam
tractus subiicitur per quem significatur labor qui
adhuc ad implecionem mandatorum dei ha-
bere debemus. In sabbato post pascha in quo
ut dictum est terminatur septuagesima duo
alleluia cantamus quia completo huius mun-
di termino duplicem stolam glorie consequamur.
Alia est ratio propter representationem
quam septuagesima representat septuaginta
annos quibus filij israel sub captiuitate
babilonica fuerunt. Et quemadmodum illi
deposuerunt organa sua dicentes quomodo
cantabimus can-domini etc. sic et nos
cantica laudis depomimus. Postea vero da-
ta illis licentia redeundi a quo sexagesimo
anno ceperunt letari. Et nos qui in sa-
bato pasche tanquam in quadragesimo anno

alleluia cantamus eorum representando le-
ticiam. Sed tamen illi in apparatu redierunt
et in colligendo sarculas multum labora-
uerunt. Et nos post alleluia tractum
statim subiungimus qui laborem signifi-
cat. Sabbato autem quo septuagesima
terminatur. Duo alleluia cantamus
eorum plenam leticiam per quam perue-
nerunt in patriam figurantes. Hoc etiam
tempus captiuitatis et exilij filiorum
israhel representat tempus nostre pere-
grinationis. Quia sicut ipsi in sexagesimo
anno sunt liberati. Sic nos in
sexta mundi etate. Et sicut adhuc in col-
ligendo sarculas laborauerunt. Sic et
nos etiam liberati in complecione man-
datorum laboramus. Sed cum ad patri-
am peruentum fuerit labor omnis cessabit
et gloria perfecta erit. Et duplex al-
leluia in corpore et anima cantabimus
in hoc igitur tempore exilij ecclesia mul-
tis tribulationibus pressa et fere in bara-
tro desperationis posita ab alto trahens
suspiria clamat in officio et dicit. Circum-
dederunt me gemitus etc. Et ostendit ec-
clesia multiplicem suam tribulationem quam
habet. et per miseria contracta et per duplicem
penam inflicta et per culpa quo ad aliquos
commissa. Sed tamen ne desperet proponitur
ei in euangelio et in epistola triplex
salubre remedium et triplex premium. reme-
dium est ut si ab illis vult perfecte liberari in
vineam vite sue laboret abscidendo vitia et
peccata. postea in stadio presertis vite cur-
rat per penitentiae opera. deum viriliter in agone
pugnare et omnia dyaboli temptamenta. Et si hoc
fecerit triplex premium habet. quia laboranti
dabitur denarius currenti balauium pugnantis co-
rona. quia etiam lxx. significat tempus nostre capti-
uitatis propositum nobis remedium. per quod a capti-
uitate possit liberari. scilicet per cursum fugiendo per
pugnam preliando per denarium redimendo.

De Sexagesima

Sexagesima incipitur in dominica in qua cantatur. Exurge quare obdormis domine et terminatur in quarta feria post pascha. Instituta est autem propter redemptionem et propter significationem et propter representationem. Propter redemptionem quoniam melchisedes papa et beatus silvester statuerunt ut bis in omni sabbato comederetur ne propter abstinentiam quam homines sustinuerunt in sexta feria in qua omni tempore ieiunandum est natura debilitaretur. In redemptionem ergo sabbatorum illius temporis unam septimanam .xl. addiderunt et sexagesimam vocauerunt. Alia ratio est propter significationem quoniam sexagesima significat tempus viduitatis ecclesie et merorem illius pro abstinentia sponsi quoniam fructus sexagesimus debetur viduis. In consolatione autem pro absentia sponsi qui ad celos raptus est dantur ecclesie due ale scilicet sex operum misericordie exercitatio et decalogi impletio. Unde sexagesima sonat sexiesdecem ut per sex intelligatur sex opera misericordie per decem decalogus intelligatur. Tercia ratio est propter redemptionem. Nam sexagesima non solum significat tempus viduitatis sed etiam misterium nostre redemptionis representat. Nam per decem intelligitur homo qui est decima dragma eo quod factus sit ut ruinam nouem ordinum repararet vel intelligitur per decem eo quod constat ex quatuor humoribus quantum ad corpus et habet tres potencias in anima scilicet memoriam intelligentiam et voluntatem que facte sunt ut seruiant beatissime trinitati ut in ipsam fideliter credamus ipsam seruenter diligamus et semper in memoria teneamus. Per sex intelliguntur sex misteria per que homo decimus est redemptus que sunt incarnatio natiuitas passio

Descensio ad inferos resurrectio et in celum ascensio et prenditur sexagesima usque ad quartam feriam post pascha. In qua cantatur Venite benedicti pa. m. quod illi qui in operibus misericordie se exercent audiant istud Venite benedicti ut ipse christus testatur ubi tunc sponse ianua aperietur et amplexu sponsi fruetur. In epistola pauli admonetur ut instar pauli tribulationem de absentia sponsi patienter tolleret in euangelio ut seminatorem bonorum operum semper insistat et que quasi desperans clamauerat circūderunt me et nunc quod ad se rediens petit in officio in tribulationibus adiuuari et ab ipsis eripi dicens. Exurge domine et ponit ibi triplex exurge quidam enim sunt in ecclesia qui aduersis premuntur sed non deiciuntur quodam qui nec premuntur nec deiciuntur tamen qui aduersa non tollunt periculum est ne prospera ipsos frangant. Clamat ergo ecclesia ut exurgat quantum ad primos ipsos confortando cum dormire videntur ipsos non eripiendo clamat ut exurgat quantum ad secundos ipsos confortando a quibus videntur faciem auertisse se ipsos quodammodo repellendo. Clamat ut exurgat quantum ad tercos in prosperis adiuuando et liberando.

De quinquagesima

Quinquagesima durat a dominica in qua cantatur. Esto michi in deum precor. et terminatur in ipso die pasche. Instituta est autem propter supplementationem et propter significationem et propter representationem. propter supplementationem quoniam cum debeamus .xl. diebus ieiunare ad similitudinem christi et non sunt ibi nisi .xxvi. dies ieiunabiles quod in dominicas non ieiunatur generaliter tamen propter leticiam et reuerentiam resurrectionis tamen exemplo christi ipsa die resurrectionis bis comedit scilicet quando intrauit ad discipulos

Januis clausis ⁊ illi obtulerunt ei par-
tem piscis assi et fauum mellis. Et iterū
cum discipulis cunctibus in emaus se-
cundum quosdam. Ideo pro supplecio-
ne dominicarum additi sūt quatuor die-
es. Et iterum clerici videntes q̄ sicut pre-
cedebant populum ordine. ita procedere
deberent sanctitate. Per duos iterum die-
es ante illos quatuor abstinere ⁊ ieiuna-
re incipiunt ⁊ sic vna septimana addita
est. que ⁊ quinquagesima nominat. et
hoc papa thelesphorus ordinauit ut ait
ambro. Alia ratio est propter significa-
tionem quoniam quinquagesima signi-
ficat tempus remissionis id est tempus pe-
nitentiae in qua omnia remittuntur quin-
quagesimus enim annus erat iubilaeus.
qui erat annus remissionis. quia tunc
debita remittebantur. Serui liberabantur
Et omnes ad suas possessiones reuerteban-
tur Per quod significabatur q̄ p̄ pe-
nitentiam dimittuntur debita peccatorū
liberantur omnes a seruitute domonum.
Et reuertuntur ad possessiones celestium
mansionum. Tercia ratio est propter re-
presentationem. Nam quinquagesima
non solum tempus remissionis. sed etiā
statum beatitudinis representat. Nam
in quinquagesimo anno serui efficiebantur
liberi In quinquagesimo die a die agni
immolati lex data est In quinquagesimo
die a pascha datus est spiritus. Et ideo
numerus beatitudinem representat. Vbi
erit adeptio libertatis. cognitio veritatis.
et perfectio caritatis. Tria autem sunt
necessaria que proponuntur nobis in
epistola ⁊ in euangelio ad hoc q̄ opera
penitentie sint perfecta. scilicet caritas
que proponitur in epistola. memoria dor-
minice passionis et fides que intelligitur
per illuminationem cetera. ⁊ h̄ ponuntur in
euangelio Nam fides ipsa opera facit ac

ceptabilia quia sine fide impossibile est
placere deo Memoria dominice passio-
nis facilia. Vnde gre. Si passio cristi
ad memoriam reducat nichil est q̄ nō
equo animo toleretur Caritas facit esse
continua quia sicut dicit gre. Amor dei
non potest esse otiosus. Operatur enim
magna si est. Si autem operari negli-
git amor non est. Et sicut in principio
ecclesie. q. desperans clamauerat Circūde-
derūt me ⁊c. Et postmodū ad se rediens
adiuuari petebat Ita hic iā concepta fidu-
cia et spe venie propter penitentiam orat
et dicit. Esto michi in deum protecto. ⁊c.
Vbi quatuor petit scilicet protectionē.
firmamentum. refugium. et ducatum.
Omnes enim filij sui aut sūt in gratia. aut
sunt in culpa. aut in aduersis. aut in
prosperis. Illis qui sunt in gratia petit
firmamentum. vt scilicet in ipsa gratia
confirmentur. Illis qui sunt in culpa
petit vt deus sit eorum refugium. Illis
q̄ sūt in aduersis petit protectōz vt in ipsis
aduersis p̄tegāt. Illi q̄ sūt in prosperis pe-
tit ducatum. vt scilicet in ipsis a deo innocēt du-
cātur Terminatur autē quinquagesima
vt dictum est in die pasche quia peniten-
tia ad nouitatem vite facit resurgere. in
hoc tempore psalmus quinquagesimus
scilicet miserere mei deus. q̄ est psal. penitentie
⁊ remissionis plurimū frequat *De quinquagesima*

Quinquagesima incipit a die qua
cetera. inuocauit me. vbi ecclesia
q̄ tot tribulacōibz pressa clamauerat Cir-
cūderūt me ⁊c. et postmodū respiraue-
rat inuocādo adiutoriu dicens Surge do-
et esto michi in deū protecto. ⁊c. Rūc oñde
se exaudita dicens. inuocauit me ⁊c. No-
tādū autē q̄ quinquagesima continet xliij. dies cō-
putatis dominicis dieb; ex q̄b; dū vi. dies
domicales subtrahūt remanent xxxvi. dies
in abstinentia qui sūt decima totius anni

Annus enim habet trescentos sexaginta-
 quinque dies. triginta sex sunt decima-
 Sed quatuor dies precedentes addun-
 tur ut facer numerus quadraginta die-
 rum impleatur quem saluator suo ieiunio
 consecrauit. Quare autem in hoc
 numero ieiunium obseruamus triplex
 ratio assignari potest. Prima est augusti-
 ni quas matheus .xl. generationes cristi
 ponit. Ad hoc igitur dominus suo qua-
 dragenario numero ad nos descendit ut
 nos ad eum nostro quadragenario ascen-
 damus aliam assignat idem dicens ad
 hoc ut habeamus quadragenarium qua-
 dragenario addendus est denarius quia ad
 hoc ut veniamus ad beatam requiem opor-
 tet nos toto presentis vite tempore labo-
 rare. Unde et dominus .xl. diebus cum disci-
 pulis mansit et post decima die spiritum
 sanctum paracletum misit. Terciam as-
 signat magister preposituus in summa de
 officio dicens. Mundus in quatuor pres-
 et annus in quatuor tempora diuiditur
 et homo ex quatuor elementis et quatuor
 complexionibus constituitur et nouam le-
 gem que in quatuor euangelia consistit
 et veterem que in decem mandata trans-
 gressi sumus. Oportet igitur ut denarius
 per quaternarium multiplicetur ut sic .xl. fa-
 ciamus id est mandata veteris et noue
 legis toto tempore vite huius impleamus.
 Consistit quidem corpus nostrum sicut
 diximus ex quatuor elementis que et quasi
 si quatuor sedes in nobis habent. Nam
 ignis in oculis. aer in lingua et auribus
 Aqua in genitalibus. terra in manibus et alijs
 membris dominatur. In oculis igitur cu-
 riositas in lingua et auribus scurilitas
 in genitalibus voluptas in manibus et
 in alijs membris est credulitas. Hec quatuor
 confitentur publicanus quod enim a longe
 stat confitetur luxuriam que est fetida

quasi dicat non audeo appropinquare domine
 ne in naribus tuis feteam. Quod non audeo
 oculos ad celum leuare confitetur curi-
 ositate quod manu percutit pectus confitetur
 credulitatem quod dicit propicius esto michi
 peccatori scurilitatem. Nam scurze con-
 fuerunt vocari peccatores vel potius le-
 catores. Hec preposituus grege. et in omni-
 tres ponit rationes dicens. Cur in absti-
 nentia quadragenarii numerus custodit
 nisi quod virtus decalogi per libros quatuor
 sancti euangelii impletur. In hoc immor-
 tali corpore ex quatuor elementis subsi-
 stimus et per voluptates eiusdem corporis
 preceptis dominicis contrariamur.
 quod ergo per carnis desideria decalogi man-
 data contempsimus digna est ut ean-
 dem carnem quadraginta affligamus a pre-
 senti quod die usque ad pascha sex ebdomode
 id est quadraginta duo dies veniunt ex qui-
 bus dum sex dies dominica de abstinen-
 tia abstrahuntur triginta sex in abstine-
 tia remanent dum vero per tricetos .lxxv. dies
 annus duatur anni nostri decimas deo-
 damus. Hec grege. Quare autem non obser-
 uamus nostrum ieiunium eodem tempore
 quo christus ieiunauit qui statim post ba-
 ptismum istud incepit. Sed cum pascha
 potius istud continuamus quaduplex
 ratio assignat in summa de officio ma-
 gistri iohannis belet. Prima est ut si
 volumus cum christo resurgere pro nobis
 christus est passus et nos cum eo pati de-
 bemus. Secunda causa est ut filijs isra-
 hel imitemur qui primo eo tempore de ba-
 bilonia quod tamen probat quoniam tam
 isti quam illi quando egressi sunt celebraue-
 runt pascha sic et vos imitantes eos hoc te-
 pore ieiunamus ut de egypto babilo-
 nia id est hoc mundo in terram eterne he-
 reditatis ingredi mereamur. Tercia cau-
 sa est quoniam fruor libidinis in tempore

utis magis solet nos accēdere. ut ergo
refrenemus corporis estum in hoc tempe
maxime ieiunamus. Quarta est qz sta
tim post ieiunium debemus corpus do
mini accipere. Sicut ergo filij israhel
prius q̄ comedere affligebantur et co
medebant agrestes lactucas et amaras.
Ita nos debemus per penitenciam prius
affligi. ut digni valeamus comedere

Iagnū vite. **De ieiunio quatuor t̄m**

Ieiunia quatuor temporum a cali
pro papa instituta sunt. Sunt autē hec
ieiunia quater in anno scilicet quatuor
tempora ipsius anni. Et huius multiplex
est ratio. Prima est qm̄ ver est calidum et
humidū. Estas est calida et sicca. Autum
nus frigidus et siccus. Hyems frigida
et humida. Ieiunamus igitur in vere
ut nosum humorem idest luxuriam in
nobis temperemus. In estate ut nos
um calorem idest auariciam in nobis
castigemus. In autumpno ut castige
mus ariditatem superbie. In hyeme ut
castigemus frigus infidelitatis et malit
ae. Secunda ratio est quare scilicet
quater in anno ieiunamus quomā pri
ma huiusmodi ieiunia fiunt in marzo
scilicet in prima septimana quadragesi
mie ut in nobis marcescant vicia. non
enim omnino possunt extinguī. Vel po
cus in nobis virtutum germina oriāt
In estate fiunt scda ut in septimana pen
tecostes qz tunc venit spiritus. s. Et nos
debemus esse feruentes in spiritu sancto
In septembri fiunt ante festum sancti
michaelis idest tertia ieiunia qm̄ fru
ctus tunc colliguntur. et nos debemus
deo reddere fructus bonorum operum.
In decembri fiunt quarta. quoniam
tunc moriuntur herbe. et nos debemus
mortificari mundo. Tercia ratio est ut
iudeos imitemur. Iudei quidem quater

in anno ieiunabant. Ante pascha. Ante
pentecostes. Ante scenophagiā idest ante
infixionem tabernaculi in septembri. Et
ante enyemia idest dedicationem in decem
bri. Quarta ratio est quomā homo cō
stat ex quatuor elementis quantum ad
corpus. et tribus potencijs scilicet ratio
nali. concupiscibili. et irascibili quan
tum ad animam. Ut ergo hec moderen
tur in nobis quater in anno per tres di
es ieiunamus ut quaternarius referatur
ad corpus. ternarius vero ad animam.
Et hee rationes sunt magistri iohannis
blech. Quarta ratio est qm̄ ut dicit. io.
damascē. In vere augmentatur sanguis
In estate colera. In autumno melanco
lia. In hyeme flegma. Ieiunamus igit
in vere ut in nobis debilitetur sanguis
concupiscencie et inepte leticie. San
guineus enim est libidinosus et letus.
In estate ut debilitetur colera iracundie
et fallacie. Colericus enim est natura
liter iracundus et versutus. In autumno
ut debilitetur melancolia cupiditatis et
tristitie. Melancolicus enim est natura
liter cupidus et tristis. In hyeme ut de
bilitetur flegma hebetudinis et pigritie.
Nam flegmaticus naturaliter est ebes et
piger. Sexta ratio est quoniam ver
comperatur aeri. Estas igni. Autumnus
terze. Diems aque. Ieiunamus igitur in
vere. ut in nobis ordinetur aer elacio
nis et superbie. In estate ut edometur ig
nis cupiditatis et auaricie. In autumno
ut edometur terra frigiditatis et tnebro
se ignorancie. In hyeme ut edometur
in nobis aq̄ leuitatis. Et icōstancie. Se
ptima ratio est qm̄ ver refertur ad puēri
ciam. Estas ad adolescenciam. Autumnus
ad maturitatem suę virilē etatē. Hyems
ad senectutem. Ieiunamus igitur in
vere. Ut simus pueri per innocenciam.

In estate vt efficiamur fortes vitando
incontinentiam In autūno vt efficiamur
maturi p iusticiam. In hyeme vt effia
amur senes p prudenciam ⁊ honestā vi
tam vel potius i hyeme ut satisfaciam⁹ q̄c
qd p alias etates domini offendimus.
Octava ratio est magistri wilhelmi al
tshordens Ideo em̄ in quatuor anni tem
porib⁹ ieiunamus vt emendemus que i
illis quatuor anni temporib⁹ deliquim⁹
Et fiunt p tres dies vt satisfaciamus in
die qd deliquim⁹ in mense Et fiunt in fe
riarū quatuor qz tunc dominus a iuda
traditus fuit. In sexta feria qz crucifixus
fuit. sabbato qz in sepulchro iacuit ⁊ qz
tristes erunt apostoli de nece sui domini

De sancto Ignatio

Ignacius dicitur quasi ignē pacē
Ad est ignē pacē diuini amoris
Ignacius fuit discipulus beati io
hannis ⁊ episcopus antiochen⁹ hic
epistolam ad beatam virginem direxis
se legitur in hec verba. Cristifer marie
suus ignacius me neophitum iobisq;
discipulus confortare ⁊ consolari debu
eras. De ihesu em̄ tuo p̄cepti mira dicta
et stupefactus ex auditu a te aut que sp
fuisti familiariter coniuncta ⁊ secretoꝝ
eius conscia desidero ex animo fieri cert
et ex auditis valeas ⁊ neophiti q̄ me
cum sunt ex te ⁊ p te ⁊ in te confortantē
Beata aut virgo dei genitrix maria in h
verba sibi respondit. Ignatio dilecto cō
discipulo humilis ancilla cristi ihu de
ihu q̄ a iobe audisti et didisti vera sūt
illa credas illis adhereas ⁊ cristianitas
tis votū firmē teneas ⁊ mores ⁊ vitā
voto conformes veniam autē vna cum
iohanne te ⁊ qui tecum sunt visere. sta
et viriliter age in fide ne te cōmoueat p
secutionis austeritas sed val at ⁊ exul
tat spiritus in deo saluari. Tante autē

auctoritatis beatus ignac⁹ extitit q̄ etiā
dyonisius pauli apostoli discipulus q̄
fuit in philosophia tam fūm⁹ ⁊ in diui
na sciencia tam perfectus. verbum beati
ignacij ad confirmacionem dic⁹torum
suorum tāquam p auctoritate adduxe
rit. Cum em̄ vt ipse in libro de diuinis
nominibus a testatur quidam nomen
amoris in diuinis reprehenderent dicē
tes in diuinis esse nomen amoris q̄ di
lectōis volēs ostendere h̄ noīe amoris
p omnia in diuinis esse vtendum ait.
Scribit autem diuinus ignac⁹ amor
meus crucifixus est. Legit in hystoria
triptita q̄ ignac⁹ audiuit āgelos cātā
tes antiphonas intonari Cū ergo beat⁹
ignacius diu p pace ecclesie dominum
exorasset non suum sed infirmoꝝ peric
ulum metuens. Troiano imperatoꝝ q̄
cepit anno dñi. c. de victoria redeuntē ⁊
cristianis omnibus mortē minanti oc
currit ⁊ libere se cristianum esse asseruit
q̄ troianus seruo vinctum decē militib⁹
tradidit ⁊ romā adductū precepit minās
eidem q̄ tradere ibidē bestijs deuorand⁹
Cū ergo romam duceretur ad omnes
ecclesias epistolas destinabat ⁊ vos in
fide cristi confirmabat Inter quas vnā
scripsit ad romanam ecclesiam sicut legi
tur in hystorijs ecclesiasticis rogans ne
suum martirium impediant ubi sic dicit
a syria vsq; romam cum bestijs. terza
maria depugno die ac nocte cōnerus
et collegatis decem leopardis militib⁹
ducoꝝ ad custodiam datis qui ex benefi
cijs nostris seniores fiunt sed ego eoz
nequicijs magis erudioꝝ. O salutare
bestias que preparantur michi quando
emittuntur quādo eis licebit carnibus
meis frui Inuitabo eas ad deuoracionē
meā ⁊ deprecator ne forte vt in nōnul
lis fecerunt timeant contingere corpus

meū. qui imo et si cūctabūē ego vī faci-
am. ego me ingeram. **D**ate queso veniā
ego noui quid michi expediat **I**gnēs.
cruces. bestie. dispersiones ossiū. discerp-
tiones omnium ossiū et membrorum et totū
corporis et oīa pene in me vñū supplicia
dyaboli arte quesita ostentur dūmō ihē-
sū cristum merear adipisci **C**ū ergo ro-
mam venisset et ante traianū ductus fu-
isset dixit ei traianus ignati cur antio-
chiam rebellare facis. et gentē meam ad
cristianitātē conuertis **C**ui ignaci⁹. vti
nam et te possem ouertere vt semp obti-
neres fortissimū p̄ncipatū **C**ui traian⁹
Sacrifica dijs meis et sacerdotū omnium
p̄ncipis cris **C**ui ignaci⁹ nec dijs tuis
sacrifica bo. nec tuā affecto dignitatem.
De me quidquid vis facere poteris sed nō
latenus me mutabis **T**raian⁹ dixit. plū-
batus scapulas eius contudit. et vngulis
latera laniate et duris lapidib⁹ eius vul-
nera conficit **C**ūq; hec omnia in eum fe-
cisset et ipse immobilis p̄maneret dixit
traianus **C**arbones viuos afferte et ipsū
nudis plantis desup abulare facite **C**ui
ignaci⁹ nec ignis ardens. nec aqua bu-
liens poterit in me cristi ihesu caritatem
extinguere **C**ui traian⁹. **M**aleficia sūt
q̄ tanta patiens nō osentis **C**ui ignaci⁹
Ros cristiani maleficia nō hūmus sed in
lege nostra maleficos viuere p̄hibem⁹.
Sed vos maleficia estis qui ydola adoratis.
traian⁹ dixit. **D**orsū eius vngulis
laniate et plagas sale pfūdite. **C**ui igna-
cius **N**ō sunt odigne passionēs huius
temporis ad fu. g. traian⁹ dixit **J**ā nūc
eum tollite vinculis ferreis alligate in
diplo i imo carceris custodite. sine cibo et
potu eū esse p̄mittite et post triduū deuo-
randū bestijs date. **T**ercia igit die impe-
rator et senatus omnisq; populus conue-
runt vt viderent episcopū antiochenū.

qui erat cum bestijs pugnaturus dixitq;
traianus quoniam ignacius superbus
et otumax ē ipsū alligat et duos leones
ad ipsum laxat vt nec ullas reliquias
ex eo relinquat **T**unc sanctus ignaci⁹
dixit ad populum qui astabat. **V**iri ro-
mani qui hoc certamen aspiciatis non si-
ne mercede laboraui quia non propter
p̄auitatem sed propter pietatem hoc pa-
ci⁹. **D**einde cepit dicere sicut legitur
in hystoria ecclesiastica **F**rumentum cri-
stianorum dentibus molar ut pa-
nis mundus efficiat. **H**oc audiens im-
perator dixit. grandis est tolerantia cri-
stianorum **Q**uis grecorum tanta tolle-
raret pro deo suo. **R**espondit ignacius.
Non hec mea virtute sed cristi adiutorio
toleraui **T**unc sanctus ignacius ce-
pit leones prouocare vt ad se deuorā-
dum accurrerent. **A**ccurrentes igitur
duo seu leones ipsū tantumō p̄for-
cauerunt carnem tñ eius nullatenus te-
tigerunt. **T**raian⁹ aut hoc videns cum
minia admiracōne discessit p̄cipiēs vt
non prohiberet si quis vellet tollere cor-
pus eius. **Q**uia propter cristiani corp⁹
eius tulerunt et ipsū honorifice sepelie-
runt **C**um autem traianus quasdam lire-
ras recepisset i q̄b⁹ lim⁹ scōus cristianos
quos imperator occidi iusserat plurimū
commendabat doluit de hijs que ignaci-
o intulerat. et p̄cepit vt nullus cristi-
anus inquireret si quis tñ inderet pu-
nirer. **L**egitur aut q̄ beat⁹ ignaci⁹ mē-
tot tormentoz genera nūq̄ ab inuocacō-
ne nominis ihu cristi cessabat. **Q**uē cū
tortores requirerēt cur hoc nomē toties
replicaret ait. hoc nomē cordi meo inscri-
ptū habeo. et ideo ab eius inuocacōe ces-
sare non valeo **P**ost mortē igit eius il-
li qui audierant volentes curiosius ex-
periri. cor eius ab eius corpore auellunt

et illud scindentes p medium totum cor
 inscriptū hoc nomine ihesus cristus lit
 teris aureis inuenerunt. Unde quia ex
 hoc plurimi crediderūt de hoc sancto di
 at bñ. sup psalmum qui habitat. Ma
 gnus ille igneus auditor discipulū
 quē diligebat ihesus martir et ipse cui⁹
 p̄caosis reliquijs est nostra dedicata
 paupertas. Mariam quidē in pluribus
 quas ad eam scripsit epistolis cristife
 ram consalutat. Egregius plane titul⁹
 dignitatis et commendatio honoris im
 mensi.

De purificatione b̄e marie

Purificatio beate virginis marie
 quadragesimo die post natiuitatē
 domini facta est consuevit autē illud fe
 stū tribus nominibus appellari scilicet
 purificatio ypopanti et candelaria. Pur
 rificatio aut dicitur ex eo q̄ quadragesi
 ma die a natiuitate domini beata virgo
 maria ad templum venit vt secundum le
 gis consuetudinem mundaret. Cum tñ
 sub illa lege nō teneret p̄ceperat autē
 lex leuitica .xij. q̄ mulier que susce
 pro semine filii peperisset immunda esset
 septē diebus immunda scilicet a conso
 cio hominū et ab ingressu templi. Sed
 completis septem diebus munda quidē
 effluebat quoad consozocium hominū
 Sed adhuc vsq̄ ad .xxxiij. diem quo
 ad ingressum templi immūda erat. Tā
 dem completis quadraginta diebus xl.
 die templum intrabat et puerum cū mu
 neribus offerebat. Si vero feminam pe
 perisset duplicabant dies et quo ad cō
 sozocium hominum et quo ad ingressum
 templi. Quare autē dominus p̄cepit
 vt .xl. die puer in tēplū offeret triplex
 potest esse ratio. Vna vt p hoc intelliga
 tur q̄ sicut puer .xl. die immateriale tē
 plū induat sic et .xl. die a concepcone
 vt sepius anima in corpus tanq̄ in suū

templum infunditur. Sicut dicitur in
 scolastica hystoria licet phisica dicant
 q̄ .xvi. diebus corpus p̄ficiatur. Se
 cunda vt sicut anima .xl. die copori in
 fusa ab ipso corpore maculatur sic .xl.
 die templum ingrediens p hostias ab
 ipsa maculā amplius expicitur. Tercia
 vt p hoc detur intelligi q̄ in templū ce
 leste merentur ingredi qui decem p̄ce
 pta cū fide quatuor euangelistarū volu
 erunt obseruare. In pariete vero femia
 duplicantur dies quo ad templi ingres
 sionem sicut et duplicantur quo ad cor
 poris formaonem. Nam sicut in .xl.
 diebus corpus masculi organisetur et
 p̄ficiatur et in .xl. die anima infundit vt
 sic corpus femine in .lxxx. perficitur et
 lxxx. die anima vt sepi⁹ inspirat. Qua
 re aut duplo corpus femine tardius p
 ficatur in vtero q̄ corpus viri et ei aia
 infunditur. Obmissis rationibus natura
 libus triplex ratio assignari potest. Pri
 ma quoniā cristus assumpturus erat car
 nem in sexu virili ideo vt ipsum sexum
 honoraret et ampliorē sibi graciā faceret
 voluit vt puer acius formaretur et ma
 ter acius mundaretur. Secūda vt quo
 miam mulier plus peccauit q̄ vir sic et
 erumpne eius ab erūpnis viri duplicate
 sūt exterius in mundo sic et duplicari de
 buerunt interius in vtero. Tercia vt p
 hoc intelligi detur q̄ mulier qdamō pl⁹
 fatigauit deum q̄ vir ex eo q̄ amplius
 deliquit. De⁹ em qdamō i nostris pra
 uis operibus fatigatur. Unde ipse dicit
 ysa. xliij. Seruire me fecisti in peccatis
 tuis. Et iterum dicit p psal. Laborau su
 stinens. Beata igitur virgo huic legi
 purificationis nō tenebatur qz non pe
 perit suscepto semine sed mistico spirite
 Unde moyses addidit suscepto semine
 cū tamen necesse non erat quantum ad

alias mulieres que omnes suscepto sei-
mine pariunt sed ideo addidit . vt dicit
Bñ . qz timuit i matrē dñi blasphemiam
irrogare **V**oluit tamen in hoc se subde-
re legi propter quatuor rationes . **P**ri-
ma ratio est . vt exemplum humilitatis
daret . vnde dicit bñ . Vere beata virgo
non habes causam nec tibi opus est pu-
rificatione . **S**ed nūquid filio tuo opus
erat circumfatione . **E**sto inter mulieres
tanq̄ vna illarum **R**am . filius tuus
sic est in medio puerozum . **H**ec autem
humilitas nō solū fuit ex parte matris
sed etiam ex parte filij qui similiter volu-
it se in hoc subdere legi **R**am in natiuitate
se habuit vt paup̄ homo in circum-
fatione vt paup̄ et peccator hō **S**ed hodie
vt pauper et peccator et seruus homo vt
paup̄ in eo q̄ oblationem pauperum
elegit vt peccator in eo q̄ ipse cū matre
voluit expiari . vt seruus q̄ntū scilicet ad
similitudinem in eo q̄ voluit redimi et
etiam voluit postmodū baptisari non
p̄pter culpā purgandā sed p̄pter eius hu-
militatē maximā ostendendā . **R**ā omnia
remedia contra originale peccatū insti-
tuta crist⁹ in se assumere voluit . nō qz
aliquatenus in digeret sed vt humilita-
tē suā maximā nobis ostenderet et vt il-
la remedia p̄ tempe suo bona fuisse mō-
straret . **Q**uinqz em̄ remedia cōtra ipsū
originale peccatū p̄ p̄cessū tempis insti-
tuta sunt quorum tria secundū q̄ dicit
hugo de sancto victore . in lege veteri in-
stituta sūt scz oblationes decimaciones
et sacrificiorū imolaciones p̄ que maxie
opus nostre redemptionis exprimebat
Rā modus redimēdi exprimebat p̄ ob-
lationē . ipsū p̄cātū p̄ sacrificiū in quo
erat sanguis effusio . ipsū redēptū p̄ decia-
cionē qz homo significat p̄ . x . dragmam
Primū ergo remediū fuit oblatio . vnde

cayn obtulit deo munera de frugibus et
abel de gregibus . **S**ecūdū fuit decimacio
Dñi et abrahā melchisedech sacerdoti dec-
imas obtulit **R**ā scdm̄ aug . decimas qd̄
curabat **T**ercū fuit sacrificiorū oblatio .
Ipsa em̄ sacrificia s̄m q̄ dicit gre . erat oē
originale peccatū . quia tamē exigebat
vt admin⁹ alter parētū fidel⁹ esset . et ali-
quando vtriqz infideles esse poterat . ideo
aduēit quartū remediū scilicet circumfatio
que siue p̄cēs fideles essent siue infideles
valebat **S**ed qz illud remediū non pote-
rat cōuenire nisi solis maribz nec ianuā
parisi poterat apire . ideo successit ei bap-
tism⁹ q̄ est cōmunis oībz et ianuā celi
aperit . **P**rimū igit̄ remediū cristus
assumpsisse videtur quando dominus in
templo a parentibz est oblat⁹ **S**cdm̄
remediū quodamō assumpsit qñ . xl .
diebus et noctibz ieiunauit qz em̄ non
habebat vnde solueret decimas terū . saltē
deo obtulit decimas dierum **T**ercū as-
sumpsit quando mater eius par turturū
aut duos pullos colūbarz p̄ eo obtulit
vt inde sacrificiū fieret . **V**el quando in
cruce se sacrificiū obtulit . **Q**uartū
quando se circumadi permisit . **Q**uintū
quando a iohanne baptisma suscepit .
Secunda ratio est vt legem impleteret .
Non em̄ venerat dñs legem solvere . sed
adimplere . **R**ā si in hoc legē soluisset po-
tuisset se iudei excusare et dicere quomā
doctrinā tuā nō recipimus ex eo q̄ dis-
similis es patribz nec legis tradiciones
obseruas **D**uplici autē lege sex⁹ et vir-
go subicit . **P**rimo legi purificationis in
significa cōz virtutis . ut postq̄ oīa bñ fe-
cerit dicam⁹ q̄ serui iutiles sūt . **S**cdm̄
legi redēpcōis ad exemplū humilitatis . tera-
o legi oblationis ad exemplū paupertatis .
Tercia rō ē vt legē purificationis im̄ arz
sicut em̄ aduēiente luce cessant tenebre

et adueniente sole recedit umbra sic et ad
 uenire purificatione vera cessauit purifi-
 catio typica ibi enim aduenit vera purifica-
 tio nostra id est christus qui actus dicitur
 purificatio ex eo quod nos per fidem puri-
 ficat secundum quod dicitur fide purificans
 corda eorum. Hinc enim est quod nec decere-
 ro patres tenentur ad solutionem nec ma-
 tres ad purificationem vel templi ingres-
 sionem nec filii ad illam redemptionem
 Quarta ratio est ut nos purificandos ins-
 trueret. Quibus autem modis fit purgatio
 ab infamia licet tres inhiuantur secundum
 quosdam et nos purgari debemus scilicet
 iuramento quod significat peccati abre-
 nuntiationem. Aqua que significat baptis-
 malem abluacionem. Igne qui designat
 spiritualis gratie infusionem testibus.
 Qui designant bonorum operum multi-
 tudinem. bello quod significat tempta-
 tionem. Veniens autem beata virgo ad templum
 filium suum obtulit et eum quibus siclis re-
 demit. Notandum enim quod quedam primo-
 genita redimebantur sicut primogenita
 duodecim tribuum que redimebantur quibus
 siclis quedam non redimebantur sicut pri-
 mogenita leuitarum que nunquam redime-
 bantur. Sed cum in adultam etatem pue-
 miebant semper in templo domino ser-
 uiebant et sic primogenita mundorum ani-
 malium que iterum non redimebantur sed
 domino offerebantur. Quedam commuta-
 bantur ut primogenita asini quod com-
 mutabatur in ouem. Quedam occidebantur
 ut primogenita canis. Cum fuerit christus
 de tribu iuda que fuit una triginta tribu-
 um patet quod debuit redimi. Obtulerunt
 pro eo domino par turturum aut duos pul-
 los colubinarum hoc enim erat oblatio paupe-
 rum. Sed agnus oblatio diuitum non autem
 dixit pullos turturum sed pullos coluba-
 rum quod pulli columbarum semper inueni-

untur nec dicitur par colubarum sicut par
 turturum quia coluba est avis libidino-
 sa et ideo in sacrificio suo deus voluit offer-
 re Turtur autem est avis pudica. Sed
 nonne beata virgo maria paulo ante
 magis multa pondera auri receperat. Vi-
 detur ergo quod bene potuerit agnum unum
 emere. Sed dicendum quod sine dubio secundum
 bonum magis magna pondera auri obtule-
 runt quia non est verisimile quod tales re-
 ges tali puero vilia munera obtulissent.
 Sed tamen beata virgo ut aliquibus
 illud sibi non retinuit sed statim paupe-
 ribus erogauit vel forte in egiptum pere-
 grinationi per septimum imminenti puerum
 reseruauit vel forte non in magna quanti-
 tate talia obtulerunt cum hec in signific-
 cationem mysticam offerrent. Ponit
 autem expositio tres oblationes de domino
 factas. Prima facta est de ipso a paren-
 tibus. Secundo pro ipso de auium. Tercia fecit
 ipse in cruce per homines. Prima ostendit
 eius humilitatem quia dominus legis se
 legi subiecit. Secunda paupertatem quia
 pauperum oblationem elegit. Tercia
 caritatem quia se pro peccatoribus tradidit.
 Proprietates turturis habent huius ver-
 sibus. Alca petit ture cantando gemit
 viuens ver. Runcat et caste uiuit solus
 quod moratur. Pullos nocte uouet morti
 cum uimque fugit. Proprietatesque colu-
 be huius uersibus notantur. Grana legit
 uolitat sociata cadauera uitat. Felle
 caret plangit socum pro oscula tangit.
 Petra dat huic nidum fugit hostem in
 flumine uisum. Rostro non ledit gemi-
 nos pullos bene nutrit. Dicitur secundo
 hic festiuitas ypopanti quod idem est quod
 presentatio ex eo quod christus est in templo
 presentatus vel ypotanti quod idem est quod
 obuiatio quia symeon et anna obuia-
 uerunt domino cum offerretur in templo

symeon in vliis suas. Et notandum
q̄ triplex obūbracō siue exinamicō b̄ de
saluatore n̄o facta ē. **P**riā ē exinamicō
veritatis Ille enī q̄ ē veritas q̄ oēs hoīes
p̄ seip̄s q̄ ē via. i seip̄s q̄ ē vita ducit.
hodie ab alijs se duci p̄misit. cū iducerēt
i q̄t̄ puerū ihesū r̄c. **S**ecda exinamicō bo
nitatis qm̄ ille q̄ sol⁹ sanct⁹ ⁊ bon⁹ ē tāz
q̄ imūd⁹ voluit cū matre expiari. **T**er
cia ē exinamicō maiestatis qm̄ ille q̄ ē
portās oīa verbo virtutis siue hodie i vl
mis semis se recipi ⁊ portari p̄misit. q̄ tñ
portabat portatē se sm̄ illd̄. **G**ener p̄
erū portabat p̄ner aut. se. re. **T**unc aut
symeō benedixit eum dicens **N**ūc dimi
seruum tuum domine r̄c. **E**t appellat eū
symeon tribus nominibus scilicet salu
tare lumen. ⁊ gloriā plebis israhel.
Ratio autem huius triplicis nominis
potest quadrupliciter sumi **P**rimo penes
nostram iustificationem vt dicatur salu
tare remittendo culpam. quia ihesus in
terpretatur salutare ex eo q̄ saluum fi
at populum scilicet a peccatis eorum.
Lumen dando grāciam. **G**loria plebis
dando gloriā. **S**ecundo penes nostrā
regenerationem **R**am primo puer exoz
azat ⁊ baptisatur ⁊ sic a peccato munda
tur quo ad primum. **S**ecundo candela
accensa ei datur quo ad secundum **T**er
cio ad altare offertur quo ad tertium.
Tercio penes hodiernam processionem.
Ram primo candele benedicuntur ⁊ ex
orcizantur. **S**ecundo accenduntur ⁊ in
manibus fidelium dantur. **T**ercio ecclesi
am cum cāttis ingrediuntur. **Q**uarto
penes triplicem huius festi denominacō
nē **R**ā dicit purificacō q̄ ad purgacōz
culpe per hoc q̄ dicitur salutare. **D**icitur
candelaria q̄ ad illuīacōz grāe. per h̄ q̄ d̄
lumen **D**icit ypopanti quo ad collacō
nem glorie. per hoc q̄ dicitur gloriā

plebis israhel. **T**unc enim occurremus
obuiam cristo in aera. **V**el potest dici
quia laudatur cristo in hoc cantico.
vt pax. vt salus. vt lux. vt gloria. **P**ax
quia mediator est. **S**alus quia redemp
tor. **L**ux quia doctor. **G**loria quia
premiator. **D**icitur et tercio hoc festum
candelaria. ex eo q̄ candele accense in
manibus portantur. **Q**uare autem ecc
lesia hoc ordinauerit vt sez in hac die
candele accense in manibus portentur.
possunt assignari quatuor rationes **P**ri
mo propter remouendam erroziam cō
suetudinem **R**omani enim olim. in kal.
februarij ad honorem februe matris
martis qui erat deus belli vrbem de quin
to in quantum annum cum cereis ⁊ faci
bus tota nocte illustrabant. vt filius
suus eis victoriam de inimicis concede
ret cuius matrē tam solemniter honora
rent. ⁊ illud spacium dicebat lustrū **R**o
mani etiā in februario sacrificabant fe
bruo idest plutoni et ceteris dijs isema
libus ⁊ hoc p̄ aiabz antecessoz suoz vt
ergo p̄piciarēt eoz iō ⁊ eis solempnes
hostias offerebant. et tota nocte eozū
laudibz isistētes cū cereis et accēs faci
bz vigilabāt. **M**ulieres etiā romanorū
vt ait innocencus papa hijs duobz fe
stis luminariū exercebant qd̄ a q̄busdā
fabulis poetarū orginē traxit. **A**ut enī
q̄ p̄serpina fuit adeo speciosa q̄ pluto de
us isemalis eā occupiscēs ipsam rapuit ⁊
deā eam fecit **P**arētes aut̄ sui p̄ siluas et
nemora cū faci bz ⁊ luīaribz eā multo tē
pore quesierūt ⁊ istud mulieres rōanoz
rū representātes cū faci bz ⁊ luīaribz arcu
ibant. **E**t qm̄ difficile ē osueta relinq̄re
p̄piani de gentibz ad fidē cōuersi difficile
portant relinquare hui⁹mōi cōsuetudi
nes paganorum. **I**deoq̄ sergi⁹. papa
hanc consuetudinem in meli⁹ omisauit

ut scilicet christiani ad honorem sancte
 matris domini omni anno in hac die to-
 tum mundum cum accensis candelis et be-
 nedictis cereis illustrarent. ut solemni-
 tas quidam staret sed alia intentione fi-
 eret. Secundo propter ostensionem virgi-
 nis puritatem. Aliqui enim audientes
 virginem purificatam possunt credere ipsam
 purificatione indiguisse ut vero osten-
 datur quod tota fuit purissima et splendida
 ideo ordinavit ecclesia ut luminosos ce-
 reos baculum ac si ipso facto dicat ec-
 clesia virgo beata purificatione non
 indigens sed tota rutilans tota splendes-
 vere enim purificatione non indigebat quod
 et suscepto semine non conceperat et in
 matris utero perfectissime mundata et san-
 ctificata erat. A deo autem fuit in matris
 utero et in adventu spiritus sancti glori-
 ficata et mundata quod non solum ali-
 quod inclinatum ad peccatum in ea penitus
 non remansit sed etiam virtus sanctitatis
 eius usque ad alios extendebatur et trans-
 fundebatur ita quod in alijs omnes motus
 carnalis concupiscentie extinguerebat unde
 dicitur iudei quod cum maria pulcherrima
 fuerit a nullo tamen unquam potuit concu-
 pisci. Et ratio est quod virtus sue castitatis
 cunctos aspicientes penetrabat et omnes
 in eis concupiscentias repellebat. Unde
 comparatur cedro quia sicut cedrus ser-
 pentes odore interficit ita eius sanctificatio
 in alijs radiabat ut omnes motus in
 carne serpentes occidebat. Comparatur
 etiam mirze. quod sicut mirza interficit ver-
 mes sic eius sanctitas concupiscentias
 carnales et hanc prerogativam habuit
 preceteris sanctificatis in utero et virgi-
 nibus quia eorum sanctitas et castitas in
 alios non transfundebat nec carnales
 motus in alijs extinguerebat. Virtus autem
 castitatis virginis etiam impudicorum cor-

da medullis penetrabat et ea quod ad ipsam
 partem casta reddebat. Tercio propter re-
 presentandam hodiernam processionem
 Mariae et ioseph et symeon et anna ho-
 die honorabilem processionem fecerunt pue-
 rum iesum in templum presentaverunt
 Sic et nos processionem facimus et cere-
 um accessum per quem significatur iesus
 in manibus baculamur et usque in ecclesi-
 as deferimus. Tria enim sunt in cera lignum
 cera et ignis. per haec significantur tria quod
 fuerunt in christo. Maria tria significat car-
 nem christi que nata est de maria virgi-
 ne sine corruptione carnis. Hic apes
 ceram gignunt sine alterutrum commi-
 xtione. Lignum in cera latens significat
 animam candidissimam in carne laten-
 tem. Ignis vero sine lumine significat
 divinitatem quia deus ignis consumens
 est. Unde quidam sic ait hanc in honore
 pie candelam porto marie. accipe per ceram
 carnem de virgine veram. per lumen nu-
 men maiestatisque cacumen. lignum et est
 anima sub carne latens preopima. Quar-
 to propter instructionem nostram. In hoc
 enim instrumur quod si volumus esse ante
 deum purificati et mundi tria in nobis
 habere debemus scilicet fidem veram acti-
 onem beatam intentionem rectam. Nam
 candela in manu accensa est fides cum ope-
 ratione bona et sicut candela sine lumine
 dicitur esse mortua et lumen per se sine can-
 dela non lucet sed mortuum esse videtur
 Sic et operatio sine fide et fides sine bo-
 no opere mortua esse dicitur. Lignum
 autem intus in cera occultatum est inten-
 tio recta. Unde grecus sic sit opus in pu-
 blico ut tamen intentio maneat in occul-
 to. Quedam matrona nobilis in beatam
 virginem maximam devotionem habebat
 hec quandam cappellam iuxta domum
 suam construxerat et proprium cappellanum

habens omni die missam de beata virgine audire volebat. Appinquante autem festo purificationis beate virginis. Sacerdos ob quoddam suum negotium longius secessit et domina die illo missam habere non potuit. Vel ut alibi legitur omnia que habere poterat et vestimenta pro amore virginis dabat. Unde cum clamidem dedisset et ad ecclesiam ire non posset sine missa illa ea die manere oportebat. De quo cum plurimum doleret ecclesiam prope seu camera intravit et ante altare beate virginis se prostravit. Tunc subito in excessum mentis facta videbatur sibi se in quadam ecclesia pulcherrima et speciosa collocatam esse. Et respiciens vidit turbam maximam virginum in ecclesia vestimentis quas quedam virgo pulcherrima dyademate coronata preibat. Cumque omnes per ordinem consedisent. Ecce turba alia iuuenum qui et ipsi iuxta ordinem confederunt. Et ecce quidam maximum cereorum fascem deferens cereum pro virginibus que ceteras antebat dedit et postea alijs virginibus et iuuenibus tribuit. Deinde ad illam matronam venit et cereum obtulit que illa libenter accepit. Tunc per chorum respiciens vidit duos cerofrarios subdyaconum dyaconum et sacerdotem sacris indutos vestibus ad altare procedentes tanquam missarum solemniter celebrare volentes. Videbat autem sibi quod acoliti essent vincencius et laurencius dyaconus et subdyaconus duo angeli sacerdos autem christus. Facta autem confessione duo pulcherrimi iuvenes in medio chori ierunt et officium missae alta voce et deuotissime inceperunt. et ceteri qui in choro erant profecuntur. Cum autem ad oblationem ventum fuisset regina virginum et ceterae virginis cum alijs qui erant in choro cereos suos sacerdoti ut moris est flexis genibus obtulerunt. Cum autem

sacerdos illam matronam expectaret ut sibi cereum suum offerret et illa ire nollet misit ad eam regina virginum per nuncium quod rusticitatem faceret quod sacerdotem tam diu expectare permittret. Illa autem respondit quatenus sacerdos in missa sua procederet quod cereum suum sibi non offerret. Tunc iterum regina alium nuncium misit. Cum similiter illa respondit quod cereum sibi datum permissus nulli daret. Sed illum ex deuotione teneret. Regina autem virginum nuncio precepit dicens vade et iterum eam roga ut cereum offerat. Simul autem ipsum de manibus eius violenter auferas. Cumque nuncius iussisset et illa rogantem audire recusaret dixit se in mandatis habere ut ipsum ab ea violenter auferret. Tunc ille cum magna violentia cereum ipsum auferre conabatur. Illa autem fortiter tenebat et se viriliter defendebat. Cumque longa fieret altercatio et hinc inde cereus violentius traheretur subito cereus fractus est et medietas in manu nuncij et alia medietas in manu ipsius domine remansit. Ad hanc igitur vehementem fractionem illa subito ad se rediit et se iuxta altare ubi se posuerat inueniens cereum fractum in manu sua reperit. De quo valde admirans inmensas gratias beate virginis reddidit. que eam sine missa illa die remanere non permisit sed tali officio interesse fecit. Illa autem cereum diligenter reposuit et pro maximis reliquijs reseruauit. Sed et omnes ut dicitur qui tunc tangebantur de eo a quacumque detinebant infirmitate perpetuo liberabantur. Quedam alia matrona dum esset grauida quadam nocte in somnis vidit se portare quoddam vexillum quod colore sanguineo erat tinctum. Euigilans autem continuo sensum amisit quam dyabolus ad hoc ludificabat ut videretur sibi quod christianam fidem quam hactenus habuerat in te mamillas haberet.

et tamen continuo exiret Qui cum nul-
laten9 curari posset in quadā ecclesia bea-
te virginis in festo purificacionis pno-
trauit 7 integrā sanitatem recepit

De sancto blasio

Blasius quasi blandus. Vel blasio
q̄si belasio a bela qd̄ ē habit9 7 sy-
oz p̄uulus Bland9 p̄ dulcedinē sermō-
num habitus. p̄ habitus virtutū. puu-

Blus p̄ humilitātem mozum

Blasius cum omm māfuetudine et
san ctitate polleret cristiani eū in sebaſte

ciuitate cāpadoce in episcopū elegerant

Qui episcopatu suscepto ob dyoclecio-
nam persecucionem speluncam p̄ciit et

ibi heremiticam vitam duxit Cui aues

pabulū afferrebāt fere ad eū vnāntē cō-
fluebant. et dum vsq; iponeret manū

eis benedicens nō recedebant ab eo. De-

miq; si que infirmabant ad eum otinuo

veniebant 7 sanitatē ad integrū reporta-

bant. P̄ses igit̄ illius regionis dū mi-
lites suos ad venandum misisset et illi ī

vanum alibi laborantes ad antrum san-

cti blasij casu puenissent magnam ibi

dem bestiarum multitudinē ante ipsū stā-

cum repererunt. Quas dū nullatenus

cape possent attoniti suo domino nuna-

auerunt Qui statim milites plures mi-

sit 7 vt ipsum cū omnib; cristianis ad

se adducerēt p̄cepit In ipsa aut̄ nocte

ter cristus ei apparuit dicens Surge et

offer michi sacrificiū. Ecce aut̄ aduener-

runt milites dicētes. Egrederere vocat te

p̄ses quib; respondit sanctus blasio.

bene uenistis filij nunc video qz de9 nō

est oblitus mei. p̄gens vero cū eis nun-

Sanctus vero blasus sup eū manus ī-

ponens orauit vt puer ille 7 omnes q̄

in eius nomine aliquid petrent sanitas

beneficiū obtinerent et statim sanat9

est. Mulier quedā paupcula vnū solū

porcum habens. quem tamen violenter

lupus rapuerat sanctum blasium depre-

cabat vt sibi reddi faceret suū porcum.

Qui subridens dixit. Mulier noli con-

tristari reddet tibi porcus tu9. continuo

lupus venit 7 porcū vidue reddidit. In-

grediens vero blasius ciuitatē iussu p̄-

cipis carceri mancipatur. Alia vero die

iussit p̄ses ipsum sibi presentari. quē

videns blandis sermōib; salutauit di-

cens Gaude blasio amice deoz Cui blasio

us. gaude 7 tu optie p̄ses s̄ ne dicas eos

deos sed demones qz eternō igm cū hīs

qui eos honorant tradūtur Iratus p̄-

ses eum fustib; cedi iussit 7 in carcerem

retrudi fecit Cui blasio dixit. Insensate

speras per penas tuas dei mei a me au-

ferre amorem qui ipsū in me habeo cor-

robōrāt Audiēs h̄ vidua illa cui porcū

reddiderat porcū ipsū occidit 7 caput cū

pedib; candela 7 pane ad sanctum blas-

ium deportauit. Ille gratias agens co-

medit sibiq; dixit Singulis annis cā-

et citius quod dixerant adimpleretur Ille uero deos arripuerunt et eos in stagni medium proiecerunt dicentes . si dii sunt iudebimus **Q**uod preses audiens et pie ira inflamens et seipsum percutiens . dixit ministris . **C**ur non tenuistis deos nostros ut non mitterentur in profundum lacus **Q**ui dixerunt . dolose tecum locute sunt mulieres et eos in stagnum proiecerunt . cum mulieres deus uerus dolos non patitur **S**ed et si dii fuissent prescuisissent utique quid eis facere uolebam? et iratus preses iussit plumbum liquifacatum et pedines ferreos et vij . loricas igne candentes ex una parte parari . et ex alia vij . camisas afferri lineas **Q**uo dicitur ut ex hijs quod mallent eligerent . una illarum duos pueros habens audacter cucurrit et lineas camisas accipiens in caminum proiecit pueri uero matri dixerunt **N**on nos mater dulcissima post te relinquant . sed sicut nos repleti dulcedine lactis . sic nos reple dulcedine regni celestis . **T**unc preses iussit eas suspendi et carnes earum pedinibus ferreis lamari . quarum carnes ut mix albissime erant et per sanguine lac fluebat **C**um autem supplicia iuste ferret angelus domini ad eas uenit et eas uiriliter confortauit dicens nolite timere . bonum . non . operari quod bonum incipit et bonum proficit et a conducere se bonum de omnibus meretur pro completo opere et mercedem accipit pro labore et gaudium possidet pro mercede . tunc preses iussit eas deponi et in caminum mitti quod diuinitus igne extincto exierunt illesae . quibus preses iam nunc magicam artem dimittere et deos nostros adorare . quod responderunt profice quod cepisti quia iam ad regnum celeste uocati sumus **T**unc ille data signa eas decollari mandauit quod dum decollari deberent flexis genibus adorauerunt dicentes **D**eus qui nos a tenebris separasti et in lucem dulcissimam adduxisti qui nos sacrificium tuum fecas

sti animas nostras suscipe et ad uitam eternam facias peruenire . et sic truncatis capitibus ad dominum migrauerunt . pro hoc iussit preses blasium sibi presentari et dixit ei **U**el nunc adoras deos uel non **C**ui blasius **I**mpie non timeo minas tuas . **A**ge ut uis . corpus enim meum penitus tibi trado . **T**unc iussit eum mitti in stagnum **I**pse uero aquam signauit et mox sicut terra arida fixa permansit **D**ixitque si ueri sunt dii uestri ostendite uirtutem eorum et ingredimini huc **I**ngressique lxx . uiri stagnum continuo sunt submersi **A**ngelus autem domini descendens dixit ei . **E**gredere blasie et coronam tibi a deo paratam suscipe **C**umque exisset dixit ad eum preses . omnino decreuisti non adorare deos . **C**ui blasius **C**ognoce miser quia christi seruus sum nec demones adoro . et statim iussit eum decollari **I**pse autem orauit ad dominum ut quicumque pro infirmitate gutturis uel alia quacumque infirmitate eius patrocinia postularet exaudiretur et continuo liberaretur **E**t ecce uox de celis ad eum uenit quod sic fieret ut orauit **S**icque cum duobus puerulis decollatus est circa annos domini . cc . lxxiiij

De sancta Agatha

Agatha dicitur ab agyos quod est sanctus et theos deus quasi sancta dei . **T**ria enim sunt sicut dicit crisostomus que sanctum faciunt et illa perfecte fuerunt in ea scilicet cordis mundicia spiritus sancti presentia et bonorum operum affluencia **U**el dicitur ab a quod est sancti et geos terra et theos deus quasi dea sine ira id est sine amore terrenorum **U**el ab aga quod est loquens et thau thumaco quasi confirmata et perfecte loquens quod patet in suis responsis **U**el ab agath quod est seruus et thaus superior . quod fuit superior et hoc propter illud quod dixit

Sūmā ingenuitas ista est etc. **V**el ab
aga qd est solemnis et thau confirmacō
quasi solemmiter cōfirmata idest sepulta
qd patet in angelis qui eam sepelierunt

Agata virgo ingenua et corpe pul
cherzima in urbe cathamiēnū deū sp
in omni sanctitate colebat. **Q**uincianus
autem consularis. Sicilie cum esset
ignobilis libidinosus auarus et ydolis
deditus beatam agatā apprehendere mi
tebatur **U**t qz erat ignobilis apprehē
do nobilem timeretur **Q**uia libidinosus
ei pulchritudine frueret. qz auarus ei
diuitias rapet. qz ydolatra dijs eā faceret
immolare **F**ecitqz eam ad se adduci. que
cum adducta esset et eius immobile ppositum
cognouisset tradidit eam cuidā me
retici nomine affrodise et nouem filia
bus ei eisdē turpitudinis. vt p triginta di
es suaderent ei quomō eius animum im
mutarent **E**t modo pmittendo leta. mo
do terzendo aspera sperabāt eam a bono
pposito reuocare **Q**uibz beata agata di
xit mens mea sup petram solidata est. et
in cristo fundata. **V**erba vestra venti sūt
Promissiones vestre pluuie. terzores ve
stri flumina sunt **Q**ue quantumvis im
pingant stat fundamētum domus mee
cadere non valebit **H**ec aut dicens fle
bat cotidie et orabat hanc ad martirij
palmā puenire. **V**idens igit affrodisia
ipsam immobile pmanere dixit quāno
facilius possunt saxa moliri. et ferrū in
plumbi molliāe ouerti quā ab intencōe
cristiana mens istius puelle cōuerti seu
reuocari **T**unc quincianus fecit eam ad se
adduci et ait illi. **C**uius odionis es. cui
illa **N**ō solum ingenua sed et spectabil
genere vt omnis parēta mea testatur
Cui quincianus. **S**i ingenua es cur mori
bus te seruilem psonā habere ostendis

Illa respondit. **Q**uia ancilla cristi sū
ideo seruilem exhibeo psonā. **Q**uincianus
dixit si te ingenuā dicas quomō ancillam
asseris **I**lla respondit **S**ūma ingenui
tas est in qua seruitus cristi cōpbat. **Q**uincianus
dixit **E**lige qd uolueris aut. si
dijs sacrificare aut diuersa supplicia susti
nere **C**ui agata **S**it talis vxor tua q
lis veni dea tua et tu talis sis qlis fuit de
us tuus iupiter **T**unc quincianus iussit eā
alapis cedi dicens **I**n iniuriā iudicis noli
temerario ore garrire. agata respondit
miros te virū prudentē ad tantam stul
ticiam deuolutū ut illos dicas deos tuos
esse quorum vitam non cupias tuam
cōiugem et te imitari vt dicas tibi iniur
rias fieri si eorū viuas exēplo. **R**ā si di
tui sunt bonum tibi optau **S**i autem
execraris eorū consortia mecum sentis
Quincianus dixit quid michi verborum
supfluis cursus. **A**ut sacrificia dijs. aut
te facia diuersis supplicijs interire **A**ga
ta respondit **S**i feras pmissas audito
cristi nomine mansuescunt. **S**i ignem
adhibeas de celo michi rorem saluificū
angeli ministrabunt **S**i plagas vel tor
menta ingeras habeo spiritum sanctum
p quē despicio vniuersa **T**unc iussit eam
trahi ad carcerem. qz voce eū publica cō
fundebat. **A**d quē letissime et gloriāntē
ibat **E**t quasi ad epulas inuitata ago
nē suū dñō cōmēdabat **S**equenti die di
xit ei quincianus. abnega cristum et ado
ra deos que cum renoueret iussit eam in
eculeum suspendi et torqueri. **D**ixitqz
agata **E**go in hijs penis ita delector sic
cut q bonum nuncū audit. aut q videt
quē diu desiderauit aut q multos thesau
ros inuenit **N**ō enī potest triticum in hor
reum poni nisi theca eius fuerit fortiter
cōculcata et in paleis redacta. **S**ic ani
ma mea non potest intrare in paradysum

cum palma martirij nisi diligenter feceris corpus meum a carnificibus atterari **T**unc inatus quincianus iussit eius mamillam torqueri et totam diuissime iussit abscidi. **C**ui agatha **I**mpie crudelis et dei tyranne non es confusus amputare in femina quod ipse in matre suxisti **E**go habeo mamillas integras intus in anima mea ex quibus nutrio omnes sensus meos quas ab infancia domino consecraui. **T**unc iussit eam in carcerem recipi prohibens ingressum medicorum et panem vel aquam sibi ab aliquo ministrari. et ecce circa mediam noctem uenit ad eam quidam senex quem antecederat puer luminis portitor diuersa secum ferens medicamenta et dixit ei licet consularis insanus tormentis te afflixerit tu eum tuis responsis amplius afflixeris. et licet uera tua torseris. sed illius ubertas in amaritudinem conuertetur et quoniam ibi eram quando bene pacabaris uidi quod mamilla tua potest curam salutis suscipere **C**ui agatha medianam carnalem corpori meo nunquam exhibui et turpe est ut quod tam diu seruaui nunc perdam **D**ixit ei senex. filia ego christianus sum ne uerecunderis **C**ui agatha. et unde uerecundari possum cum tuis senex et gratias deus ego uero ita crudeliter lacerata quod nemo de me possit concipere uoluptatem **S**ed ago tibi gratias domine pater quod sollicitudinem tuam michi impendere dignatus es **C**ui ille et quare non permittis ut curem te **A**gatha respondit. **Q**uia habeo dominum ihesum christum qui solo uerbo curat omnia. et sermone restaurat uniuersa hic si uult potest me continuo curare **E**t subridens senior dixit. et ego apostolus eius sum et ipse me misit ad te. et in nomine eius scias te esse sanata

Et continuo petrus apostolus disparuit **E**t procedens beata agatha gratias agens inuenit se undique sanata et mamillam suam pectori restitutam cum ergo ex immenso lumine custodes terziti auersigissent et apertum carcerem reliquissent rogant eam quidam ut abiret **A**bstine inquit ut fugiam et coronam patientie perdam et custodes meos tribulacionibus tradam **P**ost dies quatuor dixit ei quincianus ut deos adoraret ne grauiora supplicia sustineret. **C**ui agatha uerba sua fatua sunt et uaria. aerem maculancia et iniqua. **M**iser sine intellectu. quomodo uis ut lapides adorem et deum celi qui me sanauit dimittam **Q**uincianus dixit **E**t quis te sanauit **C**ui agatha christus filius dei **Q**uincianus dixit **I**terum tu christum audes nominare quem ego nolo audire. **A**gatha dixit **Q**uam diu uixeris christum corde et labijs uocabo **Q**uincianus dixit **N**unc uidebo si christus te curabit. **E**t iussit testas fractas spargi. et sub testas carbones ignitos mitti. et ipsam desuper nudo corpore uolutari. **Q**uod cum fieret ecce terremotus nimis factus est qui totam ciuitatem ita concussit ut pars corruens duos consiliarios quincianum opprimeret. et omnis populus ad eum concurreret clamans quod propter iniustum **A**gathe cruciatum talia paterentur. **T**unc quincianus ex una parte terremotum. ex alia sedicionem populi metuens **I**psam iterum in carcerem recipi iussit ubi sic orauit dicens **D**omine ihesu christe qui me creasti et ab infancia custodisti qui corpus meum a pollutione seruasti et a me amorem seculi abstulisti et qui tormenta me uincere fecisti et in eis uirtutem patientie tribuisti accipe spiritum meum et uerbe me ad tuam misericordiam peruenire

Amandus ex nobilibus parentibus ortus monasterium introiit. Qui dum per monasterium ambularet quendam maximam serpentem inuenit quem statim uirtute crucis et oratione ad foueam nunquam inde exitum redire coegit. Veniens autem ad sepulchrum sancti martini annis quindecim ibi mansit alio indutus et aqua ac pane ordeaceo sustentatus. Post hoc dum Romam uisisset et in ecclesia sancti petri in oratione pernoctaret. Custos ecclesie ipsum irreuerenter foras eiecit. qui dum ad amonitionem sancti petri qui sibi ante fores ecclesie dormienti apparuit ad gallias iussisset et ibidem regem dagobertum persuis criminibus increparet. iratus rex eum de suo regno eiecit. Denique cum rex filium non haberet et oratione facta ad dominum filium habuisset cogitare cepit a quo infantem suum faceret baptizari. Venitque in mentem eius ut ab amando eum baptizari faceret. Quosito igitur amando et ad regem adducto. Rex ad pedes eius prosternens rogauitque ut sibi indulgeret et suum filium quem sibi dominus dederat baptizaret. Ille vero prima petitione benigne concessit sed secularibus negociis implicari metuens secundam remittit et abscessit. Tandem uictus precibus annuit uoto regis quem cum baptizaret tacentibus cunctis. infans respondit amen. Post hoc rex ipsum in terra iacentem in episcopum sublimari fecit. Qui cum a plerisque uerbum predicacionis contemni uideret in uascomiam iuit. ubi cum quidam ioculator uerbis eius irrideret a demone arripitur et propriis dentibus se discerpens pro viro dei iniuriam fecerit confiteatur. et statim miserabiliter moritur. Dum autem quadam vice manus lauaret quidam episcopus aquam illam seruari fecit. de qua quidam cecit

permodum curatus fuit. Cum in quodam loco de uoluntate regis monasterium destruere uellet quidam episcopus prime ciuitatis moleste habens sustinens misit famulos suos ut aut ipsum occiderent et inde eicerent. qui uidentes eum dolose dixerunt ut secum pergeret et sibi locum aptum ad monasterium ostenderent. Ille autem malitiam illorum precognoscens usque ad cacumen montis ubi eum occidere cupiebant cum eis iuit eo quod multum martirium affectaret. sed ecce tanta pluuia et tempestate mons regis ut se mutuo videre non possent et iam se mori putantes prosternens veniam postulabant et ut eos uiuos abire permitteret exorabant. Qui orationibus effudit et seruitatem maximam impetrauit. Illi ergo ad propria redierunt et sanctus amandus euadens et multa alia miracula faciens in pace quieuit. Floruit circa annum domini de. liij. tpe eraclij.

De sancto valentino

Valentinus. qui ualorem tenens. habet in scititate pseuerans. et dicitur ualentinus. qui uales tyro idest miles christi. miles dicitur uales qui non cecidit fortiter ferit se ualenter defendit. potest uicari sic ualentinus non cessat martirium uitando percussit ydolatriam euacuando. defendit fides communiendo. uicari paciendo.

Valentinus reuerendus presbiter fuit quem claudius imperator ad se adducens interrogauit dicens. quid est ualentine. Cur amicitia nostra non frueris. ut deos nostros adores superstitiose tue abicitas uanitatis. Cui ualentinus si gratiam dei scires ista nequaquam diceres. sed ab ydolis animum reuocares et deum quem in celis adorares. tunc quidam qui claudius astabat dixit quod vis dicere ualentine deus. scitrate doctorum nostrorum cui ualentinus ego de eis nil dico nisi quod fuerit homines miseri et omni immundicia pleni ad quem claudius si christus uerus deus est cur michi non dicas quod uerum est

Cui valentinus .vire cristus solus est
 de⁹ in que si credideris aia tua saluabit
 Res publica augetur omni inimicorum
 tibi victoria cecidit Respondeo aut clau
 di⁹ astati⁹ dixit viri romani audite q⁹
 sapient⁹ r⁹ete loquit⁹ homo iste . Tunc
 dixit prefect⁹ seduct⁹ est Impator q⁹mo
 deseremus q⁹ ab infancia tenuim⁹ Et tunc
 eor⁹ claudij immutat⁹ est Tradit⁹ autem
 cuidam p⁹incipi incustodiam . Et cum
 in domum eius duct⁹ fuisset dixit domine
 ihesu criste verum lumen illumina do
 mum istam vt te verum deum cognos
 ceant Cui prefect⁹ miroz te dicentem q⁹
 xp⁹us est lumen r⁹ q⁹de si filia mea diu ce
 cam illuinauerit faciam q⁹cuq⁹ precepis
 Tunc valentinus oras eius filiam cecam
 illuinauit r⁹ omnes de domo sua ouertit
 Tunc ipator valentinum decollari prece
 pit circa annu dni .cc.lxxx *De sca Juliana*

Juliana du eulogio prefecto nicho
 medie desponsata eet r⁹ nollet sibi
 aliq⁹ten⁹ copulari n⁹ reape⁹ fide cristi ius
 sit eam pater suus expoliari r⁹ grauiss
 me cedi ac ipsi prefecto tradi . Cui pre
 fact⁹ ait dulcissima mea iuliana . cur me
 ita delusisti vt me sic rennueres . Cui il
 la si tu adoraueris deum meum acquiesca
 tibi alioqn nuq⁹ dñs me⁹ eris Cui pre
 fact⁹ domina mea hoc facere non possu
 q⁹ impator amputari faceret caput meū
 Cui Juliana si ita times impatorē mor
 talem q⁹mo vis vt impatorē non timeā
 immortalem Fac q⁹dq⁹ vis q⁹ me deape
 nō valebis Tunc prefect⁹ iussit eā g⁹uis
 sine v⁹gis cedi r⁹ dimidia die per capil
 los appēdi r⁹ plūbū liq⁹factū i capite ei⁹
 fundi Q⁹ cū nichil ei nocuisset ipsā ca
 thenis ligauit r⁹ in carcerem reclusit ad
 quā venit dyabol⁹ in spece angeli dicens
 Juliana ego sū age⁹ dñi qui me ad te
 misit vt te debeam omouere vt dijs sac

fices ne tā diu cruceris r⁹ tā mala morte
 moriaris Tunc iuliana flens orauit di
 ces dñe deus me⁹ ne p⁹mittas me perire
 sed ostende michi quis ē qui michi talia
 psuadet . Facta est ad eam vox vt ipsū
 apprehenderet r⁹ quis esset ipsum cogret
 confiteri Que cū eū tenuisset r⁹ quis eet
 miterogasset dixit ei q⁹ demon esset r⁹ q⁹
 ad eam decipiendam pater suus misisset
 ipsū Cui Juliana r⁹ quis est pater tuus
 respōdit Belsebup q⁹ ad oia mala nos
 dirigit r⁹ facit nos g⁹uter verberari q⁹es
 a xp⁹iamis fuerim⁹ superati r⁹ ideo scio q⁹
 malo meo huc v⁹ q⁹te supare nō potui
 Inter alia q⁹ c⁹ess⁹ ē dixit q⁹ tunc marie
 a xp⁹iamis elongabat quando misteriu
 doici corpis agebat r⁹ quando oracōes
 r⁹ predica cōes fiebāt Tunc iuliana retroz
 sum manib⁹ ipsū ligauit r⁹ adfram ipsū
 dicens cū cathena cū q⁹ erat ligata ipsū
 durissime vberauit Dyabol⁹ aut clamās
 rogabat eam dicens domīa mea Juliana
 miserere mei Tunc iussit prefect⁹ vt Juli
 ana de carcere educeretur Et exiens trabe
 bat post se demonem alligatū . Demon
 autē rogabāt eam dicens Dñā iuliana
 noli amplius de me ridiculū facere nō
 em⁹ potro ultra i quēpiam preualere . cri
 stiani dicūt misericordes esse r⁹ tu nullā
 de me misericordiam habes Sicq⁹ per to
 tum forum ipsū traxit . r⁹ postea in quan
 dam latrinam ipsum pieat . Cū aut ad
 prefectū puemisset in quadam rota adeo
 est extensa q⁹ omnia ei⁹ ossa vsq⁹ ad me
 dullarum exitum sunt confracta . ange
 lus domini rotam conminuens ipsam i
 momento sanauit Quod videntes . qui
 aderāt crediderūt . Et statim decollati sūt
 viri quingenti r⁹ mulieres . c . xxx . Deinde
 cum in quadam olla plumbo liquefacto
 plena missa fuisset sed plumbum velut tē
 peratum balneum factum eet maledixit

prefectus dijs suis qui unam puellam
punire non poterant que tantam iniuri-
am eis irrogabat Tūc iussit eam decol-
lari. que dum ad decollandum duceret
demon quem verberauerat in specie iuue-
nis apprensus clamabat dicens. Nolite
ei parcere quoniam deos vestros utrupe-
rauit et me hac nocte gūter verberauit
reddite g̃ sibi qđ meruit Cumq; iuliana
paululum oculos aperisset vt uideret qđ
esset q̃ talia loqueretur Demō aufugit
exclamauit. heu heu me miser. adhuc
puro qđ me uult cape et ligare Cum g̃ b̃tā
iuliana decollata fuisset prefectus nauis
gans ī mari cū xxxiiij. uiris orta tēpe-
state s̃mersi ē. hōz autē corpora cū ma-
re iactasset a feris et auib; sūt comesta

De cathedra sancti petri

R Athedra triplex esse dicitur scz
regalis secūdo Re. xxxiiij. dauid
sedens in cathedra. rē sacerdot. alia p̃mi-
re. p̃mo heli sacerdote sedente super sellā
magistralē. mathei. xxxiiij. super kas-
thedra. moysi rē. Beatus ergo petrus
sedit in cathedra regali quia fuit prin-
ceps oīm regū. Sacerdotali quia fuit
pastor omnium clericorum. Magistrali
quia fuit doctor omnium cristianorum

R Athedra sancti petri ab ecclesia
festiue recollitur quia tunc be-
atus petrus apud antiochiam ī kathe-
drali honore sublimatus fuisse perhibet
Huius autem solennitatis institucō q̃
duplicem causā h̃re uidet. Prima causa
est Cum enim beatus petrus apud anti-
ochiam predicaret theophilus princeps
ciuitatis illius ei dixit. petre quia rācōe
populum meum subuertis Cum ergo pe-
trus sibi fidem cristi predicaret ille eum
vinculari fecit et sine cibo et potu eum
manere permisit. Sed cum petrus iam

pene deficeret resumptis tamen uiribus
eleuans oculos ad celum ait. Ihesu cri-
ste miserorum adiutor adiuua me ī his
tribulacionibus deficientem Cui dominus
respondit petre credis te derelictum a
me. Nec bonitati derogas si talia con-
tra me dicere non formidas. Presto est
qui tue subueniat miserie Audiens autē
tem paulus de incarceratione petri ad theo-
philum uenit et se in multis operibus et
artibus summum opificem esse asseruit
Ligna et tabulas se scire sculpere. ten-
toria pingere. et multa alia industrie
operari dixit Qui a theophilo obmixte
rogatur vt in eius curia secum consis-
tat. Euolutis paucis diebus paulus
ad petrum absconse in carcerem intro-
uit Quem uidens pene mortuum et cō-
sumptum amarissime flere cepit et in-
amplexus eius quasi flendo deficiebat
et prozumpens sic inquit O petre fra-
ter meus. gloria mea meum gaudium
dimidium anime mee meo introitu
refume vires Tunc petrus oculos aper-
tens et ipsum cognoscens lacrimari ce-
pit sed sibi loqui non potuit et occur-
rens. paulus vix os eius aperuit et po-
nens abum ipsum resollauit. Cum
autem petrus abo confortatus fuisset ac-
currens in oscula pauli ruit et ambo
plurimum fleuerunt. paulus autem oc-
culte rediens theophilo dixit. O bone
theophile magna ē gloria tua et curia-
litas tua honestatis amica. dehonestat
m̃ta exigū malū Remiscere qđ fecisti
illi deicole qui dicitur petrus velut esset
magnum. pannosus. deformis. mace
consumptus. per omnia visescit solo
sermone clarescit et talem te decet incar-
cerem ponere. Qui potius si libertate
solita frueretur possit tibi ī aliquo vtili-
or ēē Rā sicut de illo homines qđā autē

Infirmos sanat mortuos suscitatur. Cui theophilus fabulosa sunt ista paulo que dicitur Quia si mortuos suscitare posset et se ipsum de carcere liberaret. Cui paulus sicut christus suus a mortuis resurrexit ut dicitur. qui tamen de cruce descendere noluit. sic petrus ut auit hoc exemplo se non liberat et pati pro christo non formidat Cui theophilus. Dic ergo ei ut filium meum iam per quatuordecim annos mortuum resuscitet et incolumem eum reddam et liberum. Ingressus igitur paulus dicit. quomodo resuscitacionem filii pernicipis spondidisset Cui petrus. rem grande paulo promissisti sed domini virtute facillime Sed cum per eum de carcere monumento apto pro eo orasset continuo resurrexit Hoc autem per omnia versum non videtur. Ut autem paulus humana astucia talia se talia fabulosa scire componere fingeret. Aut ut sententia iuuenis per quatuordecim annos suspensa fuisset Tunc theophilus et uniuersus populus antiochie et alij quamplures domino crediderunt gloriosam ecclesiam fabricauerunt In cuius medio excelsum cathedram collocauerunt. et petrum ut ab omnibus videri et audiri posset exaltauerunt. In qua septem annis sedit Sed postmodum veniens romana in romana cathedra sedit viginti quatuor annis De primo honore ecclesie celebrat. quod tunc primo prelati ecclesie ceperunt loco potestate et nomine sublimari. Tunc ergo impletum est illud quod legitur in psal. Exaltent eum in ecclesia Et notandum quod triplex est ecclesia in qua beatus petrus exaltatus scilicet ecclesia militancium. malignancium. et triumphancium in hanc triplicem ecclesiam exaltatus est secundum triplicem festiuitatem quam de ipso ecclesia celebrat. Est enim exaltatus in ecclesia militancium eidem presidendo Et eam in animo in fide et moribus laudabiliter regendo. et hoc

quantum ad solemnitatem hodiernam que dicitur cathedra Quia tunc super antiochie nam ecclesiam pontificatum accepit et eam septem annis laudabiliter rexit Secundo est exaltatus in ecclesia malignancium ipsam seque dissipando et eam ad fidem conuertendo et hoc pertinet ad secundam festiuitatem que dicitur ad vincula Tunc enim malignancium ecclesiam dissipauit et multos ad fidem conuertit. Tercio est exaltatus in ecclesia triumphancium in ipsam feliciter introeundo et hoc quantum ad tertiam solemnitatem que est passionis eius quod tunc ecclesiam triumphancium introiuit. Notandum etiam quod pluribus alijs rationibus ecclesia ter in anno de eo festiuitatem facit. scilicet propter primordiale principium vel priuilegium propter officium propter beneficium propter debitum et propter exemplum. propter priuilegium quoniam beatus petrus ab alijs apostolis in tribus fuit priuilegiatus propter que tria priuilegia ecclesia ter in anno eum honorat. Fuit enim pre ceteris dignior in auctoritate. quoniam in animi princeps apostolorum extitit et clauis regni celorum accepit feruentior in amore Cum maiore enim feruore christum dilexit quam ceteri sicut in multis locis euangelij manifestat Et efficacior in virtute Nam ad umbram petri ut legitur in actibus sanabantur infirmi Secundo propter officium Ipse enim officium prelatioms super uniuersam ecclesiam habuit et ideo sicut petrus fuit princeps et prelatus totius ecclesie que diffusa est in tribus partibus mundi scilicet asia. affrica et europa. Ita ecclesia ter in anno celebrat festum eius Tercio propter beneficium quod ipse qui potestatem accepit ligandi atque soluendi liberat nos a tribus generibus peccatorum scilicet cogitacionis locucionis et operacionis. Ut quod in deum quod in proximum quod in nos peccauimus Ut istud beneficium potest esse triplex beneficium